

ನಮ್ಮ ಯೋಳಕಾರಣ್ಯದ ಅಲೆದಾಟಗಳು

ಫ್ರೋಂಟ್ ಪ್ರೀ

ನಮ್ಮ ಶೋಲಕಾರಣ್ಯದ ಅಲೆದಾಟಗಳು

ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೈಲ್

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ, ನೋಯಾಕ್ ನ ಸ್ವಾರ್ಥಿನ್ ದ್ವೀಪದ ಸಹೋದರರಾದ ತೀಂಟನ್ ಪ್ರೇರವರು, ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಇದು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ "ಲೋಕಾರಣ್ಯದ ಅಲೆಡಾಟಗಳು" ಎಂಬ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ವಾಕ್ಯ ಸಂದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಈ ಸಂಪುಟದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಆ ವಾಕ್ಯ ಸಂದೇಶಗಳ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನವಲ್ಲಿ ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಇತಿಹಾಸದ ಈ ಗಮನಾರ್ಹ ಅವಧಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಪಾಠಗಳು "ಒಂದೇ ಮನೆಯಂತಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ" ಆತ್ಮೀಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವು ನೀಡುವುದೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1ಕೊರಿಂಥ. 10:11 - "ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿದರ್ಶನರೂಪವಾಗಿವೆ; ಮತ್ತು ಯುಗಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದಿರುವವರಾದ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆದವೇ."

— ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

"ನಮ್ಮ ತೋಕಾರಣ್ಯದ ಅಲೆದಾಟಗಳು" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲು ಪೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ನಮ್ಮ ಜಾನ್ ನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಶಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನೂ, ರಕ್ಷಕನೂ, ಮೇಲಣಿಂದ ಬಂದ ಜಾನ್ವೂ ಆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸ್ಥಾಪಿತಗಳು.

ಇದರ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಯೋವಿಕಾದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಲೇಖನ ದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮದಲಿಂಗನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಾರ್ದೆಸುತ್ತೇವೆ.

Our Wilderness Wanderings
by Br. Anton Frey

Kannada Version

First Edition - 2017
500 Copies

Not for sale
Private circulation only

Bible Students
Bangalore, Karnataka. INDIA.

ಪರಿವಿಡಿ

ಪ್ರಬದ್ಧ ಸಂಪುಟ

ಭಾಗ-1 :	ಭಾಯೆ ನಿಜಸ್ವರೂಪ	5
ಭಾಗ-2 :	ಹನ್ತ ಯಜ್ಞಾಜರಣ	9
ಭಾಗ-3 :	ಏಗುಷ್ಠಾರ್ಥಿಂದ ಜಡಗಡೆ	15
ಭಾಗ-4 :	ಕೆಂತು ನಮ್ಮುದ್ರ ದಾಷುವಿಕೆ	23
ಭಾಗ-5 :	ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಲೂರ ಹಸಿವು ಬಾಯಾಲಕೆಗಳು	32
ಭಾಗ-6 :	ನಬ್ಜ್ಞಾತ್ರೋ ವಿಶ್ಲಾಂತಿ	42
ಭಾಗ-7 :	ಸೀಲನಾಯಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಲೂರ ಪ್ರವೇಶ - ಒಡಂಬಿತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆ	55
ಭಾಗ-8 :	ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಲೂರೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು	67
ಭಾಗ-9 :	ಮೊಳೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಲೂರು ನಾಶನದಿಂದ ಹಾರಾದು	80
ಭಾಗ-10 :	ದೇವದಶನ ಗುಡಾರ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿವರಣೆಗಳು	90
ಭಾಗ-11 :	ಯಾಜಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತ್ವಮ	109
ಭಾಗ-12 :	ಹಾರಾನ್ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಲೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಅಲ್ಲನ ಘಟನೆಗಳು	125

ಭಾಗ-1

ಭಾಯೀ ನಿಜಸ್ವರೂಪ

1ಕೊರಿಂಥ 10:11

ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಯುಗಾಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರಾದ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆದವೇ. 1 ಕೊರಿಂಥ 10:11

ಆದುದರಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗಾದ ಯಾತ್ರಾನುಭವಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕರೆಯುವಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಆಶಿಸಿದಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇವರು ಆಶಿಸಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗದಂತೆಯೂ (1 ಕೊರಿಂಥ 10:6) ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆಯೆಂಬ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಅಪಾತ್ರರಾದಂತೆ ಇವರು ಅಪಾತ್ರರಾಗದಂತೆ ಮಜುವಾತುಪಡಿಸಲು -- ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕು.

ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಯಾತ್ರಾನುಭವಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ನಮ್ಮೆ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಇದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ವಿಮೋಚಕನಾದ ದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮೆ ನಂಬಿಗಳಿಕೆಯ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ನಾವು ಅಳೆಯಬಹುದು.

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಐಗುಪ್ರದ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಸಂಗತಿಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ. ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಪಾಪದ ದಸೆಯಿಂದಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೋಸೇಫನು ಅವನ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯಾಕೋಬನೊಂದಿಗೆ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿ (ಆದಿಕಾಂಡ 36:1, 2). ಅದು ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯೋಸೇಫನ ಸಹೋದರರು ಹೊಟ್ಟಿಕೆಜ್ಜೀವಿಂದ ಅವನನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಲಾಮನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಿರು. ಆದರೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಅವರನ್ನೂ ಐಗುಪ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಯೋಸೇಫನು ಜೀವದಿಂದ ಇರುವ ವರೆಗೆ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಹೊಂಡವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಯೋಸೇಫನಂತೆ ದಾಸರುಗಳಾದರು.

ಹೀಗೆಯೇ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಾದ ನಾವು ಸಹ ಐಗುಪ್ರವೆಂಬ ಈ ತೋಕದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳು, ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾರಿರುವುದರಿಂದಲೇ. ಕೀರ್ತನಾಗಾರನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ

ಹೀಗೆ – "ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಪಾಪಿಯೇ, ಮಾತೃಗಭವನನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದಿನದಿಂದ ದೇಶೋಹಿಯೇ" – ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? (ಕೀರ್ತನೆ 51:5) -- "ತಂದೆಗಳು ಹುಳಿದ್ದುಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಿಂದರು ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಚಳಿತುಹೋಗಿವೆ" (ಯೆರೆ. 31:29) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ತಂದೆ ಆದಾಮನು ಏದೇನಿನ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಘರೋಹನನೆಂಬ ಈ ಹೋಕದ ಅಧಿಪತಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ಬೆವರಿಡುತ್ತಾ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಆತನ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಅದು ಅವಿಧೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ಲೋಕವೆಂಬ ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆತನ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಂತತಿಯು ಹುಟ್ಟು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಪಾಪ ಮರಣವೆಂಬ ಕರಿಣ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೂರ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. "ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಪಾಪವೂ ಪಾಪದಿಂದ ಮರಣವೂ ಲೋಕದೇಶಗೆ ಸೇರಿದವು; ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮರಣವು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು." ರೋಮಾ. 5:12. ಎಂಬ ಪೌಲನ ಈ ಮಾತುಗಳು ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೋಸೇಫನನ್ನು ಅರಿಯದ ಘರೋಹನು ತನ್ನ ಅಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು ತನಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ನಿರ್ಭಂಧಿಸಲು ಒಳಸಂಚಕಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದನು. ನಿಜವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತವರ್ಥವು ಹರಡುವುದನ್ನು ತಡೆದು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ತಾನು ಬೇಗನೆ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಬೇಗನೇ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದೆಂದು ವಿರೋಧಿಯಾದ ಸ್ಯಾತಾನನು ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕರಿಣವಾದ ಬಿಟ್ಟೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪಿತೋಮ್ ಮತ್ತು ರಾಮೇಸ್‌ಸ್ ಎಂಬ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಉಗ್ರಾಣ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. (ವಿಮೋ. 1:11) ಘರೋಹನನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಭಿಸುವ ಸ್ಯಾತಾನನು ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಉಗ್ರಾಣ ಪಟ್ಟಣದಂತಿರುವ ಕ್ಷಾಧೋಲಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಸ್ಟಂಟ್ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವಂತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎರಡು ಮಹಾ ಸೌಧಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುಪುದರಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯವು ಕಾರ್ಯ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಐಗುಪ್ತರು ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಕ್ಯಾಯಿಂದ ಕ್ಷೂರವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಣ್ಣನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರಿಣವಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಜೀವಗಳನ್ನು ಬೇಸರ ಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವೆಯು ಬಹು ಕರೋರವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ

ಸತ್ಯವೇದದ ದಾಖಲೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (ವಿಮೋ. 1:13, 14) ಅದರೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾದವರಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರು. ಹಾಗೇ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಸಹ ಹಲವು ವೇಳೆ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವರಾಗಿ, ಅವರ ಉತ್ಸಾಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕುಂದಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ವೃದ್ಧಿಯಾದವರಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಸೈತಾನನು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಆಗದೆ ಉಗ್ರಾಣ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಪುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ಅವರ ಬಲವನ್ನು ಕುಂದಿಸಲು ಇತರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಫರೋಹನು ಇದನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೇರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಷಾಗಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಸೂಲಿಗತೀಯರ ಮೇಲೆ ನಿಭರಂಧವನ್ನು ಹೇರಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟಿರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ವೃದ್ಧಿಯಾದರು. (ವಿಮೋ. 1:15-19) ಹೀಗೆಯೇ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಸೈತಾನನು ಸಹ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ರೂಪಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳು ವಿಫಲವಾದವು. ಅವರು ಕ್ಷುಪ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಐಗುಪ್ತವೆಂಬ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ದೇವರ ನೀತಿರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವರು. ಆದರೆ ಈ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಯಸದೆ ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶವಾದ ಕಾನಾನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಐಗುಪ್ತದ ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವರು. ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಸೈತಾನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಯ ಹೊಂದುವವನಂತೆ ಕಾಣಬರುವನು. ಹೌದು ಆದರೆ ಇದು ಸೈತಾನನಿಗೆ ತಾತ್ವಾಲಿಕ ವಾದ ಜಯ ಮಾತ್ರವೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವಜನರು ತಮ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ನೇರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯನನ್ನು ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸುವನು ಅವನು ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವನು.

ಫರೋಹನನು ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸುವ ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. (ವಿಮೋ. 1:22) ಇದು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂತೆಯೂ ಹಾಗೆ ಅವರ ಜನಾಂಗವು ನತ್ತಿಸಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯಾ ದೇವರು ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಫರೋಹನನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮೋಶೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು.

ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಯೇಸುವು ಇದೇರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೈತಾನನಿಗೆ ಭಾಯೆಯಾಗಿರುವ ಫರೋಹನನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಟ್ಟಿದನು. ಸೈತಾನನು ಎಲ್ಲಾ

ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇರೋದನ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಲ್ಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವ ಸಾಹಸ ಯಶ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವವನ್ನೂ ಭಾಯಾರೂಪವಾಗಿದ್ದ ಮೋಶೆಯ ಜೀವವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆಯೇ ರಕ್ಷಿಸಿತು.

ತಾಗ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಬರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಾಯಾರೂಪಗಳಲ್ಲ, ಅಂತೆಯೇ ಭಾಯಾರೂಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ನಿಜರೂಪದ ನೈಜತೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬಹುದು ಸಣ್ಣದಾಗಿರಬಹುದು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಬೀಳಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಬೀಳಬಹುದಾದರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇವು ನಿಜರೂಪದ ಭಾಯೆಗಳೇ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರವಾಗಲಿ, ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಣಬರುವ ಅಗತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಭಾಯಾರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ನಿಜರೂಪದ ವಿವರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಭಾಯಾ ರೂಪಗಳು ಇತರ ಭಾಯಾರೂಪಗಳಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಭಾಯಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಉಂಟಿಮಾಡುವ ಬೇಳಕು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜರೂಪಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಭಾಯಾ ರೂಪಗಳು ಬಹು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವುಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಶೆಯು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ದೇವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಎರಡನೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಗುಂಪನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ ಬರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಯಾತ್ರಾನುಭವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ನಿರಂತರ ಭಾಯಾರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಪರಮ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದ ಪ್ರವೇಶವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಯಾ ರೂಪಗಳು ಕೇವಲ ಭಾಯೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು. ಅವು ಮೂಲ ನಿಜರೂಪಗಳಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಭಾಯಾರೂಪವಾಗಿಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಂತೆಯೇ ಮೋಶೆಯೂ ಸಹ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಯಾತ್ರಾನುಭವಗಳ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವನಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಸಂಗತಿಗಳ ಭಾಯೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರಾಗಬೇಕು.

ಭಾಗ-2

ಹನ್ಸ ಯಜ್ಞಾಚರಣೆ

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 12:1-42

ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂಭತ್ತು ಬಾಧೆಗಳು ಉಂಟಾದಾಗ್ಯೋ ಭಾಯಾರೂಪ ವಾದ ದೇವರ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಇನ್ನೂ ಖಗುಪ್ತದಲ್ಲೇ ದಾಸತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಿಜ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಧೆಗಳು ದೇವರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಅವು ಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಭಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ದೃಶ್ಯಾವಳಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುವಾಗ ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು ತಾನೇ ಘರೇಂದನನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಿಣ ಪಡಿಸಿದನೆಂಬ ಸತ್ಯವೇದದ ವಿವರಣೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ವಿಮೋ. 9:12). ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳು (ಭಾಯಾರೂಪ) ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಅವು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಪಾಠಗಳಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೇ (1ಕೋರಿಂಥ 10:11). ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಮಹತ್ವಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇವುಗಳು ನಮಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೇ.

ಹೇಗೂ ಮೌದಲನೆಯದಾಗಿ, ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಉಪಶಮನ ದೊರಕಿಸಿದ್ದ ಹತ್ತನೇ ಬಾಧೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದು ಕೇವಲ "ಪಷ್ಕದ ಕುರಿಮರಿ"ಯ ರಕ್ತವನ್ನು ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮನೆಯ ನಿಲುವು ಕಂಬಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ನಿಲುವು ಪಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ. ಇದು ನಮಗೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಚಿಶ್ವಾನುಸಾರ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರುವ ಪಾಪವೆಂಬ ದಾಸತ್ತದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೂ, ನಿಜವಾದ ಬಿಡುಗಡೆಯು ಬರುವುದು -- ನಾವು ಕೇವಲ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯ ರಕ್ತದ ಕೆಳಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ -- ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಕೇವಲ ಕುರಿಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗು ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲರೂ ಸ್ತತಃ ಅ ರಕ್ತದ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಸಹ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಸಹ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ರಕ್ತದ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ಯೇಸುವು ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ತರ ಸತ್ಯನೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಂಬುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಆತನು ನನಗಾಗಿ ಸತ್ಯನು ಎಂದು ನಂಬುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಅರಿವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತರೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವು, ಶಾಪದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೋ ಈ ವಿಮೋಚನೆಯು ಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿರದೆ, ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

"ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳದಂತೆ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು." (ಇಬ್ರಿಯ 10:22) ಎಂಬುದನ್ನು ಅಪೋಸ್ಟಲನು ಒಮ್ಮ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತದ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದರ ಫಲವಾಗಿ ಬರುವಂತದ್ದು. ಆ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ನೀತಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಇರುವವರಾಗ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ರಕ್ತದಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಬಗಿಲಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಮುಖಾಂತರ ಅಂಗಳದ ಒಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿನ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯು ನಮಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಷಿಸುತ್ತದೆ. "ನಂಬಿಕೆಯೋ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆಸುವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಿಂದಿ ರುವುದು" (ಇಬ್ರಿಯ 11:1) ಎಂದು ಅಪೋಸ್ಟಲವಾದ ಪೌಲನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಆಹಾ! ಅದು ಈಗಿನ ದುಷ್ಪ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬಿಡುಗಡೆ. ಗಲಾತೀ 1:4 - "ಈತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವ ಈಗಿನ ದುಷ್ಪ ಯುಗದೇಂಬಿಗಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು... ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ದೇಹದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು" ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಈ ದೇಹದಿಂದ ಸಹ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವನು.

ರೋಮಾ. 7:24 "ಅಯ್ಹೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಮನುಷ್ಯನು! ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವನು ಯಾರು?

ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ಮಹಿಮೆಯು ಹೌದು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಬಿಡುಗಡೆಯು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ದೋರೆಯುವ ಮಹಿಮಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಪೂರ್ವಾನುಭವವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. 1ಕೊರಿಂಥ. 2:9 "ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರುವಂತದೆಲ್ಲ ವನ್ನು ಕಣ್ಣಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಕವಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಆಲೋಚನೆಯು ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ".

ದೇವರು ನಮಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಈಗಾಗಲೇ ಅವಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೂ ಸಹ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ "ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶವನ್ನು" ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಒಳೆಯವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ನೋಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ನಂತರವೇ.

ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತವು ಈ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ನಮಗಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುಪುದರ ಮುಖಾಂತರ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಂಬಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಂಶವಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಅಂಶವನ್ನು ತೆಲುಪುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯು ಮಹಿಮೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುಪುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ರುಚಿವಾತು ಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದುಂಟಾದ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿತಾಗಿಸಿ ಮಹಿಮೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇಳಿದೊಯ್ದಿದ್ದರೆ. ಇದರ ವಿವರವನ್ನು ನಾವು ಓದುವುದು - 1 ಯೋಹಾನ 3:3 "ಆಗ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಶ್ರೀಸ್ತನು ಶುಧಿನಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಶುಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ."

ನಮಗೆ ತೋರಿಬರುವಂತೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಸ್ವತಃ ದ್ಯುವದತ್ವಾದುದು. ದೇವರು ತಾನೇ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿರುವ ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಂಬಿಕೆಯಿಂಬಿದು "ದೇವರ ವರ" ಅಪೋಸ್ಟಲನಾದ ಪೌಲನೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - ಎಫೆಸ 2:8 "ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಿಮಿಂದ ಉಂಟಾದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ದೇವರ ವರವೇ"

ರಕ್ತದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು (ನಂಬಿಕೆಯು) ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೋ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ನಾವು ನಮಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಸದ್ಗುಣ, ಜ್ಞಾನ, ದರ್ಮ, ತಾಳ್ಳು, ಭಕ್ತಿ, ಸಹೋದರ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ ಈ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (2ಪೇತ್ರ 1:4-8). ಹೀಗೆ ಮಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ... ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ (ಇಗುಪ್ತ ವೆಂಬ ಈ ಲೋಕದೊಳಗಿಂದ) ಕರೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಯ್ಯಿಯನ್ನು (ರಾಜ್ಯದ ಮಹಿಮೆ ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುವುದನ್ನು) ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. "ನಮ್ಮ ಕರ್ತವೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸುಶ್ರೀಸ್ತನ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ". (2 ಪೇತ್ರ 1:11)

ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಈ ಹಂತವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ 'ವೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ರಕ್ತದಿಂದಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ರಕ್ತದ ಕೆಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲವೇ ವಿಮೋಚನೆ ದೋರೆಯವಂತದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು

ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದರೆ ದೇವರ ಕಾನಾನಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಈಗ ಮಾತ್ರವೇ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಐಸುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ನೋ ರಕ್ತದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರುವಂತಹರು ಯಾತ್ರಾಪರರಾಗಿ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗ ವನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವರರೆಗೂ ಅನೇಕ ಶೋಧನೆಗಳು, ಹಲವು ಶ್ರಮಸಂಕಟಗಳ ಅನುಭವಗಳು ಸಂಭವಿಸುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾನಾನ್ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 3:10-19). ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ (1ಕೊರಿಂಥ 4:6-11) ಹಾಗೂ ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಅವಕಾಶವು ಇನ್ನೂ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು.

ಆದರೂ ಐಸುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಜಿಡುಗಡೆ ಮತ್ತು ಕಾನಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳವಾದ ಪ್ರಮೇಶವು ಪಸ್ಕೆದ ಕುರಿಮುರಿಯ ರಕ್ತದ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಧಾರಗೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಹೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ರಕ್ತವು ಅವರ ಜಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಹೋಶುವ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಬರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತರು. ಇವರು ಐಸುಪ್ರದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾನಾನಿನಲ್ಲಿ ಯಾಗಲೀ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರು.

ನಾವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ರಕ್ತದ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಜಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರುವೆಂಬ ಅಂಶವು ನಾವು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೇವೆಂದು ಖಿತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯ ವಿವರಣೆಯು ಹೇಳುವುದೇನಂದರೆ ಅವರೊಳಗೆ ಬಹುಮಂದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸಂತೋಷಿಸದೆ ನೊಂದುಕೊಂಡನು (1ಕೊರಿಂಥ 10:5). ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ ಅವರಂತೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛಾಟನೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಕೊಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಇರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹೀಗೆ ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಎಣಿಸದೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಾವು ಮುಂದುವರೆದರೆ ಅದು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅವಿಧೇಯತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ

ಒಂದು ಕಾಲ ಬರುವುದು ಆಗ ದೇವರು ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸದೆ ನಮ್ಮು ಮನತಿರುಗಿಸುವ ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆಯುವನು (ಆದಿಕಾಂಡ 6:3). ದೇವರು ನಮಗೆ ಜಯದ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; (ಧರ್ಮೋ. 7:2) ಆದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ವಾಗ್ಧತ್ತ ದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅದನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯಪಟ್ಟು, ದೇವರ ಸಕಾಲಿಕ ಸಹಾಯದ ಕೃಪಾ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಮರೆತು, ಆ ದೇಶವನ್ನು ಗೂಡಜರ್ಯೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 1:19-26). ದೇವರನ್ನು ನಂಬಲು ಹೀಗೆ ವಿಫಲರಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಐಗುಪ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘೋರವಾದ ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿರು (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 14:26-45).

ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಎಣಿಸಲು ವಿಫಲನಾಗುವ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾನು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಾಗ್ಧತ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿಸಲ್ಪಡುವನು. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ತಮಗಾದ ಶಿಕ್ಷಣಭವದಿಂದ ಕಲಿತದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು, ದೇವರ ಹೇರಳವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡವರಾಗಿ, ಇಂತಹ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನರ್ಹರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಗೊಂಡವರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಭಲವಾದ ಪಾಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ದೂರೆತನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ದೇವರು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, "ಭಯಂಕರವಾದ ಅರಣ್ಯದ" (ಕೀರ್ತನೆ 19:12, 13 ಓದಿ) ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತವುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡುವಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಭರವಸ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಭರವಸದಿಂದಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು. ಹೌದು ಸದಾಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಅದು ಅಜಾಗರೂಕವಾಗಿ, ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಮುಗ್ರಿಸಿಬಿತ್ತು. ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆಯು ದೇವರ ಕೃಪಾವರವೇ ಹೊರತು ತನ್ನಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಡೆ ಹೊರತು ರಕ್ತವು ಅವರನ್ನು ಕಾನಾನಿನೊಳಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ವಾಗಿಯೇ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಬುದ್ಧಿವಾದ ನೀಡಿರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಯೇನಲ್ಲ. 1ಕೊರಿಂಥ 10:12 "ಅದಕಾರಣ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆಂದು ನೆನೆಸುವವನು ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲಿ".

ಈ ರಕ್ಷಣೆಯು (ಕಿಸ್ತನ) ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ (ದೇವರಿಂದ) ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ ವಿಷಯವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನಾವು ಅದನ್ನು "ಮನೋಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಡುಗುವವರಾಗಿಯೂ" ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಬೇಕು (ಫಿಲಿಪ್ಪ 2:12)

ಈ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಾಗಿರುವವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಿಡುಗಡೆ ವಿಮೋಚನೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಿತವಾದ ಪಸ್ತಿದ ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ಜನಾಂಗವೆಲ್ಲವೂ ಪಸ್ತಿ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಆಚರಿಸಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಐಸುಪ್ತದ ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೂ ಆ ಕುರಿಮರಿಯ ಕೊಯ್ಯಲ್ಪದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಹಾರಕ ದೂತನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಮನೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವಾಗ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಕ್ಕಳು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಆ ರಕ್ತವು ಮಾರನೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಸಹ ಮಾಡಿತು. ಯೇಸುವು ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಮರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನು ನಮ್ಮೆ (ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ) ಪಸ್ತಿದ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿ ವಧಿತನಾದನೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ನಿಜವಲ್ಲವೇ? ಇದು ಎಂತಹ ಚಿತ್ರಣಾ!

ಭಾಗ-3

ಬಗುಟ್ಟವಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 12:37-39, 13:17-22, 14:1-31, ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:5-8

ಬಗುಟ್ಟದಲ್ಲಿ (ಸಂಹಾರಕ ದೂತನು) ಜೊಜ್ಜಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಟಿಹೋದ ಮಾರನೆಯ ದಿನದಂದು ಘರೋಹನು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ತೀಮಾರನಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗಿಂತ ವೋದಲು ಅಬ್ರಹಾಮು, ಇಸಾಕ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬರಿಗೆ ದೇವರು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ರಾಮ್ಮೇಸ್ (ಅಥವಾ ರಾಮಯೀಸ್) ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಬಂದರು.

ರಾಮ್ಮೇಸ್ ಎಂಬುದು ಘರೋಹನು ತನಗಾಗಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸೊಂಡ "ಉಗ್ರಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ" ಒಂದಾಗಿತ್ತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರನ್ನು ಬಾಧಿಸಿದ ಘರೋಹನು ಸಹ ರಾಮ್ಮೇಸ್ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಈ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸವಾದದ್ದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಆ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ದೊರೆಯುವ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಬಗುಟ್ಟರು ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧಕರು. ಅವರೆ ಸೂರ್ಯದೇವರ ಹೆಸರು "ರಾ" ಎನ್ನುವುದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಘರೋಹನು "ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತಿ" ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ "ರಾಮ್ಮೇಸ್" ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಾನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನು ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಎಂತಹ ಮಹಿಮೆಯಿಂಳು ಬೇಳಕಾಗಿದ್ದನು.

"ಸೂರ್ಯನ ಮಗು" ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ 2ನೇ ರಾಮ್ಮೇಸನು ಇಸ್ತಾಯೀಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕರಿಣವಾದ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಕೊಳಿಕೊಂಡರು ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮು ಇಸಾಕ ಹಾಗೂ ಯಾಕೋಬರು ದೇವರಾದ ಅವರ ದೇವರು ಅವರ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಇದರಂತೆಯೇ ದಾಸತ್ವದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಎರಡೂ ದೊಡ್ಡ ಉಗ್ರಾ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಘರೋಹನು ಸಹ ಇದೇ ಅರ್ಥಕೊಡುವ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಕಾಲುತ್ತೇವೆ, ಅದಾವುದೆಂದರೆ "ಲೂಸಿಫರ್" ಅದರ ಅರ್ಥ "ಬೆಳಕಿನ ದೂತ" ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ದೇವದೂತನಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಬಹುಶಃ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪರಲೋಕದ ಕಾನಾನ್ ಕಡೆಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವೇತಾನಂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಉಗ್ರಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಣವು ಬಹು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರೌಢಸ್ಟೇನಿಂಟ್ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದಿರುವ ಪೀಠೋಮ್ ಪಟ್ಟಣವೂ ಕಥೋಲಿಕ್ ತತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪೀಠೋಮ್

ಎಂಬುದು ಸಹ ಸೂರ್ಯನ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಹೆಸರು "ತುಮ್‌ (ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯ) ದೇವರ ಪಟ್ಟಣ" ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಆ ಮಹತ್ವವಾದ ಅರಣ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ರಾಮ್‌ನ್ ಜೀಲೆಗೆ ಪೀಠೋಮ್‌ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಕೆಂಪೋಲೀಕ್ಕೆತ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ವೊದಲೇ ಪ್ರೌಟಿಸ್ಟಂಟ್‌ರಾಗಿದುದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ರಾಮ್‌ನ್‌ಗೆ ಬಂದರು.

ಹೇಗೂ ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ರಾಮ್‌ನ್‌ ಪಟ್ಟಣದ ಮೂಲಕ ಐಗುಪ್ತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುವರೆಲ್ಲರೂ ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಪಸ್ತುದ ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಒಂಭತ್ತು ಬಾಧೆಗಳಿಗಂತಹ ಹತ್ತನೆಯ ಬಾಧೆಯು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಈ ಎರಡು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಪೂರ್ಣ ಐಗುಪ್ತದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೋ ಅಂತಹೀ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಐಗುಪ್ತವು ಸಹ ಈ ಎರಡು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಐಗುಪ್ತವು ಬಹು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಅಥವಾ ಮರಣ ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಿಠೋಮ್‌ ರಾಮ್‌ನ್‌ ಪಟ್ಟಣಗಳು (ಕೆಂಪೋಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಟಿಸ್ಟಂಟ್ ಪಂಗಡಗಳ ತತ್ವಗಳು) ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಿಜ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲಕಾಲ ಬಹು ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾದ ಬಿಡುಗಡೆ (ರಕ್ಷಣೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯ ಸಿಗದ ಹಾಗೆ ಮಗ್ಗುವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವವುಗಳಿಗೆ ಇವು ಸೂಚನೆಯಾಗಿವೆ. ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಐಗುಪ್ತದಿಂದ (ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ) ವಿಮೋಚನೆಯು ದೇವರಿಂದ ನೆರವೇರಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳತನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಪಸ್ತುದ ಕುರಿಯ ರಕ್ತಧಾರೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆ, ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಮತ್ತೂ ನೆನಬಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, (ಪಸ್ತುದ ಕುರಿಯ) ರಕ್ತದ ಅಶ್ವಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಕೇವಲ ಐಗುಪ್ತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ವಾಗತ್ತೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವಂತದ್ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಂತಹೀ ನಿಜರೂಪವಾಗಿರುವ ಆಶ್ರಿತ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಸಂಗತಿಯೂ ಸಹ. (ಪಸ್ತುದ ಕುರಿಯ) ರಕ್ತದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಿರಂತರವಾದ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವರು ಕಾನಾನ್ ದೇಶದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತಾಗಿತ್ತು. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ರಕ್ತದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ "ವಿಧೇಯತೆ" ಎಂದು ದೇವರಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇದು ಅವರ "ಅವಿಧೇಯತೆ" ಎಂದು ದೇವರಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರು ಧೂಳಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನೆನಸಿ ಸ್ಪುಟಿ ಕಾಲ ಅವರ ಮನವೋಲಿಕೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಶಯಪಟ್ಟಿ ದೇವರನ್ನು ಹೌದು, ಅವರ ವಿಮೋಚಕನಾದ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಡೆ ಮನತಿರುಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಸಂಶಯ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಮರೆಯುವಿಕೆ – ಇವುಗಳು ಅವರ "ಅವಿಧೇಯತೆ" ಎಂದು ಆಗ ದೇವರಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇದಾದ ನಂತರವೇ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಇಗುಪ್ರಕ್ಷಲ್ ಬದಲಾಗಿ ಘೋರ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಶವಾಗಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಹಾ! ತ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ ಅಪೋಸ್ತಲ ಪೌಲನು ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಜೆನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಫೋಣ - "ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗಿಗಳು (ಭಾಯಾರೂಪ) ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ, ಮತ್ತು ಯುಗಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರಾದ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆದವೆ" (1ಕೋರಿಂಥ 10:11) ದೇವರು ಹೇಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹಿಸುವನೆಂದೂ, ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳಿಂದು ಎಣಿಸದೇ ಇರೋಣ. ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ದೇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸುರಿಸಿದ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಮತ್ತು ನಾವು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಆತನು ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ ಇರೋಣ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವಾಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿರುವುದ್ಲವುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಏಕೆಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಭಿವೃಕ್ಷಿದಿಂದಲೇ ನಿಸ್ಪಂಶಯವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು - "ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ" (ಇಬ್ರಿಯ 11:6) ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗಿರುವ ಈ ಒಂದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮೃತವೇ?

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ್ಲೆರೂ ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮತ್ತು ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸುವ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಅವರು ರಾಮೇಸ್‌ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸುಕ್ಷೋತೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸುಕ್ಷೋತ್ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ "ಗುಡಾರ". ಇದು ಕಾನಾನ್ ಕಡೆಗಿರುವ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣವು ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮತ್ತು ಸಾಂತಂತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇಗುಪ್ರಕ್ಷಲ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಲವು ಬಗೆಯ

ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಸ್ವತಃ ತೆಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ವಪ್ಪವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಧಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತಿರಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯನಿಗೆ ಸಲಹೆಯಂಬು. ಏನೆಂದರೆ ಐಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಕಾನಾನ್ ನಡುವಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಅವನ ಪ್ರಯಾಣದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಕರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರುತ್ತಿಕೊಲ ಹವಾಮಾನಗಳಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದ ಅಧವಾ ಮನೆಯ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ. ಅವನು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿ ದೇವರು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಆತನಿಗಿರುವ ಏಕೈಕ ರಕ್ಷಣೆಯೆಂದರೆ "ಆ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಾರವೇ" ಅದನ್ನು ಸದಾ ದೇವರು ಕಾಯುವನು (ಮತ್ತು ಆತನು, ದೇವರು ಎಂದೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವುದಿಲ್ಲ ತೂಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಆಕಾಶವೇ ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ರಕ್ಷಣಾ ಮಂಟಪ. ಎಂದಿತವಾಗಿ, ಯಾವಾತನು ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಅದರ ಸೂರಿನಡಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅಡವಿಯ ಪ್ರುತ್ತಿಕೊಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೃಪೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲೇ ಅಧವಾ ಪ್ರುತ್ತಿಬಂದವಾಗಲೇ ಮಾಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೋರಿದರೆ! ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಎರಡು ಸಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಒಂದನ್ನು ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿ ದೊರಕದ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತರೆದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಇವರಡರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೃಢವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಲಾರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ದುರ್ಭಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಿಜ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಸಸ್ಯವು ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟಿ ಜಂಡಮಾರುತಗಳಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾದರೂ ಅದೇ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ದೃಢವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಇನ್ನೊಂದರೆ, ಅಸಹಜ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಬೆಳೆದು ಕರಿಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಸಸ್ಯವು ದೃಢವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು.

ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಕ ನನಗೆ, ಸುಕ್ಷೋತ್ರೋ ಅದರ ಅರ್ಥ "ಗುಡಾರಗಳು" ಎಂಬುದು ಕರಿಣಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಿಂದ ಸಹಜವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನೀಡುವಂತೆ ಗುಡಾರವು ದೊರಕಿಸಲಾರದು. ನಿಜ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯನಿಗೆ ಈ "ಗುಡಾರ ಜೀವಿತವು" - ಕರಿಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎದುರಾದ ಅಂದರೆ ಅಸಹಜ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕದೆ ಬೆಳೆದ ಸಸ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಸಲಹೆ

ಮಾಡಿರುವಂತೆ, ಈ ಎದುರಾಗುವಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಿಗೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಮನೆಯ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಕರಿಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎದುರಾಗುವುದೇ ದೇವ ಭಕ್ತನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಧೃಡವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವ ಬಿರುಗಳಿಯಿಂದ ಮರವು ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಪ್ಪು ಆಳವಾಗಿ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದು ಗಟ್ಟಿಮುಖಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ - ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿಜವಾಗಿ ಬಿರುಗಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ದೊರಕಿಸುವುದು. ನಾವು ಸಹ ಧೃಡವಾಗುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಕೆಟ್ಟಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಮೂಲಕವೇ ಆದರೂ ಆ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ನೀಡುವುದು ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೇ.

ನಾವು ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯಲಾಗದು. ಅದು ಅನೇಕಸಾರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಯಿತು - ಅವರು "ಸುಕ್ಷೋತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಎತಾಮಿನಲ್ಲಿ ಇಳುಕೊಂಡರು" (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:6). ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ನಂತರ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಎತಾಮಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶನವಾಯಿತು. ಬಹು ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರು ವಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ - ಅವರು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ಸಣ್ಣ ತಗ್ಗನ್ನು ದಾಟಿದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯಾದ ಕಾನಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹು ಸರಾಗವಾಗಿ ಸೇರುವಂತೆ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಫರೋಹನನ ಆಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ದೂರ ಕೊಂಡೊಯ್ಯವ ಬದಲು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮಗೂ ಮತ್ತು ವಾಗ್ಧತೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗುವಂತೆ ಸಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಈ ತಿರುಗುವಿಕೆಯು ದೇವರ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗಿತ್ತು. ಎಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು! ವಾಕ್ಯವಿವರಣೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ "ಅವರು ಸುಕ್ಷೋತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಮರಳುಕಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡರು. ಯೆಹೋವನು... ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ... ಅವರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋದನು" (ವಿಹೋಚನಾಕಾಂಡ 13:20, 21)

ಆಶ್ರೀಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಎತಾಮ್ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ರೀತಿಯಂತೆ ಹಲವು ತಿರುವಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಇರಬೇಕು. ಅವು ಶರೀರವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಂತಹ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರತಿರೋಧದಿಂದ ಕೂಡಿ ಭಾರೀ ಮನ್ಯಾಡೆ ಸಾಧಿಸುವಂತಹ ದಿಕ್ಕನ ಕಡೆಗಲ್ಲದೆ, ಅವು ಬಹು

ವ್ಯಾತಿರೆಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಕೃಪಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುವಂತಹ ದಿಕ್ಷಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವಂತ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾರಿ ಅದು ಬಹು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೂ ಸಹ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ತೋರುವ ಒಂದು ದಾರಿಯಂಟು. ಅದು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ (ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಬಿಂದುಗಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡದ) ಮರಣ ಮಾರ್ಗವೇ. (ಜಾಣನೋಕ್ತಿ 14:12)

ಸಹಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಪೃತೀಯನ್ನು ಎಂಬುದು ನಿಸ್ನಂಶಯ. ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತವಾತು ಪಡಿಸಲಾಗದು. ನಮಗೆ ಸಮುದ್ರದಾಚಯ ದಡ ಕಾಣುವಾಗ ನಂಬಿ ಭರವಸೆಯಿಂದಿರುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿ ದಾರಿ ಕಾಣದಿರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾವು ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಮುಂದಿಗೆ ಆಗಲದ ನ್ಯಾಯಾಕ್ರಾಂತಿ ಕೊಲ್ಲಿಯನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛನ್ನಾ ದ್ವೀಪದ ಸಾಗು ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ನಾವಿಕನ ಕೌಶಲ್ಯವಾಗಲೀ ಅತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜಿಸುವುದು ವಿರಳ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣದಷ್ಟು ದಟ್ಟ ಮಂಜು ಆವರಿಸಿ ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಭೂ ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣದಂತಾದಾಗ ಬಹುಶಃ ಆಗಲೇ ಹೌದು ಇಂತಹ ಸಂಭರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ನಾವಿಕನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಯಸಿದ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ರೇವಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಲುಪಿಸುವ ಆತನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಸಂಭರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಇರುಸು ಮುರಿಸುವಿಕೆಯಾಗಲೀ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಚಡೆಪಡಿಸುವಿಕೆಯಾಗಲೀ ನಮಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರವು. ನಾವಿಕನು ನಮ್ಮನ್ನು ರೇವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವವರೆಗೂ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೇ? ದೇವರ ಕೃಪಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂಭರ್ಧಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಪರಮಾದಿಯೇ ದೇವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವು. ಇದರಂತೆ ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಲರನ್ನು ಸಹ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಮಾಡಿದನು. ಏತಾಮ್ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಇಳಿಮುಖಿವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇ "ಜಂಬು ಹಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಳ" ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿ-ಹಾ-ಹಿ-ರೋತ್ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿದನು. ಆ ಸ್ಥಳವು ಅವರನ್ನು ಏಗುಪ್ರದ ದಾಸತ್ವದಿಂದ

ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬಿಡುಗಡೆ ದೊರಕಿಸುವ ಬದಲು ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹು ಫೋರವಾದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗಾಗಿ ಬಹು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ದೇವರನ್ನು ಅವರು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೋ? ಇಲ್ಲ! ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ಗುಣಗುಟ್ಟಿದರು ಮತ್ತು ಗೋಳಾಡಿದರು. ಅವರ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಿಂದಿರುವ ಐಗುಪ್ರರು ಮಾತ್ರ ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಪಾರಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾದ ನಾವು ಅದೆಪ್ಪು ಸಾರಿ ಜಂಬು ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಆವರಿತವಾದ ಒಂದು ಪಿ-ಹಾಹಿರೋತ್ ನಂತಹ ಸನ್ನಿಹೆಶಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ. ಮುಂದೆ ದಾಟಿ ಜಯಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ಉನ್ನತ ಪರಮತ ಶ್ರೀಣಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಮುಂದೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೆದರಿ ನಡುಗಿದ್ದೇವು. ಆಹಾ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವೂ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಇದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯು ನಮ್ಮಿಂದ ಉಂಟಾದುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಶ್ವಗಶ್ಯವಾದ ಪಾಠವನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಹಿಂದೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಅಜಾಪನೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ "...ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಯೆಹೋವನು ಈ ಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ" (ವಿಮೋ. 14:13) ಎಂಬ ಆದೇಶವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆತನು ನಮಗೆ ಬಲವಾದ ಬುರುಜು ಆಶ್ರಯ ಗೋಪುರವೂ ಆಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ನಡೆಸುವನು. ನಾವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯಿದಿರುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಗೋಪುರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಹಜ್ಞ ಅದನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾವು ಸುರಕ್ಷಿತ ಎನ್ನುವಂತಾದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ. ಆಗ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಗೋಪುರವು ನಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗಿದ್ದ ಏಕೈಕ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರನ್ನು "ಮಿಗೋಲಿಗೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ನಡುವೇ ಇರುವ ಪಿ-ಹಾಹಿರೋತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ವಿವರಣೆಯು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:7, ವಿಮೋಜನಾಕಾಂಡ 14:2). ಮಿಗೋಲೋ ಎಂದರೆ "ಗೋಪುರ". ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲೇ ದೇವರು ಆಶ್ರಯಗೋಪುರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ, ಆತನು ಮೋತೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಎನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಈ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾದುದು. ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹು ಕರಿಣವಾದ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಂತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ವಿಮೋಜನೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆತ್ಮೀಯ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಕಿರ ಜೀವಿತಾನುಭವಗಳು ಸಹ ಹಲವು ಸಾರಿ ಹೀಗೆಯೇ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ - "ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಣೆಯೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಿಮ್ಮಿಂದುಂಟಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ದೇವರ ವರವೇ. ಅದು ಪುಣ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದುದಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಸ್ಥಾದವಲ್ಲ" (ಎಫೆಸ 2:8,9) ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಾವು ಕಲೆಯಬಲ್ಲೇವು. ನಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯೆಹೋವನು ಮಾಡುವ ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತು ನೋಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯ. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಕರ್ತವೀರ್ಯನಿಂದ ನಮಗೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂಬ ಆದೇಶ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ, ನಾವು ಆಗ ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೇವರು ನಮಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾವು ಹೊರಡಲು ಅಸಮಧಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ.

"ಸಿ.ಹೆಚ್.ಎಮ್" ರವರ ನೋಟ್ ಆನ್ ಎಕ್ಸೋಡಸ್ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಈ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ.

ಆದಾಗ್ಯಾ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಹಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಸೆರವೇರುವುದು ನಾವು ಮನುಷ್ಯರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ (ಆಗ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ - ನೀನು ನನಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವುದೇನು? ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಕಿರಿಗೆ ಹೇಳು) ನಾವು ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕೆಲಿತಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮನ್ನ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅವಿವೇಕ ಅಸಮರ್ಥತೆಗಳನ್ನು ತೋರ್ವಡಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕಂಗಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತು ಯೆಹೋವನಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯವುದೇ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣ. ಆಗ ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯುವನು. ಮತ್ತು ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೂ ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿಯೂ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬಹುದು. ದೇವರೇ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಎಂಬುದು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವರ್ವಕ್ರಿಯೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಂದೇಹಸ್ವದವು ಅನಿಶ್ಚಯವಾದವುಗಳಿಂದು ಮೊದಲು ಮುಜುವಾತಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳು ಯಾವಾಗ ದೇವರ ರಕ್ಷಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣುವೇವೋ ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಸಮರ್ಥ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗುವಿದಿಲ್ಲ (ಪುಟ 181, 182).

ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರ ದಾಣುವಿಕೆ

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 15:1-27; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:8,9

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಗಳು ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೆನ್ನಟಟೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಐಗುಪ್ರಯ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ವಿಷಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತು ಬಹು ಹತಾಶರಾಗಿದ್ದದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು. ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದದ್ದು ದೇವರೇ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಅವರು ಜಯಿಸಬೇಕಿದ್ದ ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಅಡತಡೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೋ ಎಂಬಂತೆ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಾಮಿನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪಿಹಣಿರೋತಿನ ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಪಿಹಣಿರೋತಾನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಎದುರಾದ ಅಡತಡೆಗಳು ಖಂಡಿತವಗಿಯೂ, ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ಆಳವಲ್ಲದ ಸಣ್ಣದಾದ ತಗ್ಗಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ವಿಶಾಮಿನಿಂದ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಗಿರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಐಗುಪ್ರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಪೂರ್ಣ ಬಿಡುಗಡೆಯು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲವಲ, ಆದರೆ ಅದು ದೇವರಿಂದಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. "ಯೆಹೋವನು ಮಾಡುವ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಂತು ನೋಡುವುದು" ಅವಶ್ಯವೆನ್ನಿಸುವ ಸನ್ನವೇಶಗಳಿಗೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಾಗೆ ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ. ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನವೇಶಗಳು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸ್ವಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರಮಾಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಆಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಉಪ್ಪುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಗಾಳಿಯ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೇವರು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಯ ಗೋಚರಿಸಿದ ಮರಳಿನ ಒಣಿದ ತಲೆದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದಿನ ದಡಕ್ಕೆ ದಾಟಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೀರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಪ್ರನಃ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೂ ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಫರೋಹನನ ಕೈಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಸಿ. ಅದೇ ದೇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ನೀರು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೊದಲೇ ಮುಂದಿನ ತೀರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು (ತಮಗೆ ದೇವರು ಹಿಂದೆ ತೋರಿದ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ) ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರ್ಪಣಿಸಿದರು. ಅವರು ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿ ದೇವರ ಹಸ್ತಪಾಲನೆಯಿಂದ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವ ತೀರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ -- ಯೊಹೋವನು ಮಾಡುವ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಂತು ನೋಡಿ -- ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲವಾಗಿ ಜಯ ಹೊಂದಿ, ಅವರು ಐಗುಪ್ರವನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ, ತಮ್ಮ ಜಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆನಂದದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಐಗುಪ್ರರು ನಾಶವಾದರು. ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಈ ಜಯವು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯೂರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸಿದ ಐಗುಪ್ರರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಮೋಶೇಯ ಹಾಡನ್ನು ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಮಹಿಮೆ ಕಂಡವರಾಗಿ ಹಾಡಿದರು. ಅದೆಷ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಐಗುಪ್ರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವರಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹಾಡಿರಬೇಕು. ದೇವರ ಹಸ್ತದಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ, ವಾಗ್ದಾತ್ ದೇಶವಾದ ಕಾನಾನ್ ಕಡೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಲು ಎಂತಹ ಉತ್ಸಾಹ ಹುರುಷಿನಿಂದ ಅವರು ಕೂಡಿರಬೇಕು!

ಕನಿಷ್ಠಪದ್ಧತಿ, ಈ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತಂತೆ ಕಂಡುಬಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೋಗಸನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ವಿಮೋ. 15:1, 2 "ಯೊಹೋವನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಗಾನ ಮಾಡೋಣ; ಆತನು ಮಹಾಜಯಶಾಲಿಯಾದನು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ರಾಮುತರನ್ನೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿ ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಬಲವೂ ಕೀರ್ತನೆಯೂ ಯಾಮವೇ. ಆತನಿಂದ ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಂಟಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇವರು ಆತನೇ, ಆತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವೆವು; ನಮ್ಮ ಶಿಶ್ಯಗಳ ದೇವರು ಆತನೇ, ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಪಡಿಸುವೆವು."

ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡವ ಹಾಗೆ, ಅವರು ಬೇಗನೆ ಮಹಿಮೆಯಳ್ಳಿ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹು ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ತುತಿಗೀತೆಯ ಸಮಯಗಳನ್ನು ಗುಣಗುಟ್ಟುವಿಕೆಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ್ದು "ನೊಂದುಕೊಂಡ ದೇವರು" ಹಾಗೂ "ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾನಾನ್" (ಇಬ್ರಿಯ 3:10, 17-19; 1ಕೊರಿಂಥ 10:5)

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಯ ಮಿಶ್ರರೇ, ದೇವರ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯೂರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದಂತೆ, ನಮಗೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ದೋರೆಯದ ಇಕ್ಕಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗುವ ಸಮಯಗಳು

ಉಂಟು. ಮತ್ತು ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಬಯಸಿದರೂ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು ರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬುದು ಏನಾದರೂ ಬರುವುದಾದರೆ ಅದು ದೇವರಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು. ನಾವು ಆಶನನ್ನು ನಮ್ಮ ಭದ್ರವಾದ ಬುರುಜಿನಂತೆಯೂ ರಕ್ಷಣಾ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ದೇವರನ್ನಾಗಿಯೂ ನೋಡಬೇಕು. ಅದು ಮಿಗ್ನೋಲಿಗೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಷೇತ್ರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಪಿಹಾಹಿರೋತು. ಆದರೆ ನಾವು ಆಶನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಹು ಬೇಗನೇ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಗಳು ಸಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ (ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರಿಗಾಗಿ ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ನೀರು ವಿಭಾಗವಾದಂತೆ) ನಾವು ನಂಬಿ ಭರವಸವ್ಯಳ್ಳವರಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲು ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾರ್ಗವು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹಾಗೇ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವನ್ನು ಆಧರಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ದೇವರ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ದೊರಕುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಫಲವಾದ ಜಯವು ನಮ್ಮದೇ. ಮತ್ತು ನಾವೂ ಕೂಡ ವಿಮೋಚನೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವೆವು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನೂ ಆಶನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮರೆತು. ಸ್ವಾಧ್ಯಾಚಿಂತರಾಗಿ, ಸ್ವಾನುಕಂಪವ್ಯಳ್ಳವರಾಗಿ ಪಾಪದ ಫಲವಾದ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಉಂಟಾದ ಹಿಂದಿನ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಾವೂ ಸಹ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಂತೆ ಅಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ಗುಣಗುಟ್ಟಿವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವ ಸ್ವಭಾವದವರಾದರೂ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ತನ್ನ ದೀರ್ಘಾರಂತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಶನು ನಮಗೂ ಮಾಡುವನು. ಆದರೂ ಕಾದೇಶ್ ಬನಿರಾಯ ಎಂಬ ಸ್ವಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆಶನು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರನ್ನು ಮನತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕಾನಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳಿಯದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವೂ ಸಹ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ್ವೋಹಿಗಳಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಆ (ಕಾನಾನ್) ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ಮುಚ್ಚಲಿಡು ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಅಪೋಸ್ತಲನ ಈ ಮುಂದಿನ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸೋಣ. ಇಬ್ರಿಯ 3:12 "ಸಹೋದರರೇ, ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಜೀವಸ್ಸರೂಪನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಳ್ಳ ಕೆಟ್ಟ ಹೃದಯವು ನಿಮ್ಮಾಳಗೆ ಯಾವನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಾರದು" (ಇಬ್ರಿಯ 4:8 ವಚವನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಿರಿ).

ನಮಗೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಎರಡೇ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಒಂದು ಸ್ವಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು; ಇನ್ನೊಂದು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತು ಸ್ವಚಿಂತೆ

ಮಾಡುವುದು ಒಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ಉಂಟು. ಮುಂದಿನದು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಅವಧೇಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳು ಮತ್ತು ಇವು ಆತನನ್ನು ಅಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಂತವುಗಳು. ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಾವ್ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಹಾಡಿದುದು ಒಂದು ಸ್ತುತಿಗಿಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸ್ವಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅವರದ್ವಾಗಿತ್ತು. ತ್ರಿಯ ಮಿಶ್ರರೇ, ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ತೀರದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯ ಹಾಡನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಪ್ರತಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚಿಂತೆಯನ್ನು ತೋರೆದು ದೇವರನ್ನು ಜಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಅವರನ್ನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯಿಂದ ಶೂರಿನ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಮೋದನು ಹಾಗೂ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೂರು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ವಾಕ್ಯವಿವರಣೆ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. (ವಿಮೋ. 15:22) ಐಸುಪ್ತದಿಂದ ಅವರು ತೆರಳಿದುದರ ಉದ್ದೇಶ. ಘರೋಹನನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿದಂತೆ - "ಮೂರು ದಿನಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿ. (ವಿಮೋ. 3:18) ಒಮ್ಮೆ: (ಎತಾಮಿನ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಸಹ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ - (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:8) ಈ ಶೂರಿನ ಅರಣ್ಯವನ್ನೇ ಮೋಶೆಯ ಘರೋಹನನಲ್ಲಿ ಬೇಡುವಾಗ ಒಹು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿರುವುದು. "ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು" ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಇದು ಮೋದಲನೆಯ ಸಾರಿ. ಕೇವಲ ಅವರು ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ಆಚೆ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿದ ನಂತರವೇ ಅವರು ಐಸುಪ್ತರ ಕ್ಯೆಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗಲೇ, ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಇದೇ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೇ? ನಾವು ನೋಡೋಣ. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಾವು ಓದುವುದು: ವಿಮೋಜನಾಕಾಂಡ 15:22,23 "ಬಳಿಕ ಮೋಶೆಯು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯ ರನ್ನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿಸಲು ಅವರು ಶೂರಿನ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಮೂರು ದಿನ ನಡೆದುಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ ತರುವಾಯ ಮಾರಾ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದರು; ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಳದ ನೀರು ಕಂಡಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮಾರಾ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮಾನವ ಹೃದಯದ (ಸ್ವಭಾವಗಳ) ಎಂತಹ ಚಿತ್ರಣವು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿದೆ! ದೇವರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಆತನ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಅದು ಮರೆಯಬಲ್ಲದು. ನಂಬಿಕೆಯ ಶಿವಿರದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಸಮೂಹಿದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ

వాసిసువుదర బదలు లోకద సంగతి, శారీరిక అభిలాషి మత్తు స్వేతానన తంత్రోపాయగళిగె అధీనవాగి మరణిద భాయియింద కూడిరువ ఖిన్నతేయ కత్తల కణివేగె తమ్మను తావే నూచిసికొండిదే. దేవరిగె కృతజ్ఞతాయజ్ఞగళన్న అపిసువుదర బదలు అదు గుణగుట్టుత్తదే. ఏకేందరే యావ హృదయదల్లి దేవరు ఆసినవాగబేచో అల్లి స్వాధ్య తుంబిదే.

కీర్తనేగారను ఎష్టు జేన్నాగి ఇదన్న ప్రకటమాడి హేళిద్ద్వానే; "అవరు యేహోవన కృపేగోస్వరవూ ఆతను మానవరిగాగి నడేసిద అధ్యతగళగోస్వరవూ ఆతనన్న కొండాడలి. కృతజ్ఞతా యజ్ఞగళన్న సమపిసి ఉత్సాహ ధ్నిమాధుత్తా ఆతన మహత్వాయిగళన్న వణిసలి" (కీర్తనే 107:21, 22)

ఇస్తాయేల్యరు దేవరన్న మరేతు తమ్మ స్వాధ్యవన్న నేనేదరు. ఇదు కృతజ్ఞతాస్తుతి యజ్ఞగళ బదలాగి శారీరిక రీతియ గుణగుట్టువికేగే ఎడిమాడికొట్టపు. ఆదరూ దేవరు తాను కృపాపూర్వాగి అవర మనతిరుగువికిగే యత్తిస్తుత్తా ఒందను. తన్న కృపాపాలనేయల్లి అవరన్న మారా ఎంబ స్ఫలకై నడేసిదవను దేవరే! ఆదరే ఇదు ఏకే? కంట నీరు హాగూ అరణ్యమాగాద కంఱ సంకష్టగళింద అవరన్న బిడిసి రక్షిసలు ఆతనిగే సాధ్యవిత్తల్లపే? హౌదు. ఆదరే ఇవెల్లవూ దేవర మేలే కేంద్రికృతవాద హృదయ ఉళ్ళవరిగే, ఆతనిగే హత్తిరకై ఏరిబిరువ మేటిలుగళాగివే.

దేవరు తన్న జనరన్న మరేయలిల్ల. ఆదరే అవరు ఆతనన్న మరేతరు. హాగే ఈగలూ ఎరడనేయ సారి కేవల ప్రయాణిద ఆరంభదల్లే అవరు గుణగుట్టిదరు. నిజ, అవరు బహు బాయారిద్దరు మత్తు అల్లి నీరు ఇరలిల్ల, ఆకస్మాతాగి అవరిగే ఒందు నీరిన ఒరతే సిక్కలు అవరు బాయారికే నీగువుదన్న ఎదురు నోఇదరు. ఆదరే దేవరు అవరన్న నీరిన ఒరతేగే నడేసిదక్కాగి అల్లే ఆతనన్న స్తుతిసువుదన్న బిట్టు స్వాధ్య పరరాగి తమ్మ విషయదల్లి ఆగలూ యోజిసిదంతే కాణుత్తదే. ఇంతహ ఆలోచనేగళు ఎండితవాగి యాత్రా మాగాదల్లి ముందువరియలు ప్రోత్సాహకరవల్ల. అవరు ఎందాదరూ తమ్మ హృదయదల్లి నంబువవరాగి మత్తు నంబికేయింద వాగ్దత్త దేశవాద కానానినల్లి జీవిసువవరాగి ఇరుత్తిద్దల్లి, తమ్మ శరీరదల్లి అనుభవిసిద కష్టగళు హగురవాగి కండుబందు సులభవాగి అపుగళన్న సహిసబముదాగిత్తు. మారా ఎంబల్లి దొరేత నీరు కంటియాగిత్తు అవరు అదక్కాగి గుణగుట్టిదరు. నోడలు అదు మోతేగే విమోధవాగి గుణగుట్టిదంతే కండరూ సహ అదు దేవరిగే విమోధవాగి గుణగుట్టువికేయాగిత్తు. దేవరు అదన్న

ಕೇಳಿಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಕೃಪೆಗಳಿಂದ ಕರುಣಾತೀತಯವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಅವರ ಬಾಯಾರಿಕೆ ನೀಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಆತನು ಮೋಶೆಗೆ ಒಂದು ಗಿಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು "ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದು ಸಿಹಿಯಾಯಿತು" (ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 15:25)

ಹಲವು ಸಾರಿ, ಪ್ರಿಯ ಮಿಶನರೀ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಕಹಿ ನೀರಿನಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುವುದರಿಂದ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅವುಗಳೂ ಸಹ ಸಿಹಿಯಾದುವುಗಳಾಗಿ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೌದು, ಆ ಶಿಲುಬೆಯೇ ಜೀವವೆಂಬ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ (ಮೋಶೆಯ) ಹಾಕಿದ ಆ ಗಿಡವಾಗಿದ್ದು. ಆ ಹೊಳೆಯು ಹಲವು ಸಾರಿ ಕಹಿ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಹರಿಯುವುದು. ಆದರೆ ದಿನ, ದಿನಪೂ, ಗಳಿಗೆ, ಗಳಿಗೆಯೂ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿರುವ ಕಾನಾನ್ ಎಂಬ ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕಹಿ ಅಂಶವು ಹಾಗೇ ನಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃಪಾ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾತ್ರಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನವಿರಲಿ. ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಹಜವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಂತೆ ನಾವೂ ಸಹ ದೇವರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುವೆಂದು ನಾನು ಭಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆತನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಲವು ಸಾರಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಹೋಗುವವರಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಆತನಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿದವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಗುಣಗುಟ್ಟವಿಕೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ಬರುವ ಕಾರಣ ನಿರಂತರವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವನೆಂದು ಭಾವಿಸದಿರೋಣ. ಒಂದು ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾನಾನಿಗೆ ಸೇರಲು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮನತೀರುಗುವಿಕೆಯ ತನ್ನ ಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ನಿಜ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಾದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರುವ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಯೋಗ್ಯರನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶವ್ಯಾಪಕವ್ಯಾದ್ದು (ಕೊಲ್ಲಾಸ್ 1:12). ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರಾಗೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಲೋಕಾರಣ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬಹುದಾದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ ಯಜ್ಞವಾಗಿವೆ.

ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಳ ಏಲೀಮಾ. "ಅಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ನೀರಿನ ಒರತೆಗಳೂ ಎಪ್ಪತ್ತು ಖಿಜೂರದ ಮರಗಳೂ" ಇದ್ದವು ಎಂದು ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 15:27ರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. "ಆ ನೀರಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಕೊಂಡರು" ಇಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಗುಣಗುಟ್ಟವಿಕೆಯ ವಿಷಯದ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಸೃತಿಸಿದರೆಂಬ ಬಂದು ಮಾತೂ ಸಹ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ವಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಜೆನಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಾವು ಎಂದೂ ವಾಡದಿರೋಣ. ಜೀವಿತಾನುಭವವು ಈ ಸಂಗತಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಜಿಕಾಗೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಏಮನ್ ಎಂಬುವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಪಾಠಾಭಾಸದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು ಹಾಸ್ತೆಲಿನ ತನ್ನ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಹಪಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಕಢೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಆರಾಮ ಕುಚ್ಯಿ, ಕಾಲಿನ ಮೆಟ್ಟು, ಹೊರ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಕುಚ್ಯಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಪಾಟು ಓದಲು ಕೆಣ್ಣಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದನು. ಬಂದು ವಿಶೇಷ ದೀಪ, ಪೆನ್ನಿಲು, ಹಾಳೆಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಬಂದು ತಿರುಗಬಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತಕದ ಕಪಾಟು - ಇವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -- ಹೇಗೆ ಆ ಹುಡುಗನು ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಹಾಗೂ ಬೂಟಿನ್ನು ತೆಗೆದು ಮನೆಯ ಜೋಡನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುಚ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿಕರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ದೀಪವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನು ನಿದ್ರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜಡಭಾವದಿಂದ ಬಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತರಲು ಅನಾನುಕೂಲಕರ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಅನುಭವಗಳು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು "ಹಾಲೂ ಜೇನೂ ಹರಿಯುವ ವಾಗ್ಧತ ದೇಶವನ್ನು" ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸುವಂತಾಗಲು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕತಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಮುಂದಿನ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಿಸ್ಪಂಶಯವಾಗಿ ಇದೇ ಮೋಶೆಯ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಧಮೋರ್ಪದೇಶಕಾಂಡ 32:10, 12 "ಆತನು ಅವರನ್ನು ಶೂನ್ಯವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಆಗಿರುವ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಪರಾಮರಿಸಿ ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗುಡಿನಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದೂ; ಹದ್ದು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಗೂಡಿನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವಂತೆ ಯೆಹೋವನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಆತುಕೊಂಡದ್ದು."

ಹೌದು, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ತಲುಪಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ದೂರದ ಪರ್ವತದ ಉನ್ನತದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಯ ಗೂಡಿನ ಸುಖಕರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿದ್ದೇವೆಂದು ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹದ್ದಿನ ಮರಿಗಳು ಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ತಾಯಿ ಹದ್ದು ತಮಗೆ ಆಹಾರ ತಂದು ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿನ ಅನುಕೂಲಕರ ಸ್ನಿಹೇಶದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವಾಗ ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳಿರುವ ಆ ಗೂಡನಾ೦ದರೂ ಏಕೆ ತೋರೆಯಬೇಕು? ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಮರಿಗಳು ಎಂದೂ ಹಾರಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರವೆಂದು ತಾಯಿ ಹದ್ದಿಗೆ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟರಿವಿನಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರದೂಡಲು ಅದು ಗೂಡನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚೊಪ್ಪಾದ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಒಂದು ವಿಧದ ಮುಳ್ಳನ್ನಾಗಲೀ ತಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆ ಗೂಡನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹದ್ದಿನ ಮರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿನ ಸುಖವನ್ನು ಹವಣಿಸುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಗೂಡಿನ ಅಂಚಿಗೆ ಬರುವಾಗ ತಾಯಿಹದ್ದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಆ ಗೂಡಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಬಡಿಯಲು ಅವು ಹೊರಗೆ ತಳವಿಲ್ಲದ ಗುಂಡಿಯಂತಿರುವ ಆಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತವೇಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾವು ಉಹಿಸಬಹುದು. ಅವು ಆಗ ಹಾರಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುವವು. ಇದೇ ತಾಯಿ ಹದ್ದಿಗೆ ಬೇಕಿರುವುದು. ಆಗ ಅದು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ, ಬಹುಶಃ ಆ ಮರಿಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅವು ಹಾರಾಡಲು ಕಲಿಯುವವು. ಇದರಂತೆಯೇ ದೇವರು ಯಾಕೋಬನೊಂದಿಗೆ (ಅಂದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ) ಅವರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ನಡಕೊಂಡದ್ದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೂ ಆತನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ನಾವು ಕಾನಾನ್ ಸೇರುವ ಮೊದಲೇ ದೇವರು ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೆಮ್ಮುದಿಗಳ ಹಲವ ಸಮಯಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನೆಂಬುದು ನಿಜ. ಇದು ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಏಲೀಮ್ ಸ್ಥಳಗಳು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವು ನಾವು ಇಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೃಪ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಧವಾಗಿ ಕಳೆಯದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಕರಿಣತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಆತ್ಮೀಕಸ್ತ್ರೇಯರ್ವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕ ಶಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದರೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಆತನ ತ್ವಿತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಕರುಣೆ ಹಾಗೂ ದಯೆ ಕನಿಕರಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಶಂತಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕ ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಆತನನ್ನು ಜೀವಿತದ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಸ್ತುತಿಸಿ ತೋರಿಸೋಣ. ಈ ಸುಖಕರ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಬುಗ್ಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂರ ಜಂತುಗಳಿರುವ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಡೆಯುವ

ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಏಲೀಮ್ ಬಿಡಲು ಜಿಗುಪ್ಪೆಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಹೊಸ ಹುರುಷಿನಿಂದ ಮಾರ್ಗದ ಕಾರಿಣ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ -- ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುವಾತನು ದೇವರೆಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯೋಣ. ಆತನ ಪವಿತ್ರನಾಮಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹ!

ಸ್ವಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಸ್ಕರಿಸು; ಆಗ ಕಷ್ಟಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಹಕೆಯನ್ನು ಏರುವ ದೇವರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದುವಿ, ಏಕೆಂದರೆ "ನಿನ್ನ ಧಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಕರವಾದದ್ದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ" (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:7, ಕೀರ್ತನೆ 119:165) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಹಸಿವು ಬಾಯಾಲಿಕೆಗಳು

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 16:1-35; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:10-11

ನೀವು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ, ಏಲೀಮಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು 70 ಖಚಿತರದ ಮರಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಿಸಿಕೊಂಡು 12 ಒರತೆಗಳ ನೀರಿನಿಂದ ದಣಿವಾರಿಸಿ ಕೊಂಡವರಾದರೂ ತಮಗೆ ದಯೆ ತೋರಿ ಈ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾತ್ರೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಗಳನ್ನೇತ್ತಿ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವರು ಮಹಾ ತ್ಯಾಗಿಗಳಾಗಿ ಹಾಡುವಂತಾದರೂ ಮೋಶೆಯು ಮೊದಲು ಈ ಸ್ತುತಿಗೀತೆಯನ್ನು ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. "ಮೋಶೆಯು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಯೆಹೋವನ ಸೋತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೀರ್ತನೆ ಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು" (ವಿಮೋ. 15:1) ಆದರೂ ಅವರು ಪಿ-ಹಾಹಿರೋತ್ತಿನಲ್ಲಿ (ವಿಮೋ. 14:10-12) ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಮಾರಾ (ವಿಮೋ. 15:24) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ ದರು. ಮಾನವ ಹೃದಯಾಂತರಂಗ ಭಾವದ ಎಂತಹ ವರ್ಣನೆ ಇದು! ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಸೋಗಸಾದ ಹೊಪುಗಳನ್ನು ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ (ಸ್ತುತಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಉಂಟಾಗಲು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ) ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಳಿಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಿಡುತ್ತವೆ (ಗುಣಗುಟ್ಟವಿಕೆಯೂ ಸಹ ಮಾನವನ ಕೃಷಿ ಮಾಡದ ಹೃದಯವೆಂಬ ನೆಲದಿಂದ ಕೇವಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಕಳೆ ಸಸ್ಯ).

ಈ ದಿನದ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಏಲೀಮ್ ಮತ್ತು ಸೀನಾಯ್ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸೀನ್ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವರು "ಇಗುಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟು" ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. (ವಿಮೋ. 16:1) ಆ ವಿವರಣೆ ಹೇಳುವುದೆನೆಂದರೆ "ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲಾ ಮೋಶೆ ಆರೋನರ ಮೇಲೆ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ - ಈ ಸಮೂಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಈ ಅರಣ್ಯ ದೊಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಿರಷ್ಟೆ. ನಾವು ಇಗುಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯೆಹೋವನ ಕ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ತುದಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಮಾಂಸ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹೊಟ್ಟೇ ತುಂಬ ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು" (ವಿಮೋ. 16:2, 3).

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರು ಹಸಿದ್ದರು; ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಅವರು ವಿಮೋಚಕನಾದ ತಮ್ಮ ಮಹಾ ದೇವರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ? ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತು ಅದೆಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಸತತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರು. "...ತಿರಿಗಿ ಇಗುಪ್ತ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟರು" (ಅಪೋ. ಕೃತ್ಯಗಳು 7:39) ಆಗ ದೇವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. "ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಸಂತತಿಯವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಟಿಸಿಕೊಂಡು - ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಹೀಗಿರಲು ಇವರು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆನು" (ಇಬ್ರಿಯ 3:10,11) ಹೀಗೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಗುಣಗುಟ್ಟಿರುವಕೆಯೂ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿತ್ತು!!! ಇಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಟ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಾರತನಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಳಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅಥವಾ ಇವೆಲ್ಲವುಗ ಇಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಹಸ್ತದಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಮೋಚಿಸಿದ ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಅವರು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೇ? (ವಿಮೋ. 3:7,8) ಖೀರಾಹಿರೋತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿ, ನಂತರ ಇಗುಪ್ತದ ಸೈನ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾದದ್ದನ್ನು ತಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡು ವಂತೆ ಮಾಡಿದ ದೇವರನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? (ವಿಮೋ. 14:29-30) ಮಾರಾ ಎಂಬಲ್ಲಿನ ಕಹಿ ನೀರನ್ನು ಹೇಗೆ ದೇವರು ತಮಗಾಗಿ ಸಿಹಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? (ವಿಮೋ. 15:23-25) ಹೌದು! ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅಲ್ಲಾವದಿಯಲ್ಲೇ ಸಂಭವಿಸಿದವು ತಾವು ಮರೆತದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಮರೆತು ಹೋಗುವಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ !

ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ಮಾನವರ ಹೃದಯಗಳು ತೀರಾ ಎಷ್ಟು ವಿಕೃತವಾಗಬಹುದೆಂದು ನೋಡೋಣ. ಏನನ್ನಾದರೂ ಅವರು ನೆನೆದ್ದೇಯಾದರೆ, ಅದು ಯಾವುದನ್ನು? ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸಿದ ಅದೇ ಇಗುಪ್ತವನ್ನು, ಆದರೆ ಕೇವಲ "... ಮಾಂಸ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹೊಟ್ಟೇ ತುಂಬಾ ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು" ಮಾತ್ರ ನೆನೆದರು (ವಿಮೋ. 16:3) ಒಬ್ಬರು ಇದನ್ನು ಬಹು ಸಮರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"ಅಲ್ಲವಾದ ಒಂದು ಕೊರತೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ (ನಮಗೆ ದೋರೆತ) ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕರ್ತೃಜಾತಿಶಯಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. (ಹೇಗೆಂದರೆ) ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ, ದೇವರಿಗೆ ಬಾಧ್ಯರು ಶ್ರೀಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಸಹ ಬಾಧ್ಯರು ನಿರ್ತಭಾಗ್ಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅರಣ್ಯದೋಳಗಿನ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲಾಗದ

ಕರುಣಾತೀತಯಗಳನ್ನು ಹರಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾಗ್ನೋ ಸಹ, ಮನುಷ್ಯನ ಹಸ್ತದಷ್ಟು ಇರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಮಾಡವು ಏನಾದರೂ ದಿಗಂತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಸಾಕು; ಕೇವಲ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಮಾಡವು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಬಹುದು".

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಹಸಿವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲವೇ ಅವರು ಆಹಾರ ಬಯಸಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಖಂಡಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿದ ದಯೆ ಮಾಡಿದ ಮಹೋಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂತಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೃಂಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದುದು ಆತನಿಗೆ ದುಃಖಪಡಿಸಿತು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇದು ಅವರ ವೈಘಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಿತು. ದೇವರ ಮಹೋಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸೃಂಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಫಲರಾಗುವುದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಗಿಸಿಕೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹೌದು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿನ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಅವಿಧೇಯತೆಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೃಪೆ ದೊರಕದಂತೆ ಮತ್ತು ಆತನ "ಕಾನಾನ್ ವಿಶ್ವಾಂತಿಗೆ" ಸೇರದಂತೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುತ್ತವೆ.

ಅವರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಪೂರ್ಯಸಲಿಲ್ಲ? ಆಹಾ, ಏಕೆಂದರೆ ಆತನು ಅವರಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂತಹ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಅಭಿಹಾಮನ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಭಿಹಾಮನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನು ತೋರಿದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇರಾದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಆತನ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. (ಯೋಹಾನ 8:39) ತಾವು ಗುಣಗುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರೆದಿಸುವ ಒಂದು ಸದಾವಕಾಶವನ್ನಾಗಿ ಅವರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಪ್ರಿಯ ಮಿಶನರೀ, ಈ ಸಂದರ್ಭಾವಕಾಶಗಳು ದೇವರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ನೇಮಿಸಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಂಥಾ ಒಂದು ಪಾಠ ಇದೆ! ನಮಗೆ ಶೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಗಳು ಉಂಟಾದಾಗ, ದೇವರು ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರೆದಿಸುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯೋಣ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮನುಷ್ಯ ಬಲವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆತುಕೊಂಡದ್ದೇರಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾವೂ ಸಹ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ ಚಡಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತಾಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಾಯಾ ರೂಪ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಯುಗಾಂತರಕ್ಕ ಒಂದ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆದವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. (1ಕೋರಿಂಧ 10:11)

ವಿವರಣೆಯು ಅವರು "ಮೋಶೆ ಅರೋನರ ವಿರುದ್ಧ" ಗುಣಗುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಮೋಶೆ ಅರೋನರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸ್ವತಃ ದೇವರೇ ಆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಥಾನ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ಸೇವಕರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಆಪಾದನೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯವುದೂ ಸಹ, ಬಹು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ದೇವರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿಶೇಷಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ್ಯಾ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದರು. ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶೇಷಾಧನೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳು ದೇವರು ಇನ್ನೂ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಎಂತಹೂ ಪಾಠ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವುದು. ಆಶ್ರಿತೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾಗಿ, ನಾವೂ ಸಹ ಸೀನ್ ಅರಣ್ಯದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಪರಿಶೋಧನೆ ಶಿಕ್ಷಾನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ದೇವರೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿದ್ದ ರಿಂದ ಆತನೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ಕಾರಣನಲ್ಲಿವೇ? ಆದಾಗ್ಯಾ ಹೇಗೆ ನಾವು ಆತನ ಸಾಧನಗಳಾದ ಎರಡನೇ ಕಾರಣರಾದವರ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ದಾರುವವರಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದವೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದವ ರಾಗಿ ಇದ್ದೇವಲ್ಲವೇ. ಓಹ್, ನಾವು ಅಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂಳುವರಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುವುದಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕಾಣಿಸಿರುವ ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ, ಈ ಕಷ್ಟ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದು "ಬೆಳಕಿನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ದೇವಜನರ ಭಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ" ಪಾಲುಗಾರರಾಗಲು ಯೋಗ್ಯಾರಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರೇ ಆದರೆ ಒಳ್ಳಿಯದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ "ಕೃತಜ್ಞತಾ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು" ಅರ್ಪಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ (ಕೀರ್ತನೆ 107:22). ಏಕೆಂದರೆ ಕಟುವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಸಹ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದು ನಮ್ಮ ಕಾನಾನ್ ವಿಶ್ವಾಂತಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

" ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವುದು ಒಂದು ಶಿಲುಬೆಯೇ ಆದರೂ
ಆಗಲೂ ನನ್ನ ಹಾಡೆಲ್ಲವೂ ... ನಿನ್ನ ಹತ್ತುಕ್ಕೇ "

ఈ దినద పాతదల్లి మోలేశీయు అవర పరవాగి మధ్యస్థికే వహిసి విజ్ఞాపిసిదనెందు నావు ఓదువుదిల్ల. ప్రతియాగి దేవరు ఈ బగేయ యొవుదాదరూ విజ్ఞాపనేయన్న నిరిశ్శిష్టదనెందు కాణబురుత్తదే. ఏకెందరే మాక్షపు హేళువుదు:

ವಿಮೋ. 16:4, 12 - "ಆಗ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ - ಇಗೋ, ನಾನು ಆಕಾಶದಿಂದ ನಿಮಗೋನ್ನಿಃರ್ತ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುರಿಸುವೆನು. ಈ ಜನರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಆಯಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಇವರು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವರೋ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ... ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯಾರ ಗುಣಗುಟ್ಟವಿಕೆಯು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ನೀನು ಅವರಿಗೆ - ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೊತ್ತಾರೆಯಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವಿರಿ; ಇದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದೇ"

ಇದು ಎಣಿಸಲಶಕ್ವವಾದ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹವು ಹೊರಸೂಸುವುದರ ಒಂದು ಅದ್ವೃತ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ! ಮೋಶೀಯ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಮೆದಲೇ ಅವುಗಳ ಒದಗಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವರೂ ಸಹ ಈಗ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವನು. "ಅವರು ಬೇಡುವುದರೊಳಗೆ ಸದುತ್ತರವನ್ನು ದಯ-ಪಾಲಿಸುವೆನು; ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೇಳುವೆನು" (ಯೀಶಾಯ 65:24) ಆದಾಗ್ಯ ದೇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ನಾವು ಗುಣಗುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಆತನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಜನರಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು-ಕೊಳ್ಳೋಣ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಬಲಹಿನೆತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆತನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನೆಂದು ನಾವು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸಹಿಸುತ್ತಾ ಬರಲಾರು.

ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಆಸೆಗಳನ್ನು ದೇವರು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪೂರ್ಯಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಖಗುಪ್ತದ ಮಾಂಸದ ಪಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಲುಂಬುವ ಉಟಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಗುಣಗುಟ್ಟಿದರು. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಮಾತುಹೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಂಜಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಉದಯದಲ್ಲಿ ಮನ್ವವನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ದಯವಾಲಿಸಿದನು. ದೇವರಿಗೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆತನು ಕೇವಲ ಮನ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಯಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಂಸವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು ಆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಮಾಂಸವು ಶರೀರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಕೇತ ಹಾಗೂ ಶರೀರವು ಮಾಂಸವನ್ನು ಆಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನೇ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸವು ಹೀಗೆ ಕೃಶವಾಗಿಸುವ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಕರಿಣತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಬಲಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ವಿಮೋಚಿಸಲಪಟ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಜೀವವುಳ್ಳ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಜೀವ ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ಆಹಾರ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ಈ ಆಹಾರವನ್ನು ಇಗುಪ್ತವಾಗಲೀ, ಅರಣ್ಯವಾಗಲಿ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವರು ತಾನೇ "ಸ್ವರ್ಗದಾನ್ಯವನ್ನು" ಆಹಾರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದನು - ಅದುವೇ ಮನ್ಯಾ!

ಮನ್ಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುವ ಮುನ್ನ ನಾವು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲಪಟ್ಟ ಮಾಂಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ನೀಡೋಣ. ಕೇವಲ ಎರಡು ಸಾರಿ ದೇವರು ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ (ಲಾವಕ್ಷಿಯ) "ಮಾಂಸ" ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ (ವಿಮೋ. 16:12-14) ಮೋಶೇಯ ಬಿನ್ನಹವಿಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ನಂತರದಲ್ಲಿ (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 11:31) ಮೋಶೇಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಬ್ರೋತ್-ಹತಾವ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಕುಶಾಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ -- ಮೊದಲನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಭಾದೆಯಿಂದ ನಾಶವಾದರು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏನೆಂದರೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಾನುಸಾರ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಆಗಷ್ಟೇ ಇಗುಪ್ತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರಲಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಿದನು. ಅವರು ಸೀನಾಯಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಪಟ್ಟ ನಂತರ ಸಂಗತಿ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವರಿಂದ ಅಧಿಕವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಜಿತಕ್ಕೆ ಅಧಿನರಾಗುವುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದುದು ಬಹು ಸಮಂಜಸ. ಎರಡನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾಂಸದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅಸಂತೋಷದ ಗುರುತಾಗಿ ಮರಣಕರ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು. ದೇವರು ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 11:33).

ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ - "ಎಲ್ಲ ಶರೀರಗಳು ಒಂದೇ ವಿಧವಾದವುಗಳಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರ ಬೇರೆ, ಪಶುಗಳ ಶರೀರ ಬೇರೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶರೀರ ಬೇರೆ, ಮೀನುಗಳದ್ದು ಬೇರೆ" (1ಕೋರಿಂಧ 15:39) ದೇವರು ಈ ಎರಡು

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಮಾಂಸವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಪಕ್ಷಿಗಳ (ಲಾವಕ್ಷಿ) ಮಾಂಸವನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. "ಶರೀರಭಾವವು ಅಭಿಲಾಷಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದರಿಂದ" (ಗಲಾತ್ಯ 5:7) ಈ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಂಸಗಳು ನಶಿಸುವ ದೇಹಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಸತ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಂತೆ ಪಶುಗಳು ಭೂಮಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣಾದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಶರೀರ ಭಾವದ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೀಳಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಇಚ್ಛೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಇತರ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಗಂತೆ ಕೀಳಾದವುಗಳು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಚ್ಛೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲಾದವುಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುವವು. ಇದನ್ನು ಲೋಕವು "ಮನರಂಜನಾ ಮೌಲ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು - ಮುಗ್ದ ವಿನೋದ ವಿಲಾಸಗಳು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಿಪಾಡುಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ, ಕೆಲವು ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಂತ ಹಿನ್ನಾಸಗಳು, ಆತ್ಮಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಇವುಗಳು ಪಕ್ಷಿಯ ಮಾಂಸದಂತೆ ಇರುವುದು.

ಪರಿಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯಸಮೃತವಾದ ಆಹಾರಗಳು ಬಹುಶಃ ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರವನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸುವ ಇತರ ಆಹಾರಗಳಿಗಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಭೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದ ಲೋಕವಾಗಿರಲಾಗಿ, ವಿಮೋಚಿತರಾದ ದೇವರ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಇದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಕೆಲವು ಶಾರೀರಿಕ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ನಮ್ಮು ಆತ್ಮಿಕ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸರಿದೂಗಲು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವು. ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ರೋಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಷಯವಾದ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಬೆಳೆದಂತೆ ಇವುಗಳು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವವುಗಳೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಹಂತ ತಲುಪುವೆಂದು ದೇವರು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಹಾಗೆ ನಾವು "ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ" ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇವರು ಇವುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುವನೆಂದು ಭಯಪಡಬಾರದು. ಬದಲಿಗೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮರಣಕರವಾದ ವ್ಯಾಧಿಯಾದ "ಎರಡನೇ ಮರಣವು" ಬರುವದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕು. ಯಾರು ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಂಜೆ ಬರುವುದು. ಆದರೆ ಯಾರು ಹಗಲಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಹೋಗಿ ಬೆಳಕಾಗುವದು. "ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೊತ್ತಾರೆಯಲ್ಲಿ (ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಲು) ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೋಟ್ಟಿಯನ್ನು" (ವಿಮೋ. 16:8) ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲಷಟ್ಟತ್ವ.

ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ವರಿಗೆ ಕೊಡಲಟ್ಟ ಆಹಾರವು ಹಾಗೆಯೇ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 11:19ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ. "ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜು ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮನ್ವರೂ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು" ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 16:14, 16ರಲ್ಲಿ "ಆ ಮಂಜು ಆರಿಹೋದನಂತರ ಅರಣ್ಯದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜಿನ ಹನಿಗಳಂತೆ ಏನೋ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರವೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು... ಮೋಶೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಯೆಹೋವನು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟಿ ಆಹಾರವು..." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮನ್ವ ವಿಷಯವಾದ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಆಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಯಾವ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆದಿರಬಹುದೆಂದು ಉಹಿಸುವ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಹ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಹೀಗೆ ಕೊಡಲಟ್ಟಿವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗಿಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಅದರ ನಿಜರೂಪಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಲಿಯೋಣ.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ (ತೇವಾಂಶ) ಅಂಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ವಾತಾವರಣ ಸಾಕಷ್ಟು ತಂಪಾದಾಗ ಈ ತೇವಾಂಶವು ಘನೀಕೃತಗೊಂಡು ಮಂಜಿನ ಹನಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಗಿ ಕಾವೇರಿದಾಗ ಈ ಮಂಜಿನ ಹನಿಗಳು ಆವಿಯಾಗಿ ತೇವಾಂಶವು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮರ್ಥವಾದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ತೇವಾಂಶತೆಯ ಸತ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದಾದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮಂದತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಲವ ಸಾರಿ ಅದು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಶೀತಾವಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೃವೀಕ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಆವಿ ರೂಪದ ನೀರನ್ನು, ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಾಗಿ ಘನೀಕೃತಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೌದಲನೇ ಬರುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಗೋಚರ ವಾಗಿ ತೇಲಾಡುವ ತೇವಾಂಶದಂತೆ) ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಮೆಸ್ಸಿಯನ ಆಗಮನವನ್ನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಪ್ರವಾದನಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಹಗುರವಾದ ನೀರಿನ ಆವಿಯಂತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ ಅದು ಮನನವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುಗಾಂತ್ಯ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ನೂತನ ದಿನದ ಮುಂಜಾನೆಯ ತಂಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವಾದನಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಘನೀಕೃತಗೊಂಡು ಗೋಚರ ವಾದಂತೆ ನಜರೇತಿನ ಯೇಸುವಿನ ಬರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ನೆರವೇರಲಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜಿನ ಹನಿಯೇ ಮನ್ವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಮನ್ವಪು ಮಂಜಿನ ಹನಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರುವಂತಾಗಿ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಮಂಜು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾದಾಗ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬರುವಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಪ್ರವಾದನಾ ವಾಕ್ಯದ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಸಹ ಇವುಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದಿರುವಾಗ ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಮನ್ವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾನಾನ್ ವಿಶ್ವಾಂತಿಗೆ ಸೇರುವ ಪರ್ಯಾಂತರ ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಇದು ಮನ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದು ತೆಳುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಯಾದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಮನ್ವವಾಗಿತ್ತು. "ನಾವಾದರೋ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ ಜನರನ್ನ ಬಿಡಿಸತಕ್ಕವನು ಆತನೇ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವು" (ಲಾಕ 24:21) ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು ಏನು? ಆಹಾ, ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಈಡುಬಲಿ, ಈತನು ಹೀಗೆ ಗಳಿಸಿದ ಜೀವ ಮತ್ತು ನೀತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿತ್ತು ನಿಜವಾದ ಮನ್ವ - ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ರೊಟ್ಟಿ (ಯೋಹಾನ 6:32, 33, 35, 38, 41, 48, 50) ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದು - "ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ಜೀವವುಳ್ಳ ರೊಟ್ಟಿ ನಾನೇ; ನಾನು ಕೊಡುವ ರೊಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಮಾಂಸವೇ..." (ಯೋಹಾನ 6:51) ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಹೀಗೆ ತೋರಿಬಂತು.

ಈ ಪರಲೋಕದ ಮನ್ವವನ್ನು ತಮಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು, ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪನ್ನು ನಾವು ಸ್ವತಃ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಗಮನಿಸಲಿರುವುದು - ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೇಳೆಗೆ ತಮಗೆ ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಇಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. (ಒಂದೇ ರಿಯಾಯಿತಿ ಎಂದರೆ 6ನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ 7ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪು ಕೂಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು - ಅದೇರೀತಿ ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದ ನಿಜರೂಪದ (ಆತ್ಮೀಕ) ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಏಳನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ). ಇದರ ಅಥವೇನು? ಅಂದರೆ ಅವರು ಕೂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಅಂದರೆ ತಿಂದು ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠವೇನು? ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಆ ದಿನದ ಆಹಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾದ್ದು ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಾಳಿಗೂ ಸಹ ಆಸುತ್ತದೆಂದು ನೀರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ದೃವೀಕ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ತಮಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ತಾವೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದೆ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ - ದೇವರು ಆತನ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾವು ಕ್ಷೇಕೊಂಡು ನಡೆಯುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಲವರು ನಿಜದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ತಾವು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ವೃತ್ತ ಪ್ರತಿಕೆಗಳ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಯೋಜಕದ ನೀರಸ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರೋ? ಇಂತಹ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರವಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಸೇವೆಯು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೋ? ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವವಿರೋಚಿತರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಪರಲೋಕದ ಮನ್ಯ ಯಾವ ಪರಿಶುದ್ಧ ತಿಳಿಮಂಜಿನ ಮೇಲೆ ಬರುವುದೋ ಆ ತಿಳಿಮಂಜು ಇವುಗಳೋ? ಅಯ್ಯೋ! ಅಲ್ಲ; ಅವು ಶರೀರಬಾವವು ಅಭಿಲಾಷಿಸುವ ಭೂಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೇರಳವಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಪ್ರತಿಕೆ ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವ ತೋರಿಕೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನನಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆಶ್ರೀಕ ಭಾವದವನಲ್ಲ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಫೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆತನಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ಸಾಧ್ಯಯಾಗುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಆಹಾ, ತ್ರಿಯ ಮಿಶ್ರರೇ, ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನಾನ್ ದೇಶ ಸೇರುವ ಪರ್ಯಾಯಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗಲು ಜೀವ ಕೊಡುವ ರೊಟ್ಟಿಯಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ದೃವೀಕ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಏಕೆ ಗುಣಗುಟ್ಟುವುದು? ಈ ಮನೋಭಾವವು ಹಿಂದೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಪದು - ".... ಈ ನಿಸಾರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ತಿಂದು ನಮಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು..." (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 21:5) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮನೋಭಾವಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಲಾರೆವೋ? ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪೋಷಿತರಾಗುವುದನ್ನು ಮರಯದೆಯೂ, ಹಾಗೂ ದೇವರಾದುಕೊಂಡ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಪರಾಗು ಈ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗದೆಯೂ ಇರೋಣ.

ಭಾಗ-6

ಸಭ್ಯತ್ವ ವಿಶ್ಲಾಂತಿ

ವಿಮೋಜನಾಕಾಂಡ 17:1-16; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:12-14

ಕಳೆದ ನಮ್ಮ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರನ್ನು "ಅವರು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ" (ವಿಮೋ. 16:4) ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದ ಅಂಶದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯು "ಆಯಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು" ಮನ್ನುವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದು – ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಪ್ರತಿದಿನ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಕೂಡಿಸಬೇಕು (ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಾರದು) ಮತ್ತು "ಮಾರನೇ ದಿನದ ತನಕ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು" (ವಿಮೋ. 16:16,19) ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. "ಆದಾಗ್ಯಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೋಶೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಳ್ಪವನ್ನು ಮರುದಿನದ ತನಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಹುಳಬಿದ್ದು ನಾತಹಿಡಿದು ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು" (ವಿಮೋ. 16:20) ದೇವರ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಆತನ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಬಿತು ಪಡಿಸಿದರು. ಮನ್ನುವನ್ನು "ಮರುದಿನದವರೆಗೆ" ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಅವರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಮುಂದಿನ ದಿನ ಕೂಡಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿರುವುದರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ? ಹೀಗಿರುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ದೇವರ ನಿಯಮಾನುಸಾರವಲ್ಲ. ನಿಜ, ದೇವರು ಆರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪು ಒದಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಇದು ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರೀತಿಗಳಿಗನುಸಾರ ಅವರಿಗೆ ಸಭ್ಯತ್ವ ವಿಶ್ಲಾಂತಿಯನ್ನು (ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ) ನೀಡಿದನು. ಇಲ್ಲವೇ ಅವರು ಇದನ್ನು ಏಳನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಯಾವ ದಿನಕ್ಕಾದರೂ ಮುಂದಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಅನುಮತಿಯೆಂದು ಅಧ್ಯ್ಯಾಸಭಾರದು. ನಿಜರೂಪವಾದ ದೇವರ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಎಂತಹ ಭವ್ಯವಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ! ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವ ನೀತಿಹಾಗೂ ನೀತಿನಿರ್ಣಯದ ಅಂಶವನ್ನು ಅಳತೆಯಾಗಿ ಆಯಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೂ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಆರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ದಿನ ಪೂರ್ಣ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟುನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮನ್ನವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ. ಏಳನೆಯ ದಿನವು ದೇವರು ದಯವಾಲಿಸಿರುವ "ಸಬ್ಬತ್ತೊ ವಿಶ್ರಾಂತಿ" ದಿನವಾಗಿರುವುದು. ಆದಾಗ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಅಂಶವಿದೆ; ಅದನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗಿರುವ ಸಬ್ಬತ್ತೊ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ನಡೆಯುವವರು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಭಿತು ಪಡಿಸುವುದರ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಬ್ಬತ್ತೊ ಎಂಬುದು ಏಡೇನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ವಿಷಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ನೆನಂಬಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. "ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಆ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿನವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ದಿನವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು". (ಆದಿ. 2:2,3) ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅದು ಏಡೇನಿನಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ದೇವರ ಕೊಡುಗೆಯಾದ ಸಬ್ಬತ್ತೊ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಅವನು ಬಹು ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. "ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಭಾಮಿಗೆ ಶಾಪ ಬಂತು... ಆ ಭಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಿಡಗಳು ಕಳೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವವು... ನೀನು ಮಣಿಗೆ ಸೇರುವ ತನಕ ಬೆವರಿಡುತ್ತಾ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು... ನೀನು ಮಣಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವನಲ್ಲವೋ; ನೀನು ಮಣಿ; ಪುನಃ ಮಣಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೀ." (ಆದಿಕಾಂಡ 3:17, 19)

ಈ ಸಬ್ಬತ್ತೊ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ವಿಮೋಚಿಸಿದವರಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರೊಡನೆ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವವರೆಗೂ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸೀನಾಯಿ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ದಶಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಸಬ್ಬತ್ತೆಂಬುದು ಆವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಬಳ್ಳವಳಿಯಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಸೀನಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಧರ್ಮಶಾಸದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಬಂಧನೆಯಾಯಿತು. ಕೃಪೆಯು ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆರಂಭವಾದವು.

ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ "ಸಬ್ಬತ್ತೊ" ಇದೆ. ಅದು ಏಳು ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದರಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈಡುಬಲಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಉಂಟಾದ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅನುಭವಿಸುವ ದೇವರಿಂದ ದೂರೆತ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಯಾವಾತನು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತನೆಂದು ನಿಣಾಯಿಸಲ್ಪಡುವನೋ ಅವನು ದೇವರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವನು; ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ

ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. "ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೀತಿವಂತನೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಅವನಿಗೋಸ್ಯರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮಗೋಸ್ಯರವೂ ಬರೆದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿವ ನಮಗೂ ನಂಬಿಕೆಯು ನೀತಿಯೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತರಾದ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಇರೋಣ." (ರೋಮಾ 4:23, 24; 5:1) "ಅವರು ಸೇರಲಾರದೇ ಹೋದುದು ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಂಬಿರುವ ನಾವಾದರೋ ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ.. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಕುರಿತು - ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ಬರೆದದೆ... ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಜನರು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿರುವ ಸಬ್ಬತ್ತೆಂಬ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇನ್ನೂ ಉಂಟು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೇಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವವನು ಸಹ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು" (ಇಬ್ರಿಯ 3:19; 4:3-4, 9, 10).

ನಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿಣಣಿಯಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು "ಕ್ರಿಯೆಗಳು" ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ. ಹೀಗೆ ಆದಾಮನಿಗೆ ಬಂದ ದಂಡನೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದುವುದರ ಮೂಲಕ ದೂರಕುವ ಈ ಸಬ್ಬತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ದೇವರ ವರ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು "ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಿಮ್ಮಿಂದುಂಟಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ದೇವರ ವರವೇ. ಅದು ಪುಣ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದುಂಟಾದುದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಸ್ವದವಿಲ್ಲ. (ಎಫೆಸ 2:8, 9)

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಈ "ವಿಶ್ರಾಂತಿ" ಸೇರಲು ಅನೇಕ ನಿಜರೂಪದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ನಿರಾಕರಿಸುವರು. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನೀತಿವಂತರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷ ಕೃತ್ಯಗಳಾಗಿ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವಾಗಿರಲೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡಿಸುವುದು ಅಪನಂಬಿಕೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಅವಿಧೇಯತೆಗಳ ಸೂಚನೆ. ಹಾಗೆ "ಕ್ರಿಯೆಗಳು" ಮೂಲಕ ಹೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರುವವರಿಗೆ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬರುವ ರೂಪಿಯು ಸಿಗಲಾರದು. ತನ್ನ ಜನರು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಗೋಂಡು ನಡೆಯವವರೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಾನೆ. ಆಹಾ, ತ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಬ್ಬತ್ತು ಎಂಬ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು" ನಾವು ಆಚರಿಸಿ ಆನಂದಿಸೋಣ.

ಆದರೆ ಈ "ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು" ನಿಷ್ಠೆಯತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿಣಿಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಭಾರದೀರೋಣ. ಏದೇನಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಮನು ದೇವರು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಲೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಸಬ್ಬತನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ನೂ ಅವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಶಮಾಡಿ ಹೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. (ಆದಿಕಾಂಡ 1:28) ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದ ದೇವರ ಮುಗನು ಸಹ ದೇವರ ಸಬ್ಬತೆಂಬ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಷ್ಟಿಯನಾಗಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶ್ರೀಯಾಶೀಲನಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ನೂತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಧೀನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. (1 ಕೊರಿಂಥ 1:29) ಇದು ಒಂದು "ಶ್ರೀಯ" ಅದರೆ ಇದರಿಂದ ನಾವು ಆದಾಮನ ಶಾಪದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿ ನೀತಿವಂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ. ಶರೀರವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ನೂತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಜೀವಂತವೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದದ್ದು. 1ಯೋಹಾನ 3:3 ರಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ - "ಆತನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶುದ್ಧನಾಗಿರುವಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು"

ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರ್ಚಿಸಿಸುವ "ಶ್ರೀಯಗಳನ್ನು" ಮಾಡುವುದು ದೇವರ ಸಬ್ಬತ್ತ ಆಚರಣೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜದಲ್ಲಿ ಅದು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ಮನ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜದಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನೂತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪರಿಶ್ರಮವು ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನ ಜೀವಾಶೀವಾದಗಳನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು - ಯೇಸುವಿನ ಜೀವವು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೇವೆ. (2 ಕೊರಿಂಥ 4:10) ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ.

ಆಹಾರ ಶಾಸದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಎಂಥವರೆಂಬುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಆಶ್ರೀಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದರೆ, ತದನುಸರವಾಗಿ - ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವವನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೋಲಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಲೋಕದ ಮನ್ಯವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಹಳೆ ಮನುಷ್ಯನ ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ "ನಮ್ಮ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೊಸದಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ" (2 ಕೊರಿಂಥ 4:16).

ಅದರಂತೆಯೇ ನಾವು ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಅದಾಮನಿಗೆ ಬಂದ ದಂಡನೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚಿತರಾಗಿ ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನೀತಿವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈಡುಬಲಿಯ ಫಲವಾಗಿ ದೊರೆತಿರುವುದು. ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಸಭೃತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ನಾವು ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇರಲು ನಮ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ತೋರ್ಚಡಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಇತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ದೇವರ ನಿಯಮದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಲೋಕದ ಮನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ವರವಾದ ಸಭೃತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರನ್ನು ದೇವರು ಹೇಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ. "ಇಗೋ ನಾನು ಆಕಾಶದಿಂದ ನಿಮಗೋಷ್ಠರ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುರಿಸುವೆನು. ಈ ಜನರು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಹೋರಗೆ ಹೋಗಿ ಆಯಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಇವರು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವರು ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆರು ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಕೂಡಿಸಬಹುದು. ಏಳನೆಯ ದಿನ ಸಭೃತ್ಯಾದ್ವರಿಂದ ಅದು ದೊರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ." (ವಿಮೋ. 16:4, 26).

ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಅಪನಂಜಕೆ ಅವಿಧೀಯತೆಗಳು

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:12-14 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಯಾಣದ ವಿವರಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ಸೀನ್ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ರೆಫೀಧಿಮ್ ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಆಲೂಷ್ ಮತ್ತು ದೊಪ್ಪ ಎಂಬ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಳುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಳವಾದ ರೆಫಿಧಿಮ್ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಲೂಷ್ ಇಲ್ಲವೇ ದೊಪ್ಪ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾದ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾಳಿಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ನಾವು ಮುಂದೆ ದಾಟ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯ ಈ ಸ್ಥಳಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೇ ಎಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಪಾಠವಿರುವುದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಉದ್ದೇಶಪೆಂದು ನಾವು ಇದನ್ನು ಆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪಾಠ ಯಾವುದಾಗಿರಬಹುದು? ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಹುಶಃ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಸ್ಯೇರಸ್ ಎ ಪಾಟ್ರ್ ಎಂಬುವವರ "ದಿಕ್ಷನರಿ ಆಫ್ ಬೈಬಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ ನೇಮ್ಸ್" ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ನಾವು ತಿಳಿಯುವುದು "ಆಲೂಷ್" ಅಂದರೆ ಜನಸಮಾಹ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಿಗೂಡುವುದು ಎಂದೂ. "ದೊಪ್ಪ" ಅಂದರೆ ನೀರಿನ ಒತ್ತೆದ ಅಥವಾ ಪಶುಸಾಗಿಸುವುದು ಎಂದು ಅಥ. ಈ ಅಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಅವಿಶ್ವಾಂತಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ರಹಸ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ

ಜನರ ಮತ್ತು ಪಶುಗಳ ಸಂದರ್ಭ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಕಡಿಮೆ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಯಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕೆಗಳು ಅವರು ನೀರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುವ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಲಂಕಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ರೆಫಿಡೀಮಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇರಲಿಲ್ಲ (ವಿಮೋ. 17:1). ಆ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಓದುವುದು - "ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಜನರು ಮೋಶೇಯ ಸಂಗಡ ವಾದಿಸುತ್ತಾ ... ಮೋಶೇಯ ಮೇಲೆ ಗುಣಗುಟ್ಟಿತ್ತಾ - ನೀನು ನವ್ಯನ್ನಾ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾ ದನಗಳನ್ನಾ ಇಗುಪ್ತದೇಶದಿಂದ ಕರತಂದು ಈಗ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ ಎಂದರು" (ವಿಮೋ 17:2,3) ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಮೋಶೇಯನ್ನು ಅವರು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರು! (ವಿಮೋ. 17:4).

ಈಗ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಹಾಪವಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಗುಣಗುಟ್ಟಿವುದು ಪಾಪ. ಅದು ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ "ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಆಗಿರುವಾತನಿಗೆ" (ಮತ್ತಾಯ 6:9) ನಿಮಗೆ "ಎನ್ನೇನು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದು ಆಶನಿಗೆ ತಿಳಿದದೆ" (ಮತ್ತಾಯ 6:8). ಈ ಲೋಕದ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನನ್ನು ಬೇಡುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ಮತ್ತಾಯ 7:11) ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ಪರಿಶೋಧನೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ದೇವರಿಂದ ನೇಮಕವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಆಶನ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಗಾಢವಾದ ಅವಲಂಬನೆಯ ನಾವು ಆಶನನ್ನು ಬೇಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಶನನ್ನು ಬೇಡುವುದೆಂದರೆ ಆಶನನ್ನು ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು! ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ವಿಫಲರಾದರು. ಆದಾಗ್ಯಾ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ನೆನೆಯುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ನೆನೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋದರೆಂಬ ಹಾತ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. "ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನಾ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾ, ದನಗಳನ್ನಾ ಇಗುಪ್ತದಿಂದ ಕರತಂದು ಈಗ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ?" (ವಿಮೋ. 17:3)

ಆದರೆ ದೇವರು ಪ್ರೀತಿಸ್ವರೂಪನು (1ಯೋಹಾನ 4:16) ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಾಂತಿ ಕರುಣೆಗಳಿಂದ (1ಕೋರಿಂಥ 13:4) ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೊಂದಿಗೆ (ಮನದಿರಿಗಿಸಲು) ಶ್ರಮಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ಅನರ್ಹವಾದ ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ತೋರಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ದುಷ್ಪತನ, ಉದಾಸೀನತೆ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಯ ಕೊರತೆಗಳು,

ನಮ್ಮನ್ನ ವಿಫಲರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೋ. ದೇವರು ಅವರೊಂದಿಗೆ (ಮನದಿರುಗಿಸಲು) ಶ್ರಮಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಫೋರ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದು ಆದದ್ದು ಅವರು ವಾಗ್ತತ್ತ ದೇಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಡೋ - ಬನ್ಸೇಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ "ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಸಮೂಹ ದವರೆಲ್ಲಾ ಗುಲ್ಲು ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು" ಗೂಡಾಚಾರರು ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದದ್ದರಿಂದ "ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಮೋಶೆ ಆರೋನರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ - ನಾವು ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲೇ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಯೆಹೋವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾಕೆ ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಸಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಪರರ ಪಾಲಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲ. ನಾವು ಐಗುಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವೇ" (ಅರಣ್ಯ. 14:1-3) ಅವರ ಹೃದಯ ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇವರೊಡನೆ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಐಗುಪ್ತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. (ಅರಣ್ಯ. 14:4) ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ - "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ... ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಶವಗಳು ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವು.." (ಅರಣ್ಯ. 14:30,32) ಸ್ವೇಂತರೇ, ಜೀವಸ್ಥರೂಪನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂಳು ಕೆಟ್ಟ ಹೃದಯವು ನಿಮ್ಮಾಳಗೆ ಯಾವನಲ್ಲಿಯೂ ಇರದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರೋಣ (ಇಬ್ರಿಯ 3:12).

**ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಬಂಡೆಯೋಜಗಿಂದ ನೀರು ಬರಮಾಡಿದ್ದು,
ಆಗ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ಯಾಥಾಕ್ಕೆ ಬಂದಧ್ಯ.**

"ಅದಕ್ಕೆ ಯೆಹೋವನು (ಮೋಶೆಗೆ) - ನೀನು ... ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ... ಮುಂದೆ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ಹೋರೇಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನೇ ನಿನ್ನದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವೆನು. ನೀನು ಆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದಾಗ ನೀರು ಹೊರಡುವುದು. ಜನರು ಕುಡಿಯುವರು (ವಿಮೋ. 17:5, 6).

1ಕೋರಿಂಥ 10:4ರಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ - ಅವರೆಲ್ಲರೂ "ದೈವಿಕವಾದ ಒಂದೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದೈವಿಕವಾದ ಬಂಡೆಯೋಜಗಿಂದ ಬಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಬಂಡೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನೇ" ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಾಗ, ಮೋಶೆಯು ಹೊಡೆದ ಬಂಡೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಭಾಯಿ

ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಟ್ಟರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಸಮರ್ಥನೆ ಉಂಟೋ? ಅಪರಿಮಿತ ವಾದ ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಇದು ಎಂತಹ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ವರ್ಣನೆ! ಸಹೋದರ ರಸೆಲ್ಲರು ಹೇಳುವುದು; "ಕರ್ತನ ಏಪಾರ್ಧಿನಿಂದಲೇ ಈ ದೃವೀಕರಾದ ಬಂಡೆಯು ಹೊಡೆಯ ಲ್ಪಟಿತು. ಜೀವ ಜಲವು ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಹೊರಟು ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಾಗುವವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಖಗುಪ್ತ ದಿಂದ ಹೊರಬರುವ - ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಬರುವ - ಪಾಪದಿಂದ ಹೊರಬರುವ-ಸ್ವತಾನನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯ-ತೆಗೆ ಸೇರಲಿರುವ ಆದಾಮನ ಸಂಶತಿಯವರೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಇರುವುದು. (R5957:3)

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ರೆಫಿದೀಮನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ "ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇರಲಿಲ್ಲ" (ವಿಮೋ. 17:1) ಎಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅವರು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವರು "ಖಾವಿಗೆ ಸಮೀಪ" ಬಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು. ಮತ್ತು ದೇವರು ಬಂಡೆಯೋಳಗಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಬರಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಿರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಬದುಕಲು ಬಯಸುವರೋ ಅವರು ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಂಡೆಯೋಳಗಿಂದ ಹರಿದುಬಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಮಾನವ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದು ಆದಾಮನು ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿದ್ದ ಪರದ್ಯಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಪಾಪಮಯವಾದ ಲೋಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನೋ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಜೀವಜಲ ಮೂಲದ ಸುಳಿವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಆದಾಮನ ಸಂಶತಿಯು ಜೀವಜಲಕ್ಕೆ ಬಾಯಾರಿ ಸಾಯುತ್ತಲಿದೆ. ಮರಣ-ಅದರಿಂದಾಗುವ ನಿನಾರ್ಮ ಖಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ದೇವರು (ದೃವೀಕ) ಬಂಡೆಯಾದ ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವನ್ನು ಕಲ್ಪಾರಿಯ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ಅಂದಿನಿಂದೇಚೆಗೆ ಜೀವಜಲವು ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಿಜ, ಆದಾಮನ ಸಂಶತಿಯವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವಜಲದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೋರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ಒಂದು ಕಾಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿಲ್ಲವೇ. "... ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ದ್ವಾರಾಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎದ್ದು ಹೊರಬರುವ ಕಾಲ..." (ಯೋಹಾನ 5:28, 29) ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು - "ಆತ್ಮನು ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ - ಬಾ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ. ಬಾಯಾರಿದವನು ಬರಲಿ, ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವನು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕುಯಿವಿಲ್ಲದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ" (ಪ್ರಕಟನೆ 22:17).

ಅದರೆ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ಈ ಆಲೋಚನೆ ಇದೆ - ಹಿಂದೆ ಬಂಡೆಯೋಳಗಿಂದ ಬಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದವರ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಆತನ ಹೇಳಿರುವುದು - "... ಅವರೋಳಗೆ ಬಹು ಮಂದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸಂತೋಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರಷ್ಟೆ" (1 ಕೊರಿಂಥ 10:5) ಅವರು ಏಕೆ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು? ಅವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಸದಮಲ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಷ್ಟೆ" ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಶಿಸುವವರಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ... ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ... ಜಾರತ್ತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ... ಶ್ರೀಸ್ತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ... ಗುಣಗುಟ್ಟದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ" (1ಕೊರಿಂಥ 10:6-10) ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆತ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮೆ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕುರುಹು ಸಿಗುವುದು - ನಾವು ಈಗಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವೆಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾವು "ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೇನೋ ಆ ಕರೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ" (ಎಫೆಸ 4:1 - ಅಮೇರಿಕನ್ ರೆವ್ಯೂಸ್ ವರ್ಷನ್)

ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬಂಡೆಯೋಳಗಿಂದ ಹರಿದುಬಂದ ನೀರಿನಿಂದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು... ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲು..." (ಎಮೋ. 17:8) ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ಮೊದಲೇ ಬಂದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರನ್ನು ತಮಗೆ ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಬಲಿಪಶುವಾಗುವರೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಮೇಲಿನ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾದ ಪರಾಮರಿಕೆಯು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಅಮಾಲೇಕ್ಯರನ್ನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬರಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಏಕೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳುವಿರಿ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ದೇವರು ಬಯಸಿದ್ದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಾನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಶೂರನು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಅವರು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಲಗೊಂಡು (ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ) ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರಾಗುವ ಸದಾವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದನು.

ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗಲೇ. ಆದರೆ ಎಫೆಸ. 6:10 ರಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ಹೀಗಿದೆ - "ನೀವು ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಆತನ ಅಶ್ವಧಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಬಲಗೊಳಿಸಿ". ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ನಮಗೆ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವುದು ನಮ್ಮೆ ಸ್ವಂತ ಬಲಹಿಂತೆಗಳ ಅರಿವು. ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಕರ್ತವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಲು ಬಯಸಿ ಮೂರು ಸಾರಿ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಶೂಲವು ತೆಗೆಯಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ಪಡೆದ ಉತ್ತರ; "ನನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು; ಬಲಹಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಬಲವು

ಪೂರ್ವಾಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ" (2ಕೋರಿಂಥ 12:9, 10). ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ - "ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗುಂಟಾಗುವ ನಿಭಾಲಾವಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲವಡುವೆನು. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತ ನನಗೆ ನಿಭಾಲಾವಸ್ಥೆಯೂ ತಿರಸ್ಕಾರವೂ ಕೊರತೆಯೂ ಹಿಂಸೆಯೂ ಇಕ್ಕಣ್ಣೂ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಸಂತುಷ್ಟನಿಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಿಭಾಲವಾಗಿದ್ದನೋ ಆವಾಗಲೇ ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ" (2 ಕೋರಿಂಥ 12:10).

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಜೀವದಾಯಕ ಜಲವನ್ನು ಕುಡಿದ ನಂತರ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ಬಂದರೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಗಮನಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪಾಠವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ವರಗೆ ನಾವು ಮಾತ್ರವೇ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಜೀವ ಜಲವನ್ನು ಕುಡಿದುವುದು. ಈ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ನಮಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಯಜ್ಞದ ರಕ್ತದ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವ ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬಂಡೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಣದಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸಿದ ಆತನಿಗಾಗಿ (ತಂದೆ ದೇವರಿಗಾಗಿ) ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ನಂತರವೇ ನಮ್ಮ ಶರೀರಭಾವಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾಯೆಯಾಗಿರುವ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ನಮೋಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು, ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲತನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಆಹಾರವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ, ಏಸಾವನ ಮೊಮ್ಮೆಗನು. (ಆದಿಕಾಂಡ 36:12 ನೋಡಿ) ಐಸುಪ್ರದ ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ವಿಮೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ಮೊದಲಿಗರು. ಧರ್ಮೋ. 26:17-19ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬುದ್ಧಿಪಾಠವನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:

"ನೀವು ಐಸುಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರು ದೇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ನೀವು ದಣಿದು ಬಳಲಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮವರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದ ಬಲಹಿಂದರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವದೇಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ಯಾವ ಶತ್ರುಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾನು ವಿಷಲನಾದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸೌಲನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನೀವು ನೆನೆಯುವಿರಿ. 1 ಸಮುದೇಲ 15ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶರೀರಭಾವವು ನಿಜರೂಪದ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಂಟಿತರನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾನಾನ್ ಕಡೆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದನ್ನು ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡುವಂಥ ಶತ್ರುವಿನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಸತತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕುಯುಕ್ತಿಯಳ್ಳಿ ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯು ಸ್ವತಃ ನಮಗುಂಟು ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೋಶೆಯ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ನಿನಾರ್ಮವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ವಿಷಯವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಜಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ದೇವರು. ಉನ್ನತ ಸಾಫನವೆಂಬ "ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ" ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಧರ್. ಎಷ್ಟು ಸೋಗಸಾಗಿ ಈ ಚಿತ್ರಣವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ಹರವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾಯಾ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ. ಮೋಶೆಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಪ್ರಭಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಆತನು ಕೈಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದಾಗ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು ಪ್ರಭಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. (ವಿಮೋ. 17:11) ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ತೀರಾ ಆಶಕ್ತರು ಅಸಮರ್ಥರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬಲವು ಇರುತ್ತಿದ್ದುದ್ದು ಕೇವಲ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ (ಅದನ್ನು ಆಶಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲ). ಮೋಶೆಯು ಬಿನ್ನವಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಅವರಿಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೆ ಎಂತಹ ಪಾಠವಾಗಿರಬೇಕು! ಆದರೂ ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ ಹೋರಣ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೀನವಾಗಿ ನಮಗೆ ಭಗ್ಗಾಗಿದೆ. ಎಂಬ ಯೇಸುವಿನ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ; "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರಿರಿ". (ಯೋಹಾನ 15:5)

ಮೋಶೆಯ ಕೈಗಳ ಸೋತುಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂತು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮೋಶೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದಾಗೂ ಸಹ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಅಮಾಲೇಕ್ಯರಿಂದ ಪರಾಭವಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಬಾಹುಗಳು ಸೋತು ಹೋಗಲಾರವೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾವು ಸಹ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಎತ್ತಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಆಹಾ, ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ಇದರ ಅರ್ಥ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು "ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಹಗೆಮಾಡಬೇಕು" (ಇಬ್ರಿಯ 1:9). ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಒಂದು ಬಾಹುವು ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಶನಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಹು ಅನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಶನಿಗಿರುವ ಹಗೆತನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಎರಡು ಬಾಹುಗಳು ಸಹ ಎತ್ತಲ್ಪಡಬೇಕು. ನಾವು ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗು, ಆದರೆ ನಾವೂ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಸಹ ಹಗೆ

ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮಧಾನ್ಯನುಸಾರ ಆತನನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ದೇವರ ಸಮ್ಮಾನಿದಲ್ಲಿ ಅತನು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಮಗೋಸ್ತರ ಬಿನ್ನವಿಸುವುದನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಶರೀರದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಗೆಲುವು ಆಗ ನಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಹೋರಿಬಂದ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿರುವುದು.

ಅಮಾಲೇಕ್‌ನು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಆದರೆ ನಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಆತನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಇರುವನು. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುವುದು, ಶರೀರದವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಇಂದಿನ ಗೆಲುವು ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅಮಾಲೇಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೋರಾಡಬೇಕಿರುವುದು. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಮರಣದಲ್ಲಿಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟವಿರುತ್ತದೆ. ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 17:16 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವಂತೆ. "ಯಾಹುವಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆಳೆ ಅಮಾಲೇಕ್‌ರ ಮೇಲೆ ಯಿಹೋವನಿಗೆ ತಲತಲಾಂತರಕ್ಕೂ ಯುದ್ಧವಿರುವುದು". ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಾಭಿವೃದ್ಧಿದಾಗಿದೆ! ಆತನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, ಆತನು ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಅಂತಿಮ ವಿಜಯದ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು "ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ!"

ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶರೀರವೆಂಬ ನಿಜರೂಪದ ಅಮಾಲೇಕ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಗೆಲುವು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಮೋಶೆಯ ಕೈಗಳು ಎತ್ತಲಿಡಬೇಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಕೈಗಳು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಎತ್ತಲಿಡುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಭಾಯಿಗಳಾಗಿರುವ ಅರೋನ ಮತ್ತು ಹೂರ ಇವರಲ್ಲಿದ್ದ "ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ" ಮತ್ತು "ಕೇತೀರ ಘನವುಳ್ಳ" ಗುಣಗಳು ಎಲ್ಲವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ. ಅರೋನ ಮತ್ತು ಹೂರ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮೋಶೆಯ ಸಂಬಂಧಿಗಳು. ಮುಂಚಿನವನು ಮೋಶೆಯ ಅಣ್ಣನು; ನಂತರದವನು ಮೋಶೆಯ ಭಾವ ಮೈದನ ಅಂದರೆ ಮಿರಿಯಾಮಳ ಗಂಡನ.

ಸ್ಯೇರಸ್ ಎ ಪಾಟ್‌ರ್ ಎಂಬುವವರ "ಡಿಕ್ಕನರಿ ಆಫ್ ಬ್ರೈಬಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ ನೇಮ್ಸ್" ಎಂಬ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾರ ಆರೋನ್ ಎಂದರೆ "ಬಹು ಉನ್ನತಕ್ಕೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು" ಮತ್ತು ಹೂರ್ ಎಂದರೆ "ಕೇತೀರ ಘನತೆಯುಳ್ಳವನು" ಎಂದು ಅಧ್ಯೇಸುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಕೇತೀರ ಘನತೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವಗಳು

ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿಗೆ ನಾವು ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಯೇಸುವಿನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಣನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ದೇವರ ಬಲವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ ಅಮಾರ್ಚ್ಯಾನ ಮೇಲಿನ ಗೆಲುವು ನಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮೋಶೆಗೆ ನಿಜರೂಪದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ತೊಳುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಈತನು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ "ಯೆಹೋವನ ಭಾಮವು" (ಯೆಶಾಯ 53:1) ಅಂದರೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದೇವರ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. (ಯೋಹಾನ 12:38; ಯೆಶಾಯ 51:5, 9. ಯೆಶಾಯ 52:10, 59:15–20 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.)

ಸಿಲೊಂಯ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯುರ ಪ್ರವೇಶ - ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆ

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 18:2-12; 19:1-8; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 33:15

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಯಾಣದ ಮುಂದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಿಲುಗಡೆಯ ಸ್ಥಳವು ಸೀನಾಯಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಒಂದು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಫಟನೆಯಿದೆ. ಸೀನಾಯಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯುರಿಗಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ನಾವು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದೇವ ನಿರೂಪಣಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಸೇರಿರುವ ಈ ಫಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ. ಇಗುಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಇನ್ನೂ ಫರೋಹನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತೋರ್ವೆಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಓದಬಹುದು.

"ಮೋಶೆ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಜನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇವರ ಬಿಟ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಾದ ಇಬ್ಬಿಯರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಇಗುಪ್ತದವನೊಬ್ಬನು ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಶೆ ಅತಿತ್ರೈ ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಇಗುಪ್ತನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಅವನ ಶವವನ್ನು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟನು" (ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 2:11-12)

ಇದಾದ ನಂತರ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು - ಇದು ಅವರ ಅನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯತೀವಿಕಕೆಯಾದರೂ - ಮೋಶೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಆಶನ ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅನುಗ್ರಹ ದೂರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಈ ಸಂಗತಿ ಹಾಗಿರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ವಪ್ತ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ: "ಮರುದಿವಸ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇಬ್ಬರು ಇಬ್ಬಿಯರೇ ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಅವನು - ಏನಯ್ದೂ, ನೀನು ಯಾಕೆ ಸ್ಪುಕಲದವನನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತೀ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು - ನಿನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಇಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಆ ಇಗುಪ್ತನನ್ನು ಕೊಂಡುಹಾಕಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ ಅಂದನು. (ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 2:13-14)

ಮೋಶೆಯ ಜೀದಾಯ್ದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದ ಸಾವಿರ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಫರೋಹನನೆಂದ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಾಗ್ನೂ, ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯನು ತನ್ನ ಅನೀತಿಯ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೋಶೆಯ ಜೀವನವನ್ನು

గಂಡಾಂತರಕ್ಕ ತಂದದ್ದರಿಂದ ಆಶನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಘರೋಹನನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮೋಶೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ: "ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯು ಘರೋಹನವಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಾಗ ಅವನು ಮೋಶೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಆಶೋಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೋಶೆ ಘರೋಹನನ ಬಳಿಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಿದ್ದಾನ್ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದನು" (ವಿಮೋ. 2:15).

ತಾನು ತಿರಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಮಿದ್ದಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಚಿಪ್ಪೋರಳನ್ನು ತನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಈಕೆಯು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾಂಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ಯೇಸು ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಬರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ತನ್ನ ಸ್ವಾಸ್ತಿಕ್ಕೆ" (ಯೋಹಾನ 1:11) ಬಂದನು. ಆಶನವರು ಅವನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಶನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅದು ಆಶನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಆಶನು ವಿಂಡಿಸಿದ್ದಕಾಗಿ. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮೆಸ್ಸೀಯನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಶನೂ ಸಹ ತನಗಾಗಿ ಒಂದು (ಮದಲಗಿತ್ತಿಯನ್ನು) ವಧುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವಳು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವಳು. ಹೀಗೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಬಂದ ಮೋಶೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕ ನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಆಶನ ಮೊದಲನೆಯ ಬರೋಣದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಆಶನ ಎರಡನೆಯ ಬರೋಣದಲ್ಲಿ ಆಶನನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಮೆಸ್ಸೀಯನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವರು. ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡದ 18ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಆ ವೈಭವವುಳ್ಳ ಸಾವಿರ ವರುಷದ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದೋಯ್ದು ತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೂ, ಮೋಶೆ ಹಾಗೂ ಆಶನ ಪತ್ತಿ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದೇ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ.

"ಇದು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ಸರ್ವ ಸಮೂಹವು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರು ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆ ದೃಶ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ, ವಿಮೋಚಕನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯು ಮತ್ತು ದೇವರು ಆಶನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳೂ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಮುಂದೆ ಬರುವ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಮನಸೆಳಿಯುವ ಅಪೂರ್ವ ಧಾರ್ಯಾ ಮನನ್ನೋಟ.

"ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಐಗುಪ್ತದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟ ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಿನ ಅದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸೀನಾಯಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರೆಫಿದೀಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಇಳುಕೊಂಡರು" (ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 19:1,2).

ಅವರು ಐಗುಪ್ತದಿಂದ ಹೊರಟು ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಅವರು

"ದೇವ ಗಿರಿಗೆ" ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅಂದರೆ ಅವರು ತನಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನು. "... ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಕೇಯ ಜನರಾಗುವಿರಿ... ನೀವು ನನಗೆ ಯಾಜಕರಾಜ್ಯವೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜನವೂ ಆಗಿರುವಿರಿ..." (ವಿಮೋ. 19:5, 6) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈಗುಪ್ರತಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನೂ ಪ್ರಭಾವವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಸತ್ತ ಜನಾಂಗವಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಮಾಡಬಹುದಾದ್ದರ್ದು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮರ್ದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಫರೋಹನನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರತಂದನು. ನಿಜ ಆತನು ಅವರನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಬಿಡಿಸಿ ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೂ ಆತನ ಸಂತತಿಗೂ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ ಕಾನಾನಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆವರೆಗೆ ಅವರ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಯಾಣದ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಜನರಂತೆ, ವಿಮೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಜನರಾದ ತನ್ನ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸ್ವೇಹಿತನಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡಕೊಂಡಿದ್ದನು. R5285:3 ರಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ತರ್ ರಸಲ್ಲರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "... ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರೊಂದಿಗೆ ನಡಕೊಂಡ ಬಗೆಯೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಾಳೆಯಟ್ಟಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ ಅಬ್ರಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ - "ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯ ಮೂಲಕ ಭಾಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳಿಗೆ ಅಶೀವಾದ ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂಬ - ಶ್ರೀಷ್ಟ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿತ್ತು".

ಆದರೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರು. ಅವರು ಅಬ್ರಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಆತ್ಮೀಕ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗಿದ್ದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯೆಂದು ಆ ವರೆಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (ಯೋಹಾನ 8:37-40) ದೇವರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯಿಂದಿರುವಂತೆ, ಅಬ್ರಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಷಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಬಹು ಸ್ವಷ್ಟ. ಅತಿ ಸಲಿಗೆಯು ತಾತ್ಸಾರ ಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಪ್ತವಾದ ಪಾಪಗಳು ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರಿತ ಪಾಪದ ರೂಪ ತಾಳಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಈ ಉದ್ದೇಶಪೂರಿತ ಪಾಪಗಳು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಲವಾಗಿ ಅವರು "ಅಶೀವಾದದ ಸಂತತಿಯ" ಅಂಗಗಳಾಗಲು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಗ್ಯಾರಾಗದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸೀನಾಯಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾದದ್ದು ಇದೇ ಎಂದು ನಾವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ವಾಗ್ಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತನಾದ ಸಂತತಿಯು ಬರುವವರೆಗೆ ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡೊಣವಾಯಿತು ಗಲಾತ್. 3:19.

ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಇಸ್ತುಯೇಲ್ಲಿರನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪದ ಅರುಹು ಉಂಟಾಗಿ ತಮಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಆತನು ತಮಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಮಹೋಪಕಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ನಂಬಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವೈಕವಾಗುವ ಈ ಒಂದು ಅರಿವು "ಯೇಹೋವನ ಮಹೋಪಕಾರ ಗಳಿಗೆ ಬದಲೇನು ಮಾಡಲಿ?... ಆತನಿಗೆ ಹೊತ್ತ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಆತನ ಜನರ ಮುಂದೆಯೇ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನು". (ಕೀರ್ತನೆ 116:12-14) ಎಂದು ಮೋರೆಯಿಡಲು ಪ್ರೇರೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಮೋದಲು ಪಾಪವನ್ನು ತೋರಿಬಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಪಾಠಿಗೆ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದ ಬಯಕೆಯ ಜಾಗೃತಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳು ಪಾಪವನ್ನುಹೊರಗೆಡಹುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಪಾಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಅಪ್ರೋಸ್ತಲನಾನದ ಪೌಲನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ:

"ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ? ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪ ಸ್ವರೂಪವೋ? ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಪಾಪವೆಂಬುದು ಎನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ, ಆಶಿಸಭಾರದೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳಿದಿದ್ದರೆ ದುರಾಶೆಯೆಂದರೆ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಪವು ಈ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪಾಪವು ಅಚೇತನವಾಗಿದೆ. ಮೋದಲು ನಾನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದೆನು. ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಾಗ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತು. ನಾನು ಸತ್ಯನು ಜೀವಿಸುವುದ ಕ್ಷಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ ಆಗಿರುವಂಥದು ಸರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಿತವಾದದ್ದು ನನಗೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೋ? ಹಾಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಪಾಪವೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು; ಅದು ಹಿತವಾದರ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಮರಣವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ ದ್ವರಿಂದ ಪಾಪವೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಪಾಪವು ಕೇವಲ ಪಾಪ ಸ್ವರೂಪವೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಬಂತು" (ರೋಮಾ 7:7-13) ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ರೋಸ್ತಲನು ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವಂತೆ "ಅಪರಾಧಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಿರುವ ಹಾಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಮಧ್ಯಭಂತು". (ರೋಮಾ. 5:20) ಒಬ್ಬರು ಒಮ್ಮ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"ಪಾಪದ ಘೋರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅದು (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ) ಮಧ್ಯ ಬಂತು. (ರೋಮಾ. 7:13) ಅದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಮನುಷ್ಯನ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿದೆ. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಾನು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೊಟ್ಟದಾದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ನಾನು ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಶೂಕದ ಗುಂಡಿನಿಂದ ಅಳಿದರೆ ಅದು ಗೋಡೆಯ ಸೊಟ್ಟತನವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಹೊರಬಂದರೆ ಅದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಅಡತಡೆ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಮೇಲಾಗಿ ಕನ್ನಡಿ ಶೂಕದ ಗುಂಡು ದೀಪಗಳು ಇರುವ ಕೆಡಕು ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಾಗಲೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶಿರವಾಗಿ ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಜೀವವನ್ನು ಸಹ ಬಯಸಲು ಪ್ರೇರೇಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೋ, (ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಯಿಂದ) ಬಿದ್ದುಹೋದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ತಾನು ಬಯಸಿದ ಜೀವವನ್ನು ನೀಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಜೀವವನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಗೂಂಡು ನಡೆಯುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ವಾಗ್ಣನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೋ ಆಜೀವವೇ, ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಲಿಯ 7:19ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರಲಾರದೇ ಇತ್ತು." ಆದರೆ ಅದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ ನೀತಿವಂತನಾಗಿಯೂ ಪಾಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕಾರಣಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅದರ ಅಕ್ಷರಸಹ ಕೈಗೂಂಡು ನಡೆದು ಅದರ ಒಳತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆತನು ಜೀವದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವು. ಲೋಕದ ಮೇಲಿರುವ ತಂದೆಯ ದಿವ್ಯ ತ್ರೈತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇತರರು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನು ಆ ಜೀವವನ್ನು ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಾಮಕ್ಕೆ ಸ್ತೋತ್ರ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಲುಧೀಲೆ - ಇಸ್ಲಾಯೇಲ್ಯಾಲ್‌ಗೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ

ಇಸ್ಲಾಯೇಲ್ಯಾಲ್‌ಹೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದೇವರು ತೋರಿದ ಕರುಣೆ ದೀಪ್ರಥ
ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಈಗ ಗಮನಿಸಿ. ಎಂತಹ ತಾಳ್ಳು ಎಂತಹ ಸಹನೆ ಆತನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ
ತೋರ್ವಡಿಸಿದನು. ಯಾರ ನೆನಪಿಗೂ ಬಾರದ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳ
ಗತಿ ಇಸ್ಲಾಯೇಲ್ಯಾಲ್‌ಗೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು
ಒಂದು ಸ್ವಾತ್ಮಿಕಯನ್ನಾಗಿ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದನು. ಕನಿಷ್ಠಪಟ್ಟ ಅದು
ಅಭಿಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಅವರು
ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಿಕದಾಗೂ ಸಚೀವವಾಗಿರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದು
ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೇವರಿಗೂ
ಕಂಡುಬಂತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಆಗಲೇ ಅತನನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತನು
ಹೇಳಿದ್ದು "ನಾನು ಐಗುಪ್ತರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆನೋ, ಹದ್ದು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಗಳ
ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ
ಸೇರಿಸಿದೆನೋ ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೀರಷ್ಟೇ" (ವಿಮೋ. 19:4) ಅವರು ದೇವರ
ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯ ಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಮರೆಯದಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ
ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ದೇವರು ತಾನೇ ದಶಾಜ್ಞೆಯ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಗೆ
ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. "ನೀನು ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದೊಳಗಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ
ಯೆಹೋವನು ಎಂಬ ನಿನ್ನ ದೇವರು ನಾನೇ" (ವಿಮೋ. 20:2, ಧಮೋ. 5:6)

ಆಹಾ, ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ನಾವು
ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಸಹ ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯ ಬಾರದು. ನಾವು ದೇವರನ್ನು
ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ - "ನಿನ್ನ ದೇವರನ್ನು ನಿನ್ನ
ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ
ತೀರ್ಥಿಸಬೇಕು" - ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ (ಮತ್ತಾಯ 22:37 ನೋಡಿ)

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ಲಾಯೇಲ್ಯಾರು ಎಟ್ಟು ಕಾತುರದಿಂದ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹವನ್ನು
ಬಯಸಿದ್ದರೆಂದು ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. "...ಯೆಹೋವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ
ಮಾಡುವೆವು.." (ವಿಮೋ. 19:8) ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರು ದೇವರ ಸ್ವರ್ಕೀಯ
ಪ್ರಜೆಯಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಯಾಜಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿಯೂ,
ಪರಿಶುದ್ಧ ಜನಾಂಗವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕಿಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು
ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಆಶೆಯು
ಅವರನ್ನು ಶ್ರೀಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಪ್ರೇರಣ ಮಾಡಿತು. ಹಿಂದೆ

ತಮಗಿದ್ದ ಸದಾವಕಾಶಗಳು ಅದರ ಕೂಡ ದೊರೆತ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಇದಕ್ಕನುಸಾರ ನಡೆಯಲಾಗದ ತಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯ, ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ನಿಷ್ಟಯೋಜಕತೆಯನ್ನುಲ್ಲಾ ಕಾಣಲು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ನಿಂತು ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಯಿತು? ಎರಡರಷ್ಟು ಶಾಪ, ಆದಾಮನ ಅವಿಧಿಯತೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಶಾಪವೂ ಅಲ್ಲದ ಈ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ವಾಗಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗದ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಪವಾಗಿ ಬಂದ ದಂಡನೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಪೋಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ "ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂತು." (ರೋಮಾ. 7:10) ಸೀನಾಯಿ ಪರವತದ ಬಳಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಹ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧೀನರಾಗುವುದು ಅನ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾದಲ್ಲಿ ಮರಣವೆಂಬ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ಇದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ನಮಗೆ ಒಂದು ಅತಿ ವಿಶೇಷ ಪಾಠವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನೀತಿವಂತರೆಂಬ ನಿಷಾಯ ಹೊಂದಿದ ಕಾಲ ನಮಗೆ ಒಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ತೀಸ್ತನನ್ನು ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಅಂಗೀಕಾರ (?) ಮಾಡಿದ ಇತರ ಅನೇಕರಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಿನ ದೇವರ ಕೃಪಾತಿಶಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೃಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಗ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ನಾವೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಏನೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ದೇವರು ನಮಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ನಾನಾ ಜೀವಿತಾನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕವೆಂಬ ಐಗುಪ್ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನಲ್ಲವೇ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದರೂ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆನ್ನೇ ತನ್ನ ಸ್ವಕೀಯ ಜನರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ತನಗಾಗಿ ಒಂದು ಯಾಜಕರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡ (ಮನತಿರುಗುವಿಕೆಗಾಗಿ) ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯಲೂ ಇಲ್ಲ ಗೃಹಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯತಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಸಲು ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಸೀನಾಯಿ ಪರವತದ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರುವ ದಿನದವರೆಗೂ ಅಂದರೆ - "... ಹದ್ದು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸಿದನೋ" (ವಿಮೋ. 19:4) ಎಂಬ ಅರಿವು ಮಾಡಿಸುವವರೆಗೆ ಆತನ ಕೃಪಾಕಾರ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕೇವಲ ಗುಣಗುಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅಂದರೆ "ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ" "ಆತನ ಒಡಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ" ತನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧೀನರಾಗಿ ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಹಿಂದೆ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಮೊದಲು ಕುಳಿತು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ತಮಗಾನುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಲವರು (ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ) ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರುವಂತೆ, ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಇದ್ದಂತೆ, ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯವಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟದ್ದ ಸಂತೋಷವು (ಇಬ್ರಿಯ 12:2) ನಿಸ್ಪಂತಯವಾಗಿ ಧೈವಸ್ಥಭಾವ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹಿಮಾ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ನೋ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಆನಂದಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಮುಂದೆ ದೊರಕುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮುಂದೆ ದೊರಕುವ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು "ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು" (ಇಬ್ರಿಯ 10:7, 9) ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂಗೆ ಯೇಸುವು ದೇವರೂಂದಿಗೆ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಮೊದಲೇ ತನಗಾನುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟತ್ವಾಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿಯ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ದೇವರ ಆ ಮಹಾ ಒಡಂಬಿಕೆಗೆ ಸೇರಲು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಆತನು ನೀಡುವ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು - ಅವರು ಮೊದಲು ಕುಳಿತು (ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ) ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು. (ಲೂಕ 14:16-23) ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು ಒಬ್ಬರನ್ನು ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಗಂಡಾಂತರಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಎರಡನೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಪಾಯ.

ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಮೊದಲೇ ಕುಳಿತು ತಮಗೊಂಡಗುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವರ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಕ್ಷೇಗೊಂಡು ನಡೆಯಲು ತಾವು ತೀರಾ ಅಸಮರ್ಥರೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತುಕೊಡುವ ಬದಲು ನಿಜವಾಗ್ನೋ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ನೀತಿವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಬ್ರಹಾಮನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. "ಆ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೀತಿವಂತನೆಂದು ಎಣಿಸಲಪಟ್ಟತ್ತು". (ಗಲಾತ್ಯ 3:6) ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ

ಆವರೆಗೂ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಸೋತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಅವಧೇಯತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಜ್ಞೆ ಮೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅವರು "ಶಾಲಾ ಗುರುವಿನಂತಿದ್ದ" ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ಘೋರ ಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಈ ಹುದುಕಾಟದ ಯತ್ನಗಳು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೇಸ್ವಿಯನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆತನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾಗ್ನೂ, ಅವರನ್ನು ಲೋಕದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನೇರವೇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿತು. ಇದರಂತೆಯೇ ಸಹ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಭಾಮಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಜ್ಞಾವಿಧಿ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾದಾಗ್ನೂ ಸಹ ಇದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ವೇಸುತ್ತದೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಶೈಯ ಕೆಲವರು ವಿಧಿರೂಪದ ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಧೀನರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾದರೂ, ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಧಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಮತ್ತು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಮೇಲಣ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದವರೆಂದು ದೇವರಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರು. ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ ಹಿತ್ಯಗಳೇ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಇಬ್ಬಿಯ 11ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ "ಇವರೆಲ್ಲರೂ... ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು." (ಇಬ್ಬಿಯ 11:39) ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ (ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ) ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇಯ ಹೆಸರು ಪಡೆದವರು. ನಮ್ಮ ಅಸಹನೆ ಬಲಹಿನತೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ನಾವು ಹಿಂಜರಿಯ ಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಪೌಲನ ಮೂಲಕವಾಗಿ (ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ) ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಇವರನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಿಗಾದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಅವರ ಧೈಯ ಸ್ವೀಯಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಭೋದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರು. "ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕವು ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ" (ಇಬ್ಬಿಯ 11:38) ದೇವರಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು. ತಮ್ಮಗೆ

ಬಂದ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅಪಜಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಭಿಹಾಮನ ಸಂತತಿಯೂ ದಿವ್ಯ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದ ವಾಗ್ದತ್ತ ಮೇಸ್ಸೀಯನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎದುರು ನೋಡುವವರನ್ನಾಗ ಮಾಡಿತು. ಈ ಮೇಸ್ಸೀಯನು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಧಾರನಾಗಿಯೂ, ಆದರ ಆದಿಯೂ ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗಿದ್ದು, ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸತ್ತಾಗ, ಅವರು ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಜೀವ ಹೊಂದಲು ಮೂಲ ಕಾರಣನೂ ಸಹ ಆದನು. ಪಾಸ್ಟ್ರೋ ರಸಲ್ಲಿರು R4320:1ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ;

"... ಅಭಿಹಾಮ, ಇಸಾಕ, ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಇತರರು ಧರ್ಮಶಾಸದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದವರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒದ್ದರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಹಾಮನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸಾಫಿತವಾಗುವವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಜೀವ ಹೊಂದಲು ಪೂಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸಮೃತವಾದ ಅರ್ಹತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಆ ಯಜ್ಞದ ಘಲವಾದ ಜೀವಾಶೀವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಧರ್ಮಶಾಸದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ರದ್ದಾಗುವವರೆಗೆ (ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ) ಒಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರು ಪಡೆದವರು ಇದ್ದರು. ಇವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾನ್ವಯಿಸಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಕಾಲದವರಿಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಜೀವಿತ ನಡೆಸಿ, ಇದಕ್ಕೂ ಮೀಗಿಲಾಗಿ ವಾಗಾನ ಸಹಿತವಾದ ಕೃಪಾಧಾರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೇವಶಾಸದ ಲಿಖಿತ ವಿವರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಣೆಯಾದ ಯಜ್ಞದ ಘಲವಾದ ಜೀವಾಶೀವಾದಗಳು ನಂಬಿವರ ಪರವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಇವರೂ ಆ ಕೃಪಾವರದಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಧರ್ಮಶಾಸದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಇದ್ದರೂ, ಅದು ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ನೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ, ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃಪಾಧಾರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಭರವಸೆಯಿಷ್ಟುವರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲಸು ಇಬ್ಬಿಯ 12:1, 2 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಆಶ್ಯಯಾವೇನಿಲ್ಲ. "ಆದ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟಮಂದಿ ಸಾಕ್ಷಿಯವರು ಮೇಘದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಪವನ್ನೂ ನಾವೂ ಸಹ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುವವನೂ ಪೂರ್ಯಸುವವನೂ ಆದ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಓಟವನ್ನು ಸ್ಥಿರಜಿತದಿಂದ ಓಡೋಣ."

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸದೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ವಿಫಲರಾದರೂ, ನಂಬಿಕೆಯು

(జీవాతీవాదగళిగే) అహంకారి నీడువుదు. ఆదరే హిగాగువుదు – నావు దేవర కృపేగే నావు స్ఫుర్తిలు అయోగ్యరెంబుదన్ను, హాగూ దేవర పరిపూర్ణతెయుళ్ళ జిత్తెవన్ను నేరవేరిసలు (ఆతన మాతిగే విధేయరాగి ఆతన ఒడంబడికేయన్ను కాపాడికొళ్లు) నావు అసమధిరెంబుదన్ను కేవల ఎల్లియవరేగే తిలిదిరుత్తేపోఇ, అల్లియవరేగే యేసువన్ను నావు నమ్మి నంబికేయ దుగ్ధవన్నాగి మాడికొండిరుత్తేవే. పూర్వదల్లి (తమ్మి నంబికేయ మూలక) ఒళ్ళే హేసరు సంపాదిసిదవరు ధముశాస్త్రద ఆజ్ఞావిధిగళన్ను క్షేగొండు నడేయలు ఆశక్తరాదరూ తమ్మి నంబికేయ కారణదింద ధముప్రమాణవన్ను నేరవేరిసిదవరేందు పరిగణిసల్పట్టరు. అందరే అవరు నంబికేయింద నీతివంతరాదరు. నావు సవ నమ్మి ఒడంబడికేయన్ను భంగపడిసదే కాపాడికొండు బరలు ఆశక్తరాదరూ ధముశాస్త్రద నీతియన్ను నేరవేరిసిదవరేందు పరిగణిసల్పడుత్తేఇ. (రోమా 8:4) దేవర ఆజ్ఞాయే ప్రీతి "ఇదన్ను మాడబారదు" ఎందు నశారాత్కషవాగియూ ఇల్లవే "ఇదన్ను మాడబేకు" ఎందు సశారాత్కషవాగి హేళిదరూ అథవా మత్తే యావ విధదల్లి హేళిదరూ, అదన్ను (భంగపడిసదే) కాపాడికొండు బరలు నమగే సాధ్యవాగదు. ఆదరే ఆతన పెవిత్ర నామక్కే స్మోత్త. ఎకెందరే క్రిస్తు యేసువినల్లి నమ్మి కడగే తోరిబంద దేవర కృపేయ మూలకవాగి (రోమా 13:10) నావు అదన్ను నేరవేరిసబముదు.

ఈ వికారవాగి పాస్టర్ రసల్లరు R4442:5రల్లి బరెదిరువుదేనేందరే;

"(అభిహామన) మూల ఒడంబడికేయ ధముశాస్త్రకే సేరిసల్పట్టద్వాగి" క్రిస్తునిగే బందితు మత్తు ఆతను ధముశాస్త్రకే విధేయనాగువుదర మూలక అదర ఆతీవాదగళిగూ బాధ్యనాదను. ఈగ ఆతను నమ్మన్ను ధముశాస్త్ర హోరతాగి నమ్మి సామధాన్యముసార తోరిసువ నంబికే మత్తు విధేయతెగళింబ షరత్తిగనుసార ప్రత్యేకవాగి అంగీకరిసుత్తిద్వానే. నావు శరీర భావక్కే అనుసారవాగి నడేయదే ధముశాస్త్ర ఒళాధిక్షముసార నడేదరే ధముశాస్త్ర నీతియు నమ్మల్ని నేరవేరితెందు ఎణిసల్పడుత్తదే. హేగందరే, నమగే పరిపూర్ణ సామధాన్యవిద్ధిద్వరే నావు దేవర ఆజ్ఞావిధిగళన్ను పరిపూర్ణవాగి క్షేగొళ్ళుత్తదేవెంబుదన్ను హిగే నావు రుజువాతు పడిసుత్తేవే. క్రిస్తున దేహద అంగగళాగి అంగీకరిసల్పట్ట, నమ్మి సామధాన్యముసార హృదయగళల్లి జిత్తోధేశగళల్లి అల్లదే సాధ్యవాదష్టు క్రియేగళల్లియూ నమ్మి విమోచకన ప్రతిరూపిగళాగువుదక్కాగి, నావుగళు లౌకిక విషయగళన్ను త్యాగ మాడువ యజ్ఞద మూలకవాద ఒడంబడికే సేరుత్తేవే.

ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರ, ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ಸಾರೂಪ್ಯದ ಆಶ್ರೀಕ ದೇಹಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತ್ರೈಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಅಭ್ರಾಮನ ಆಶ್ರೀಕವಾದ ಸಂತತಿಯೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಯಾಜಕನೂ ರಾಜನೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯೂ ಆಗಿರುವಾತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈತನು ಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ಮುದ್ರಿತವಾದ (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾದವರನ್ನು ಪಾಪ ಮರಣದ ದುಷ್ಣಿತೀಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದು ಅವರು ನಿತ್ಯಜೀವ ಪಡೆದು ದೇವರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವನು.

ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕತ್ವ ಪಡೆದಿರುವ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಕ್ಕಳ ಸಭೆಯು ಯಾವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀತಿವಂಶರೆಂದು ನಿಣಾಯಿಸಲ್ಪಡುವರು ಎಂದು ಕೇಳುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ:¹ ಅದು ಯಾವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೀತಿ ನಿಣಾಯವು. ಅಭ್ರಾಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ, ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾದದ್ದು. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ "ಅಭ್ರಾಮನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿದನು; ಆ ನಂಬಿಕೆ ಅವನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೀತಿಯೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು". "ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೀತಿಯೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂಬುದು ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮಗೋಸ್ಕರವೂ ಬರೆದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಸತ್ಯವರೋಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ ನಮಗೂ ನಂಬಿಕೆಯು ನೀತಿಯೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ದೇವರು ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ನೀತಿವಂಶರೆಂಬ ನಿಣಾಯವು ಉಂಟಾಗುವ ನಿಮಿತ್ತ ಜೀವದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು (ರೋಮಾ 4:3, 23-24).

ಇಸ್ಲಾಯೀಲ್ಯರೋಂದಿಗೆ ದೇವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 20:1 32:5

ಇಸ್ಲಾಯೀಲ್ಯರೋಂದಿಗೆ ದೇವರ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಅವರು ಇನ್ನೂ ಐಸುಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರೋಹನನ ಹಾಗೂ ಆಶನ ಕ್ಷಾರ ಬಿಟ್ಟಿಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರ ದುಷ್ಪ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಇಸ್ಲಾಯೀಲ್ಯರು ಐಸುಪ್ತಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋದದ್ದು ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಪಾಪಾಧೀನ ಸ್ವಭಾವದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವ ಯಾವ ಹಂಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಬ್ರೀತಿ ಪರಾಮರಿಕೆಗಳನ್ನು (ಅವರಲ್ಲಿ) ತೋರ್ವಣಿಸಿದನು. ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಪಸ್ತಿದ ಕುರಿಯ ರಕ್ತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು (ಐಸುಪ್ತದಿಂದ) ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಅವರಿಗಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಾನುಭವಗಳು ಆಶನ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದ ಮೂಕಲವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಣಿಸಿದನು. ಕೃಪಾನುಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು - "ನಂಬಿಕೆಯೋ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭರವಸದಿಂದಿರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವುಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು (ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ) ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಿದೆ." (ಇಬ್ರಿಯ 11:1) ಆ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟೂದ ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ವಿಧೇಯತೆಯು ಅವರು ದೇವರಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲಿ ಅವರು "ಆಶನ ಸ್ಥಕೀಯ ಪ್ರಜೀಗಳಾಗುವರಂತೆ" ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ - ರಾಮ್ಯೇಸ್, ಸುಕ್ರೋತ್, ಈತಾಮ್ರ, ಪಿ-ಹಂಗರೋತ್, ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವ ತೀರ, ಮಾರಾ, ಪುಲೀಮ್ರ, ಸೀನ್ ಅರಣ್ಯ, ಆಲೂಷ್, ದೊಪ್ಪ ಹಾಗೂ ರೇಫಿದ್ದೀಮ್ - ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಾವ ಸಂಗಿಗಳೂ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ಯತೆಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ದೇವರ ಆಚ್ಛಾವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯುವವರು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಪದೇ ಪದೇ ಆಶನನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುವ ಇಲ್ಲವೇ ಆಶನ ಕೃಪಾಪೂಜಾವಾದ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಗುಣ್ವಿತವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವರನ್ನು "ದೇವ ಗಿರಿಯಾದ" ಸೀನಾಯಿಗೆ ಕರಹೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಅವರು

ಆತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯಲು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಅವರು "ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುವೆವು" ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಇಲ್ಲಿರುವ ಗಾಥವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ! ನಿಜರೂಪದ ಇಷ್ಟಾಯೀಲ್ಯರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮೊಡನೆ ದೇವರ ನಡಾವಳಿಯು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಏಗುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮರಣದ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಪಾಪದ ದೇಸೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಹ ಏಗುಪ್ರದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಹಂಗೂ ದೇವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಪರಾಮರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುತ್ತಾನು. ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಜರೂಪದ ಪಷ್ಟದ ಕುರಿಯ ರಕ್ತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಆದಾಮನಿಂದ ಬಂದ ಪಾಪದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಆನಂತರ ನಮಗಾದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿತಾನುಭವಗಳು ಆತನ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಬಹುಶಃ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ರಕ್ತಕನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗ ಆತನ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಹತ್ವಗಳು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ಅದು- ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿರುವ ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನಾವು ತಿಳುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾದ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ತೋರಲು ಪ್ರೇರೇಟಿಸುವಂತಹ-ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟು ವಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. "ನಂಬಿಕೆಯೋ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭರವಸದಿಂದಿರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವುಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು (ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ) ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಿದೆ." ಇಂತಹ ವಿಧೇಯತೆಯು-ನಾವು ದೇವರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲಿ ನಾವು "ಆತನ ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಜೆಯೂ, ಯಾಜಕ ರಾಜ್ಯವೂ, ಮೀಸಲು ಜನರೂ ಆಗುವಂತೆ" ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ - ರಾಮೇಸ್, ಸಕ್ಕೋತ್, ಈಶಾಮ್, ಪಿ-ಹಹಿರೋತ್, ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವತೀರ, ಮಾರಾ, ಏಲೀಮ್, ಸೀನ್ ಅರಣ್ಯ, ಆಲೂಷ್, ದೊಪ್ಪ ಹಾಗೂ ರೆಫೀದ್ವಿಮ್ - ಈ ಸ್ಥಳ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ವೈವಿಧ್ಯ ಜೀವಿತಾನುಭವಗಳಾವುವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗುವಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು "ದೇವ ಗಿರಿಯಾದ" ಸೀನಾಯಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೃಪಾಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ನೆನಷಿಗೆ ತಂದು ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿರುವ ಆತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅಂದರೆ ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ "ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುವೆವು" ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದೆವು. (R4029:1 ನೋಡಿ)

ಹೋಲಿಕೆಗಳಾಗಿರುವ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು (ಭಾಯಾರೂಪ) ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿದ್ದು... ನವುಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು... (1 ಕೊರಿಂಥ 10:11) ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದು ಅದೇ ವಿಧವಾದ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಅವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂಬ ತಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಸೋಣ.

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾ ದೇವರಿಗೆ ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧೀನರಾಗಲು - ಅಂದರೆ ಅತನ ಸ್ವರಕ್ಷೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ (ವಿಮೋ. 19:8) ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮೋಶೆಯು - ಅವರ ಪರವಾದ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು - ಆಜ್ಞಾ ಶಾಸನಗಳುಳ್ಳ ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು "ದೇವಗಿರಿಗೆ" ಹತ್ತಿದನು. (ವಿಮೋ. 4:12, 31:18) ಮೋಶೆಯು ಮೊದಲೇ ಈ ಆಜ್ಞಾ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ (ವಿಮೋ. 20:1-17) ಅದರ ಉಪನಿಯಮು. ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ (ವಿಮೋ. 20:23-26: 21:1-36, 22:1-31, 23:1-33) ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ (ವಿಮೋ. 24:4) ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಜ್ಞವೇದಿಗೆ ಎರಚಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಓದಿದ್ದನು. ಮತ್ತೆ ಅವರು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಲು ತಾವು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿದ್ದರು. "ಯೇಹೋವನ ಆಜ್ಞಾಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಧೇಯರಾಗುವೆವು" (ವಿಮೋ. 24:7) ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೋಶೆಯು ಯಜ್ಞಾಪರ್ವತೆಯ ಉಳಿದ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ತುಕದ ಮೇಲೆಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಮೇಲೆಯೂ ಚಿಮುಕಿಸಿ. (ವಿಮೋ. 24:8, ಇಬ್ರಿಯ 9:19) "ಇಗೋ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞಾಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯೇಹೋವನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವ ರಕ್ತವು ಇದೇ ಅಂದನು". (ವಿಮೋ. 24:5-8).

ಈಗಾಗಲೇ ಮೋಶೆಯು ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದುದ್ದು - ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಹಗಲುಗಳು ನಾಲ್ಕುತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳ - ಒಂದು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. (ಧಮೋ. 9:9) ಅವನು ಅಷ್ಟುಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇರಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಆತನು ಆಜ್ಞಾಶಾಸನಗಳ ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದಲ್ಲಿದೆ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಟ್ಟಡದ ವಿವರಗಳೂ, ಅದರ ಯಾಜಕತ್ವವೂ, ಯಜ್ಞಾಪರ್ವತೆಗಳೂ, ಅದರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಬಂಧದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದನಲ್ಲವೇ? (ವಿಮೋ. 25:1 ರಿಂದ 30:11) ಇವುಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯಗಳು ಕರಗತವಾಗಲು ನಮಗೆ ವರುಷಗಳು ಬೇಕಾಗುವವು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ! ಆದರೂ ಈ 40 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ

ಎವರಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀಲ ನಕ್ಷಯನ್ನಾಗಲೇ, ಸೂಚನೆಗಳ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ "ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವೂ ಅದರ ಉತ್ತಮ ಯಜ್ಞಗಳ ಧಾರ್ಯಗಳು" ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನಾಗಲಿ ನೀಡದೆ, ಕೇವಲ ಅವನಿಗೆ - "ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಮಾಡರಿಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು" (ಇಬ್ರಿಯ 8:5) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಯೇಸುವಿನ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯು ಆತನ ಭೂಲೋಕ ಜೀವಿತದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಗಣಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆತನ ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಬಹುಶಃ ನಿಜವಾದರೂ ಇವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಮಟ್ಟದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯು ಸಹ ಪ್ರಭಾವ ಮಹಿಮೆಗಳುಳ್ಳ "ಮಾಡರಿಯನ್ನು" ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಶ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದರ ಫಲವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದು. ಹೀಗೆ ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ಶ್ರಸ್ತನ ನಿಜರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಈ ದೇಹವೆಂಬ ಭೂಸಂಬಂಧವಾದ ಗುಡಾರವನ್ನು ಆ ಮಾಡರಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು. ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಮೂಲ ಮಾಡರಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೋಶೆಗೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತು ದಿನ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಏನೂ ತಿನ್ನದೇ ಕುಡಿಯದೆ ಉಪವಾಸವಿರುವ ಅಗಶ್ಯವಿತ್ತು. (ಧರ್ಮೋ. 9:9) ನಮಗೂ ಸಹ ಇದರಂತೆಯೇ ಪರಲೋಕದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಅವಲೋಕಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಭೂಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏರುಪೋರುಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಶಾರೀರಿಕ ಅಗಶ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಪರಲೋಕ ವಿಷಯದ ದರ್ಶನಗಳ ಮದ್ದ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಸಮೃದ್ಧಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತನವನ್ನು ನಾವು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು, ಹೌದು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿ ದೇವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

"ಮೋಶೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿಯದೆ ತಡಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ನೋಡಿ ಆರೋನನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಡಬಂದು - ಏಣಿ: ನಮ್ಮ ಮುಂದುಗಡೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡು; ಏಗುಪ್ರದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರಹೊಂಡು ಬಂದ ಮೋಶೆ ಏನಾದನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು." (ವಿಮೋ. 32:1)

ಮಾನವನ ಹೃದಯವು ಎಷ್ಟು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ! (ಯೆರೆಮೀಯ 17:9) ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆಯಲು ತಮ್ಮನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಧೃಡಪಡಿಸಿದ್ದರು (ವಿಮೋ. 24:7)

గతిసిద కాలగళల్లి అవరు దేవరన్న మరేతు హోగుతీద్దుదు మత్తు ఆతన కృపానుగ్రహ పాలనేయ ఏరుద్ధవాగి గుణగుట్టిద్దుద్దు సాకష్ట కెట్టడ్దాగిత్తు. ఆదరే ఇల్లి అవరు ఉద్ధేశ పూవచ్చవాగి ఆతనన్న తోరెదద్దరేందు కాణుత్తదే. అవరు తమగాగి "యావ మూర్తియన్న మాడికోళ్ళబారదు. ఆకాశదల్లాగలి భూమియల్లాగలి భూమియ కేళగణ నీరినల్లాగలి ఇరువ యావ రూపవన్న మాడికోళ్ళబారదు" (ఎంహా. 20:4) ఎందు దేవరు ప్రశంసిస్తేనల్లావే? అవరు ఆతన ఒడంబడికేయన్న అలశ్శిసి ఆతన ఆజ్ఞగళన్న ఉల్లంఫిసిదాగ అవరు దేవరన్న తోరెదుబిట్టరు. ఆదరే అవరు ఆతనన్న త్వజీసువ ఉద్ధేశదల్లిద్దరు ఎందు నావు ఉహిసువ అగ్త్యపిల్ల.

ఆవరేగూ మోలేయు దేవర భుజబలక్కే సాదృశ్య ప్రతినిధియాగిద్దను. ఇశ్వరుయేల్చిరిగి కంచుబందద్దు-ఘరేహనన దాసత్స్వదింద బిడిసి హోరతందవను మోలే; కెంపుసముద్రదల్లి అవరన్న దాటిసికొండు బందవనూ అల్లదే మారా ఎంబల్లి కహినీరన్న సిహియన్నాగిసిదవను మోలేయే; ఏలీమో ఎంబ సమాధాన కరవాద విశ్వాంతి స్ఫూర్థక్కే నడెసిదవను మోలేయే; బండెయన్న ఒడెదు జీవకర నీరన్న తరిసిదవను మోలేయే; బెట్టద మేలే తన్న విజాపునేయ మూలకవాగి అమాలేక్షర ఏరుద్ధ యుద్ధదల్లి అవరు జయిసుచంతే మాడిద్దు మోలేయే. ఆదరే తమగాద ఎల్లా కృపాతీవాచదగఱిగి మూల కారణనాగిద్ద అదృశ్యానాద దేవర మేలిరువ తమ్మ నంబికేయన్న సాబితు మాడువ సమయ ఈగ అవరిగి బందిత్తు.

మోలేయు అవర మధ్యదల్లి ఇరువష్టు కాల అవరు కాలకాలక్కే సరియాగి దేవరన్న నేనెయుతీద్దరు. ఏకెందరే మోలేయు అవర గమనవన్న యావాగలూ దేవర కడేగే తిరుగిసుతీద్దను. ఆదరే అబ్బామనల్లిద్దు ఆతనన్న సహ నీతివంతనన్నాగి మాడిదంతహ నంబికేన్న అవరల్లి బెళ్లసలు సాదృశ్యవాగలిల్ల. (దేవర) సాదృశ్య ఉఱగోలన్న (మోలేయన్న) మోదలు అవరింద తేగెయబేకాగుత్తదే. ఆగ అవరు అదృశ్యానాగిరువాతన బాహువన్న ఆతుకోళ్ళవరు. ఏకెందరే నంబికేయ నావు నిరీళిసువవుగళ విషయవాగి భరవసదిందిరువుదు మాత్రవల్లదే కణ్ణిగే కాణదవుగళన్న నిజపెందు (నిశ్శయవాగి) తిళిదుకోళ్ళవుదూ సహ ఆగిరువుదు. (జబ్రియ 11:1) ఇదక్కే అనుసారవాగి మోలేయు అవర సమష్టమదింద తేగెయల్లప్పు బెట్టద మేలక్కే ఏరిసలప్పిను.

ఇల్లి నేనపినల్లి ఇడబేకాదుదెందరే - "దేవరు ఆత్మస్వరూపను ఆతనన్న

ಆರಾಧಿಸುವವರು ಆಶ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು" (ಯೋಹಾನ 4:24) ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ದೇವರು ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿಯಭ್ಯವನಾಗಿರುವದು. ತನಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಆರಾಧನೆ ಸ್ತುತಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾರಾಗಲಿ ಯಾವುದಾಗಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ಆತನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆತನು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿರಿ.

"ನಿನ್ನನ್ನು ಬಗುಪ್ತ ದೇಶದ ದಾಸತ್ತದೊಳಗಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಯೆಹೋವನು ಎಂಬ ದೇವರು ನಾನೇ. ನಾನಲ್ಲಿದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಇರಬಾರದು. ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೇ ಕೆಳಗಣ ನೀರಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಇರುವ ಯಾವ ರೂಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಳಲೂ ಬಾರದು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಲೂ ಬಾರದು. ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನೆಂಬ ನಾನು ನನಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸದವನಾದ್ದರಿಂದ... (ವಿಹೋ. 20:2-5) ಮತ್ತು ಪುನಃ,

"ನಾನೇ ಯೆಹೋವನು; ಇದೇ ನನ್ನ ನಾಮವು; ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸೆನು. ನನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಪಾಲು ಮಾಡೆನು" (ಯೆಶಾಯ 42:8)

ವಿಗ್ರಹಗಳಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳಾಗಲಿ, ಅವು ಎರಕದವುಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಅವುಗಳ ಗುರಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಆರಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಸಾರಿ ಅವು ಕೇವಲ ಮಾನುಷ ಬಾಹುವು ಆತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧನವಾಗುವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂತಹವುಗಳು. ಅವುಗಳು ದೇವರು ಮೆಚ್ಚುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಹಿಂದೆಂದೂ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ದಿರುಧ್ವವಾಗಿ, ಅವುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ (ನಂಬಿಕೆಯ) ಮೂಲತತ್ವಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಹಾನಿಯಂಟು ಮಾಡುವಂತವುಗಳು ಆಗಿವೆ.

ಮೋಶೆಯನ್ನು ಅವರ ನಡುವೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ತೋರ್ಚಾಡಿಸಲು ಒದಗಿಸಿದ ಒಂದು ಅವಕಾಶ. ಇದೆಂತಹ ಒಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯ! ಅವರು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೋ? ಅಯೋ, ಇಲ್ಲ! ಆಶ್ರೀಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೇನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಾನತೆ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಸ್ಪಂದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ (ಸುವಾತಾರ್) ಯುಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಗಮನವನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ನಿರ್ದೇಶೋಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ ಅದೃಶ್ಯನಾದ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರ್ಚಾಡಿಸುವ ಸದಾವಕಾಶ ಬಂದೊದಗಿತು; ಆದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಂತೆ - "ನಮಗೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡು" ಎಂದು ಶಾಗಿತು.

ಅಯೋ! ಅಯೋ! ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಮಾನವ ಹೃದಯವು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು; ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಅದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತದೆ; ಅದ್ವಶ್ಯನಾಗಿರುವಾತನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಳಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವುದು ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯರು ದ್ಯುಮಿಕ ಸತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆತುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ಸತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾದ ನಕಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಥಗಳು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದನ್ನು ದ್ಯೇವಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದವುಗಳಿಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ತೋರಿಕೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಭೆಗಳು ಲೋಕಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಚಿಸಿವೆ. ದೇವರ ಅದ್ವಶ್ಯಬಾಹುವನ್ನು ಆತುಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದಿರುವ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು, ಒಬ್ಬ ಅದ್ವಶ್ಯ ಯಾಜಕನ ಆಸರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಗೋಜರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಬರ್ದಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಹೋಗಿ, ಆಕೆ ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವವುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಆಕೆ ಕಾಲಾನುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಎರಕದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎರಕ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ರೂಪ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದರೆ - ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಹಂತಕ್ಕೆ, ಆ ಎರಕದ ಬಸವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ದೇವರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ಹಿಂದಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ (ಆತುಕೊಳ್ಳಲು) ಮೋಶೇಯ ಬಹು ಕಾಲ (ದೇವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ) ಒಂದು ಉರುಗೋಲಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವರ ಸಮುಖಿದಿಂದ ಆತನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಲಾಗಿ, ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುವ ಬದಲು, ಅವರು (ಆತುಕೊಳ್ಳಲು) ಬೇರೊಂದು ಉರುಗೋಲಿಗಾಗಿ ಕೊಗಿಕೊಂಡರು. ಇದು ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಬಹಿರಂಗವಾದ ತಿರಿಗಿ ಬೀಳುವಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿಯದಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಂದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಆತನ "ಸ್ವಕೀಯ ಜನವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು?"

ಈಗ ಅವರ ಕೊಗು ಎದ್ದಂತು ಯಾರಿಗೋಂಸ್ತರ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ, ಆರೋನನಿಗೆ!!! ಮೋಶೇಯ ತನಗೆ ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಪೂಜಾವಾಗಿ ನಂಬಿ

ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸಿದಾಗ ಆರೋನನನ್ನೇ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಉರುಗೋಲನ್ನಾಗಿ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 3:11, 12. 4:10-17 ನೋಡಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಈ ಉರುಗೋಲನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಲ್ಪಟಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಲಾಭವನ್ನು ವಿರೋಧಿಯು (ಸೃತಾನನು) ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡನೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿ.

"ಅದಕ್ಕೆ ಆರೋನನು - ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡರೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಮುರುವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಕಿತ್ತು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮುರುವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಆರೋನನ ಬಳಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತನ್ನ ವರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಸವನ ಆಕಾರವನ್ನು ಉಳಿಯಿಂದ ರೂಪಿಸಿ ಎರಕ ಹೊಯಿಸಲಾಗಿ ಅವರು - ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರೇ, ನೋಡಿರಿ; ಇದೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಗುಪ್ತದೇಶದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು (ವಿಮೋ. 32:2-4)

ಮಾನವ ಹೃದಯವು ನುಣಿಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವೂ ಮತ್ತು ವಂಚಕವೂ ಆಗಬಲ್ಲದು! ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದ್ಯಶ್ಯಾನಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವು ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೆ (ಆತು ಕೊಳ್ಳಲು) ನಮ್ಮ ಉರುಗೋಲುಗಳನ್ನು ಹಲವು ಸಾರಿ ಆತನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಆಗ ನಾವು ಆತುಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಉರುಗೋಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುದರಿಂದಾದ ಉಂಟಾದ ಶೂನ್ಯವನ್ನು (ಮಾನಸಿಕ) ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಎರಕದ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಾಗಲೇ ತುಂಬಿವ ಹಾಗೆ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದ ಹೇಗೆ ಆತನಿಗೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕೂಗುವಿಕೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ನಾವು ಇಗುಪ್ತದಿಂದ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೇ ನಮಗಾಗಿ "ಚಿನ್ನದ ಬಸವಗಳನ್ನು" ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಇಲ್ಲವೇ ರೂಪಿಸಿ ಕೊಡುವ "ದೇವರ ಸೇವಕರುಗಳು(?)"ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿರಲಿ. (ವಿಮೋ. 3:22) ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ!

ಆರೋನನು ಮೌದಲು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮೃತಿಸಿದ್ದನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವ ಅಗಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಾಸ್ಪರ್ ರಸ್ಲರು R4022:3 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಚಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರೊಡನೆ ಆರೋನನು ಪೂರ್ವ ಸಹನಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಅತ್ಯಾಪಿಯಿಂದ ಜನರು ದಂಗೆ ಏಳುವುದನ್ನು ಹತೋಚಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವಾದುದ್ದೆಂದು ಆರೋನನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಉಂಟಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ - ಹೀಗೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಏನೂ ಹೇಳಿದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಆರೋನನು ಮೋಶೇಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಚಿನ್ನದ ಮುರುವುಗಳನ್ನು ಇತರ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು ಕೇಳಿದ್ದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ನೆಪ ಮಾತ್ರ; ಇದರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವರೆಂದೂ, ಆಗ ಅವನು - "ಸರಿ ಚಿನ್ನದಿಂದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡದ ಹೂರತು ಚಿನ್ನವು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯದ್ದರೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಅವನು ಹಿಡಿದ ದಾರಿ ಅನುಚಿತವಾದದ್ದು.

ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ರಾಜೀಯಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ:

"ಆರೋನನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಸವನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ - ನಾಳೆ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಉತ್ಸವವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು." (ವಿಮೋ. 32:5)

"ಕೆಟ್ಟಪುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಮನ್ಯಾಡೆಯಿವಂತಹವುಗಳು; ಒಂದು ತಪ್ಪಿ ಇನ್ನೊಂದು ತಪ್ಪಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಯಜ್ಞವೇದಿ ಮಾಡುವುದು. ಆತ್ಮಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ವಿಗ್ರಹಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ, ಒಂದು ಯಜ್ಞವೇದಿಯು ಅದರ ಯಚ್ಚಾರ್ವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ವಿಗ್ರಹವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಿರುವುದು ಸಹಜವಾದ ಸಂಗತಿ. ಕೆಲವು ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಗ್ರಹಗಳಿರಬಹುದು. ಬೇರೆಯದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಅರ್ವಣೆಯಾಗುವ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವೇ ಆರಾಧನೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಾಗಲಿ ಸ್ತೋಯಾಗಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ

ಅಮೂಲ್ಯ ಆರೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು, ತನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಆತನು ಯಾವ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅರ್ಥಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ತಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೋಜನನ್ನು ದೇವರಷ್ಠಾನದಿಂದ ಬದಲು ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯಾಗಲಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ, ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಬಲ್ಲ ಆತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬರು ಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಬಯಕೆ ಉಗಮವಾದದ್ದು - ಅವರು ಐಗುಪ್ರದಲ್ಲಿ ದಾಸತ್ತದ ಶೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಇತರ ದೇವರುಗಳು ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ - ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಈ ಮಾರ್ಚಿಕ ಸತ್ಯವಿರುವುದು ಇಂದಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ. ಅಗೋಚರನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಾತನ ಪ್ರಭಾವ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಆತನ ಸದೃಶ್ಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮಾನವ ಹೃದಯವು ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಿರುವುದು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯಾದ ಆಕೃತಿಗಳು ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹಗಳಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಆರಾಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅತಿ ಪವಿತ್ರವಾದವು ಎಂದು ಅವುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು - ಎಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಾತನಿಗೇ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಸ್ತುತಿ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಪಾಲುಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಈ ಪ್ರಪೃತೀಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ದೇವರು ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗಿ ಯಾವುದೇ ಎರಕದ ಆಕೃತಿ ಅಥವಾ ಸಾದೃಶ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಲ್ಲ! (ವಿಮೋ. 20:4) ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಯೆಶಾಯನ ಗ್ರಂಥದ 42:8 ರ ವಾಕ್ಯಾಂಗದ ಈ ಮಹತ್ವವಿರುವುದು ಬಿಂಬಿತವಾಗಿ ನಿಸ್ಪಂದೇಹ -- "ನಾನೇ ಯೋಜನೆ; ಇದೇ ನನ್ನ ನಾಮವು; ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸೆನು. ನನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಪಾಲು ಮಾಡೆನು".

ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅದರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಇವೆ. ಅವು ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ನೋ ಹಲವು ನಿಜರೂಪದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಆತನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಭಯಭಕ್ತಿ ಗೌರವ ಮಹಿಮೆ ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಪಾಲು ಸಲ್ಲವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹೆಸರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗಳು ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮೋಶೆಗೆ ಬಾಯಾಗಿದ್ದ ಆರೋನನು ಭಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈಗಿನ ಅರೋನನಂತಿರುವ (ಸಭೆಗೆ ಬಾಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ) ಸಭಾ ಸೇವಕ ವರ್ಗದವರೂ ಸಹ ನಿಜರೂಪ

ಇಸ್ತುಯೇಲ್ಲರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳ್ಳದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ನಿಜರೂಪದ ಮೋಶೆಯ ಈ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರು- ವುದು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. "ಯೇಹೋವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುವೆಷ್ಟು" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿರುವ ನಾವಾದರೋ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜೀವಿತದ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ತೇಯನ್ನು ದೇವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರೋಣ. ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಹೋದರ ಅಥವ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಂಪಿಗೆ, ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತರಗತಿಗೆ, ನಿಗಮಕ್ಕೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವಾರ್ಪಣೆಯು ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವರೇ ಮೂಲ ಎಂಬಂತೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡದೇ ಇರೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇವರು, ಪ್ರೇಮಶರ್ಮೆಯಳ್ಳ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನು ನೇರವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಆಶ್ರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಆತನ ಜಿತ್ತ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಗಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಧಿಯಂತೆ (ಸ್ಕ್ರೀಯ ಜನಾಂಗದಂತೆ) ಇರುವೆವು.

ತ್ವಿಯ ಕರ್ತವ್ಯನೇ, ನಮಗಾಗಿ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸು!

"ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ; ನಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ (ಆಶ್ರಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು) ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒಯ್ಲಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನ ಬರುವಿಕೆಗೆ ತಾಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಾದಿರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಲದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಾಂತರಾಳಕ್ಕೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಒಯ್ಲಪಟ್ಟಿದೆ; ಈಗಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕಾಲಗಳ ಭೌತಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಆಶ್ರಿತ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮಗಿರುವ ಬರವಸೆಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಆಧಾರ. ಶ್ರೀಸ್ತನು ಮಾಡಿದ ಬಲಿದಾನವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಆತನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಆ ಬಲಿದಾನದ ಯಜ್ಞ ಫಲವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕಗಳನ್ನು ದೇವಕೃಪಾಧಿನರಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಾ ಯಾಜಕನೂ ದೇವಕುಮರಾರನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸುವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಆತ್ಮನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸುವು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳು ಬಹು ಬಲವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿದ್ದು. ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿದು. ಕೃಪಾಧಿನರಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ, ಆತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತನ್ನ ಪುನರುತ್ತಾನವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ (ಸಭೆಗೆ) ಸಚೇವವಾದ

ಶಿರಸ್ವಗಿರುವಾತನಿಗೆ ನಾವು ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಆತ್ಮನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ದೇವದೂತರ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವವೇ ಆಗಲಿ. ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ದುಷ್ಪ ಶಕ್ತಿಗಳದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಇವು ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಶಿರಸ್ವನಿಂದ ಬೇರೆಡಿಸಲಾರವು. ನಾವು ಕೃಪಧೀನರಾಗಿ ಸರಳವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡಿ ಆಶೀರ್ವಾದಪ್ರಭ್ರಾಂತಿ ಶಿರಸ್ವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗಲಾರೆವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಲಯ ಕಳಂಕ ಕ್ಷಯಗಳಿಲ್ಲದ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಮಗಾಗಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದು ನಮಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ತನ್ನ ಬಲದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಆತ್ಮನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವೆವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದು; ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ಗೊಂದಲವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

"ಹೀಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು, ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಈ ದ್ವೇಷಿಕ ಸತ್ಯತೀಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ನಾವು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ಎರಕದ ಉಪಕರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾವೇ ಸ್ವತಃ ನಮಗಾಗಿ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ವೇರಿಯಾದ ಸೈತಾನನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರೋಣ; ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ; ಆತನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರೋಣ. ಆತನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿರೋಣ. ಆತನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತ್ರೀಯಾಶೀಲರಾಗೋಣ. ಹೀಗೆ ಆತನು ಗೊಂದಲಕ್ಷ್ಯದಾಗುವನು. ಇದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯುಂಟಾಗಿ, ಈ ಮೂಲಕ ನಾವು ಹೇರಳವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗೋಣ.

ನಾವು ಈಗ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಆಶ್ರಿತ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯೂರಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡೋಣ. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಲೋಕ, ಪಾಪ, ದಾಸತ್ವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾರಾ ಎಂಬ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳ ಸ್ಥಳವನ್ನು ದಾಟಿ, ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಗಳ ಸವಿ ನೋಡಿ, ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ರೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ದೇವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾದ ನಂತರ, ಆತನಿಗೆ - ನೋಡಿ ನಡೆಯದೆ ತಾನು ನಂಬಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಲವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ದೇವರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ, ಶಾರೀರಿಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಂತೆ ಆತನು ವಿಫಲನಾದಲ್ಲಿ, ಅದು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತನೇ ಆಗಲಿ ಖಿದ್ದಾಗಿ ಆತನು ಬಿನ್ನದ ವಿಗ್ರಹ ರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮೂರ್ತಿರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು

ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳು, ಆಶ್ರಿತ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಬರುವ ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣಾವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದೆಂಬುದು, ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ.

ಭಾಗ-9

ಮೊಲಶೇಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಕೆಯ ಷಳವಾರಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ನಾಶನದಿಂದ ಹಾರಾದುದು

ಎಮೋಚನಾಕಾಂಡ 32:7-29, 32

ಮೋಶೇಯ "ದೇವಗಿರಿಯ" ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕೊಂಡು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬೇಕುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ; ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ, ಕೆಳಗೆ ಅವರು ಆರೋನನು ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಲಿನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿವಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಮೋಶೇಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು - "ನೀನು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಹೋಗು; ಐಸುಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ನೀನು ಕರಕೊಂಡ ಬಂದ ನಿನ್ನ ಜನರು ಕೆಟ್ಟ ಹೋದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಆಜಾಪ್ಪಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರು ಬೇಗನೇ ಬಿಟ್ಟಿಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಲೋಹದ ಬಸವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ - ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರೆ ನೋಡಿರಿ; ಇದೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಐಸುಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ..." (ಎಮೋ 32:7,8)

ಓ, ತ್ರಿಯ ಮಿಶ್ರರೇ, ದೇವರು ಆಜಾಪ್ಪಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭವೂ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೆನು ಸಬ್ಬಾಬು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾದ ಕಷ್ಟಾನುಭವಗಳು ಅವರ ವೈಫಲ್ಯಗಳು ಅವರ ಅವಿಧೇಯತೆಗಳು ಅವರ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಪಾಠಗಳಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ನಾವು ಅವರಂತೆ ವಿಫಲರಾಗದಂತೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. (1ಕೋರಿಂಥ 10:6, 11, 15; ಇಟಿಯ 3:12, 16-19; 4:2, 6) ಎಮೋಚನಾಕಾಡ 32:9ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವೃಧೆಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ; "ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೇಗೆ - ಈ ಜನರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಅವರು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಬೋಗ್ಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ: ಆದ ಕಾರಣ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡ; ನನ್ನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಉರಿಯಲಿ, ಅವರನ್ನು ಭಸ್ಯ ಮಾಡುವೆನು. ತರುವಾಯ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಬೇರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. "ನಾವು ಹಲವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೂ ತೀಕ್ಷಣವಾದ ದಂಡನೆಗೆ

ಪಾತ್ರರೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಶ್ರೀತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ, ಆತನು ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವೋ! ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಾವು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸಹಾಯಕನು ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪರ ಬೇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಂತಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಶವು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು. ಆತನು ಎಂತಹ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ರಕ್ಷಕನು!

ಆತನಲ್ಲಿರುವ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ನೀತಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಆತನ ಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ನ್ಯಾನತೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ದೇವರ ರೋಷಾಗ್ನಿಯು ಎಂದೋ ನಮ್ಮನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದಹಿಸಿಬಹುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲವೇ? ಹೌದು, ಆದಾಮನ ಸಂತತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ನಂಬಿಗಳನಾದ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಫಲ ನೀಡುವ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂತತಿಯನ್ನು ತರುವುದು (ದೇವರಿಗೆ) ಅತಿ ಸುಲಭವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದು ದೇವರು - "ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಬೇರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿತ್ತು ಹೋಶೆಗೆ ತೆರೆದ ಒಂದು (ಅವಕಾಶದ) ಭಾಗಿಲು, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣವಾದ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕರ್ತನು ಎಬ್ಬಿಸಲಿರುವ ಆ ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವನು. ಆತನು ಆ ಜನರಿಗಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಸಾಫಾನ ಮಾನಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವ ಪದವಿಯೇ ಆಗಲಿ ಹೊಂದಲು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವನು. ಆತನು ದೇವರಿಗೆ, ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಗೌರವಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆ ಜನರ ಪಾಲನೆ ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಮನಮುಖ್ಯವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರುವನು - "ಯಿಹೋವನೇ, ನೀನು ಮಹಾತಕೀಯಿಂದಲೂ, ಭೂಜಬಲದಿಂದಲೂ ಐಗುಪದೇಶದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಿಂದಿರುವುದೇಕೆ? ... ನಿನ್ನ ಸೇವಕರಾದ ಅಭಿಹಾರ್ಯ ಇಸಾಕ್ ಯಾಕೋಬರನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೋ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಜೀವದಾಣ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಪ್ಪು ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಅವರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಧಿನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಮಾತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ ಅಂದನು" (ವಿಹೋ. 32:11, 13) ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಭಲವಾದ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ಣ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಮಹಿಮೆ, ಆತನ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದು. ತನ್ನ ವಾಗ್ಧಾನದ ನೆರವೇರಿಸುವುದು - ಇವುಗಳು ದೇವರು ತನ್ನ

ಶೀಕ್ಷಣವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ತಿರುಗಿಸಲು ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಂಶಗಳು. ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ನಡತೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ತನ್ನ ವಿನಂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೋಶೆಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರಗಳೂ ದೂರಕೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಧಾರಗಳು ದೇವರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡನು.

ದೇವರು ಮೋಶೆ ಹೇಳಿದ್ದು; "ನೀನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದ ನಿನ್ನ ಜನರು" ಎಂದು ಆದರೆ ಮೋಶೆ ದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು, "ನೀನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದ ನಿನ್ನ ಜನರು" ಎಂದು. ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ತನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ದೇವ ಜನರ ಮೇಲಿನ ಹಿತಾಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. "ಧನ್ಯನಾದ ಸೇವಕನು. ಎಷ್ಟು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಈಶನ ಹಾಗೆ ಇರುವರು!".

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತವನಾಗಿ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಮೋಶೆಯು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಭಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಿಗೆ ಬಹು ಸೋಗಸಾದ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿರುವನು. ಈ ವಿಶೇಷ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ವಿನಂತಿಸುವಿಕೆಯ ಫಲವಾಗಿ ದೇವರ ಕೋಪವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಜನರ ರಕ್ಷಕನಾದನು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಬೇಡುವವನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿತ್ಯವಾದ ಮರಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎಂಧರ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜಿತ್ರಣವಿದು. ಆತನು ನಮ್ಮ ಪರ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಕ್ಲಾಪ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವನು. ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ (ಮಧ್ಯಸ್ಥನೆಂಬ) ಮುಂದೆ ಲಭಿಸುವ ಬಿರುದು ಈಗಾಗಲೇ ಆತನಿಗೆ ದೊರಕಿರುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬಾರದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಿಷ್ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರಲು, ಮುಂದಾಗಿ ನಿಷ್ಪತ್ತೆ ಮಡಿದ ಈ ವರ್ಗವು ಆತನ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಮಹಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೂ ಮಾತ್ರ ಭಾಯೆ ಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆತನ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿ ಆತನಂತರೆಯೇ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನದ ಆ ಪ್ರವಾದಿಯೊಡನೆ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದುವವರಿಗೂ ಭಾಯೆಯಾಗಿರುವನು. ಈ ಪ್ರವಾದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು. "ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಮೋವನು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ನನ್ನಂದ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು (ನಿಮಗೆ) ವಿರುದ್ಧಿಸುವನು. ಅವನಿಗೇ ನೀವು ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕು". (ಧರ್ಮೋ. 18:15. ಅಪೋ. ಕೃತ್ಯಗಳು 3:22) ಈ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಷ್ಟಿತ್ವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡರೂ, ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜನರ

ರಕ್ಷಕರಾಗುವರು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಓಬದ್ದನ ಪ್ರಮಾದನೆಯ ಗ್ರಂಥದ 21ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಬ್ಬಿಲ್ಲವೇ?"

"ರಕ್ಷಕರು ಚಿಯೋನ್ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಏಸಾವಿನ ಪರ್ವತವನ್ನು ಆಳುವರು; ಆಗ ರಾಜ್ಯವು ಯೊಹೋವನದಾಗಿರುವುದು" ಮೋಶೇಯು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಅವನು ತಿರುಗಿ ದೇವರ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿದಾಗ, ತನ್ನ ಜನರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಶನು (ಮುಂದೆ ಹೊಂದಲಿದ್ದ) ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಹ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಾವು (ಹೊಂದಲಿರುವ) ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮೋಶೇಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಬಿಸಿದ ಈ ಗುಣವು ಕೇವಲ ಆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಆಶನು ಗಳಿಸಿ ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಈ ಜನರ ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಶನಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಸ್ವಫಾವ. ನರಭೂತಿರುವ ನತದ್ವಾಷ್ಟು ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ಈಗಲೇ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭೂಲೋಕದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು R4023:6 ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇವೆ.

"ಮೋಶೇಯ ಮನೋಭಾವವು ಕೇವಲ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಭಾಯೆಯಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುವವರ ಮನೋಭಾವಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಆಗಿತ್ತು. ನಾವು ಸಹ ಈ ಪ್ರೀತಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನ್ನು ಕೇವಲ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಭಾರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದದೆ ಸಹೋದರರೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಭಾಧ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದಿರುವನು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಧುವಾಗಿ, ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ಕರೆದಿರುವನು. ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಶೀವಾದದಾಯಕ ಏಪಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪವಿತ್ರವಾದ ರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾದವರು ಕ್ರಮೇಣ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಡುಪುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದಿರುವನು. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೋಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೋಭಾವವಾದ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟಾರೆ ನಾವು ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಶರೀರದಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ವೃಭವಪೂರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಗಿರುವ ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಭವ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಸವಲತ್ವಗಳ ಪರಿಮಾಣದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ.

ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಪೂರ್ಣವಾದ ತ್ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಬೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಉಪಕಾರ ನೆನಸದವರಿಗೂ ಕರುಣೆ ತೋರುವ, ಕನಿಕರ ಮುಂತಾದ ಒಳ್ಳಿಯ ಫಲಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ನಮ್ಮ ತ್ವಿಯ ಗುರುವಿನ ಪ್ರತಿರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತರಾಗ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಲೋಕ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂತಹ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುವವರಾಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಗುರುವು ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವುದು. "ನಾನು ಲೋಕದವನಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಪ್ರಕಾರ ನೀವೂ ಲೋಕದವರಲ್ಲ". ನಾವು ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೂ, (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ) ಶೈಷ್ವ ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೂ ಆಗಿರಲಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ದೋಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ; ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೊಡಿದ್ದಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ಜೀವವು ದೊರಕುವ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಸರಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪರದ್ವೇಸೆಂಬ ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀಸ್ತಿಯ ಅನುಭವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿದ್ದರೆ ಅಂದರೆ ತ್ರೀತಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಜಗತ್ತಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉದಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಪ್ರತಿರೂಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆತನ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯತೆ ಪಡೆಯುವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಆಯಾಲ್ಪಡದವರಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರೋಣ. ಮತ್ತು ನಾವು ಕಲಿಯಲಿರುವ ಶೈಷ್ವ ಪಾಠವು ತ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ದೇವರ ಮೇಲಿನ, ಸಹೋದರರ ಮೇಲಿನ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಯವರ ಮೇಲಿನ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳ ಮೇಲಿನ ತ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ತ್ರೀತಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರಡಾದವರೂ ನಿಷ್ಪಲರೂ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತಾಗಿ; ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜನೂ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಶ್ರೀಸ್ತನು ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ

ಕುಲದವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮೋಶೆಯ ಗುಣದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ. ಅದು ನೀತಿಯನ್ನು ತ್ರೀತಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅನೀತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಸ್ಥಿಾವ. ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುವವರು ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಸ್ತರುಯೇಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಹತ್ತಿ ಉರಿಯಬಾರದೆಂದು ದೇವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿದ ಮೋಶೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಬಹುಶಃ ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. (ವಿಮೋ. 32:19) ಅನೀತಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಈ ಕೋಪವು ನ್ಯಾಯಸಮೂತವೆಂಬುದು ನಮ್ಮು ಆಲೋಚನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಪಾಪ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅಪರಾಧದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನೂ ಸಹ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನೆಂದು ನಾವು ನಿಂಬಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು "ಕೋಪ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಬೇಡಿರೆಂದು" (ಎಫೆಸ. 4:26) ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಠವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

"ನ್ಯಾಯಸಮೂತವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತ್ರೀತಿ ಇರದ, ನಿರ್ಧಯವಾದ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ಕೋಪಕ್ಕೂ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ದುಷ್ಪರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪವ್ಯಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೇ ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. (ಕೀರ್ತನೆ 7:11) ಕೇವಲ ಕೋಪಮಾಡುವುದು ಪಾಪವೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ವಿಷಯವು ತೋರಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಆಶನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವನೋ ಅದೇ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಕೋಪಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಪಾಪವಲ್ಲ.

"ದೇವರಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವ ಇಲ್ಲವೇ ಅನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಅಪಾರಂಪರೆ ಸಂಗತಿಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಶನ ಜಾಖಾನವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಶನ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೋ, ಕೋಪಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಸಮಂಜಸವೆಂದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಬಹುವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಬೇಕು. ಆದ ಕಾರಣ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲಸು ಹೇಳುವುದು; "ಕೋಪ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ" (ಎಫೆಸ 4:26) (R5417:5)

ಅನೀತಿಯನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ಸ್ಥಭಾವದ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಶೆಯ ಜನರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ

ಆರೋನನನ್ನು ಗದರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. (ವಿಮೋ. 32:20, 21) ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಾತ್ತ್ವಾರ ಮಾಡಿ ಮೋಶೆಯ ಗದರಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಈ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹುಳಿಯ ಬಹು ಬೇಗ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಪಾಳೇಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಳಿಯಾಗಿಸುತ್ತದೆಂದು ಮೋಶೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ದೇವರ ಕೋಪಾಗಿಯು ಹೊರಟು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಹಿಸದಂತೆ, ಬಂಡಾಯವೆದ್ದು ಮತ್ತಾಪ್ಪ ದೇವರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯರೆಂದು ರುಜುವಾತುಪಡೆಸಿದವರನ್ನು ಪಾಳೇಯದಿಂದ ಶುಚಿ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪಾಳೇಯದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೋಶೆಯು ಒಂದು ಸವಾಲನ್ನು ಎಸೆದನು. "ಯೆಹೋವನ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು..." ಎಂದು ಶಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. (ವಿಮೋ. 32:26)

ಮೋಶೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಚಿನ್ನದ ಬಸವನಾಗಲಿ ಈಗ ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾತನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ವಿಧೇಯರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ, ಮತ್ತು ಯಾವಾತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಆ ಕರ್ತವ್ಯ ವಿಷಯವೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೋಶೆಯು ಒಡ್ಡಿದ ಸವಾಲು ಐಗುಪ್ರದಿಂದಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಆ ನಾಡಿನ ಜನರಿಂದಾಗಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ದೇವರ "ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಪತ್ತಿನಂತಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಕ್ಷೇಯ ಜನರಾಗ" ಬಯಸಿ ಆತನ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಬಸವ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯ ನಿರಾಕರಣ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯಾದ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯ ನೇರ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿತ್ತು ಅದು ಅಂಗೀಕಾರ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಈ ಒಂದು ಸವಾಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎದುರಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಜನರನ್ನು ಜರಡಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎದುರಾಗುತ್ತಾ ಸುವಾತಾರಾಯಿಗದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು. ಹೊರಗಿನ ಜನರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಮೂಲ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದವರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಆದರೂ ಈ ವಿಧವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ! "ಯೆಹೋವನ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು". ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ - "ಆಗ ಲೇವಿಯ ಕುಲದವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಶಾಡಿ ಬಂದರು" (ವಿಮೋ. 32:26) ಇತರ ಕುಲದ ಯಾರೂ ಮೋಶೆ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಲಾಗದು, ಆದರೆ ಇತರ ಕುಲದವರಿಗಿಂತ ಲೇವಿಯ ಕುಲದವರಲ್ಲಿ ಕರೆಗೆ

ಸ್ವಂದಿಸಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ (ಲೇವಿಯ) ಕುಲವು ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿಗೆ ಭಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿರುವರು. ಅವರ ನಿಷ್ಠೆಯು, ಕರೆಗೆ ಅವರು ಸ್ವಂದಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದೇ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕ ಅವರು ವಿಧೇಯರಾಗುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣಿಂದಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವರಾದ ಎಲ್ಲರೂಡನೆಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೋಶೆಯ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: "ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ಅಪ್ಪಣ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ-ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪಾಳಿಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಗಿಲಿನ ವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಅಣ ತಮ್ಮ ಗಳಿಯ ನೆರೆಯವ ಎಂದು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಸಂಹರಿಸಬೇಕು..." (ವಿಮೋ. 32:27)

ಲೇವಿಕುಲದವರು ಈ ಸಾಲಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರು. (ವಿಮೋ. 32:28, 29) ಹೀಗೆ ಅವರು ಮೋಶೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನೆಂದೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಆತನು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರ ಮಹಾ ದೇವರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ವಿನಂತಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಯೋಗ್ಯರೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತಾಯ 10:32, 34-38 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ವಿಮೋಚಕನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಇದು ನಮಗೆ ಜಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವನು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ತಾನು ಯೇಸುವಿನವನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನೋ, ನಾನೂ ಸಹ ಅವನನ್ನು ನನ್ನವನೆಂದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು... ಭೂಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನೆಂದು ನೆನಸಬೇಡಿರಿ, ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ, ಖಿಡುವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು, ಹೇಗೆಂದರೆ ಮಗನಿಗೂ ತಂದೆಗೂ, ಮಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಗೂ, ಸೋಸೆಗೂ ಅತ್ತೆಗೂ, ಭೇದ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಮನೆಯವರೇ ವೈರಿಗಳಾಗುವರು. ತಂದೆಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ತಾಯಿಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಮತೆಯನ್ನಿಡುವವನು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಹೊರತು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ.

ಆಹಾ, ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಯೆಹೋವನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರು? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರಾ ಮಾರ್ಗದ ಅಂತ್ಯ ಭಾಗದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ದೇವರಿಗೆ ನಿಷ್ಪೇಯಿಳ್ಳವರಾಗಿರಲು ನಮಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ

ಸಮಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವೆವಾ? ಸತ್ಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವು ಪಡೆದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಾಗಲೀ, ತಂದೆಯಾಗಲೀ, ಸಹೋದರರಾಗಲೀ, ಸಹೋದರಿಯರಾಗಲೀ, ದಾರಿ ಮೊಗ್ಗಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗಲೂ ಸಹ ನಾವು ಯೆಹೋವನ ಪಣ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಪ್ಪು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರುತ್ತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ? ಹೌದು, ಹೀಗೆ ನಾವು ಒಬ್ಬಂದಿಗರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಾದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಶಕ್ತರೋ? ಹೀಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಕೀರ್ತನೆಗಾರನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಆದರಣೆ ಇರುವುದು.

"ನಿನ್ನ ಮೊಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನರು, ನಿನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಜನರು ಸತ್ತು ಬಿಧ್ಯರೂ ನಿನಗೇನೂ ತಟ್ಟಿದು. ನೀನು ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ದುಷ್ಪರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಂಡನೆ ಉಂಟೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಿಯಷ್ಟೆ... ಯಾವ ಕೇಡೂ ನಿನಗೆ ಸಂಭವಿಸದು; ಉಪರುವವು ನಿನ್ನ ಗುಡಾರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೂ ಭಾರದು. ನೀನು ಹೋಗುವಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಆತನು ನಿನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತನ್ನ ದೂತರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣ ಕೊಡುವನು... ಅವನು ಮೊರೆಯಿಡುವಾಗ ಸದುತ್ತರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು. ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಘನಪಡಿಸುವೆನು" (ಕೀರ್ತನೆ 91:7, 8, 10, 11, 15). ಮೋಶೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೃಹಿಸಲು, ಆತನು ದೇವರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಏರಿ ಆಜ್ಞಾಶಾಸನಗಳ ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ದೇವರ ಮುಂದೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು ಈಗ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆತನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ,

"ಅಯೋ, ಅಯೋ ಈ ಜನರು ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಚಿನ್ನದ ದೇವರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ನೀನು ಕರುಣಾವಿಟ್ಟು ಅವರ ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನು ಬರೆದಿರುವ (ಜೀವಿತರ) ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತನೆ" (ವಿಮಾ. 32:31, 32)

ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮಾತು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಾವು ಈತನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಪುಳಕಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಆ ಭಾವೋದ್ದೇಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸ್ವತಃ ನಾವು ಅಶಕ್ತರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಇವನು ಈ ಭೂತೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರೆ, "ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕವು ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ" ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಂಪಿನವರಲ್ಲಿ ಈತನು ಒಬ್ಬನು! ಎಂತಹ ನಂಬಿಕೆ, ಎಂತಹ ಶ್ರೀತಿ, ಎಂತಹ ಅನುತ್ತಾಪ, ಅದೆಂತಹ ಸ್ವ-ವ್ಯಾರಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧ್ಯಾತ್ಮಾಗ ಈತನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಈತನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಭಾಯೆ ಮಾತ್ರ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕೀಸುವು ಸ್ವತಃ ಶಿರಸ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಭೆಯು ಈ ದೇಹದ

ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತರೇ, ತೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ (ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ) ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಳಂಕೊಳ್ಳುವುದಿರಲಿ, ಆದರೆ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಮೋಶೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕೆವರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ನಿಕ್ಕೆಷ್ಟರಾಗಿ ಇರುವೆವು. ಈ ವಿಷಯಗಳ ಧ್ವನಿದ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ನ್ಯಾನತೆ, ದೌಬ್ರಹ್ಯಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವವರಾಗಲು ಹೆಚ್ಚಿದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರೇಷಿಸಲು ಈ ಒಂದೇ ಅಂಶವು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಿದ ಆದರ್ಶ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಮಯ ಬರುವುದೆಂದು ಮುಂದೂಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು, ಕೀರ್ತನೆ 90ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 12ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ ಮೋಶೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ ವೃತ್ತಕವಾಗಲಿ.

"ನಮ್ಮ ದಿನಗಳು ಕೊಂಡವೇ ಎಂದು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಕಲಿಸು; ಆಗ ಜ್ಞಾನದ ಹೃದಯವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವೆವು"

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರ ನಿರೂಪಣದ ವಿವರಣೆಗಳು

ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 33:1-7; 31:1-6; 36:1-19

ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ಮೋಶೆಯು ಮಾಡಿದ ವಿಜಾಪುನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ದೂತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮೋಶೆಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿನು. ಆದರೆ, ತನ್ನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಅವರನ್ನು ದಹಿಸದಂತೆ ಇರುವಂತಾಗಲು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದನು.

"ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಜನರನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು, ನನ್ನ ದೂತನು ನಿನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವನು" ವಿಮೋ. 32:34

"... ಆದರೆ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ನೀವು ನನ್ನ ಅಜ್ಞೆಗೆ ಚೊಗ್ಗದವರಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಹರಿಸೇನು..." (ವಿಮೋ. 33:3)

ಅದರಂತೆ ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ಡೇರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ಪಾಳಿಯದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸಿದನು. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ; "ಮೋಶೆ ಡೇರೆಯನ್ನು ಪಾಳಿಯದ ಹೊರಗೆ ದೂರವಾಗಿ ಹಾಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವದರ್ಶನದ ಡೇರೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿನು. (ವಿಮೋ. 33:7)

ಇದರಂತೆ ಸಹ ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದ ಪರ್ಯಂತರ ನಡೆದಿದೆ, ನಿಜರೂಪದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವಾಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರು ತನ್ನಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ವಾಸಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು, ದೇವಾಜ್ಞೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದ ಕರಿಣ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ವಿಗ್ರಹಾರಾದಕ ಸಂತತಿಯಂತಿರುವ ಈ ಲೋಕದವರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ವಿಜಾಪುನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ದೇವರ ನಿವಾಸವು (ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ) ಪಾಳಿಯದಂತಿರುವ ಈ ಲೋಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಪ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಒಂದು ಆಧರಣೆಯ ಸಂಗತಿ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಾಸ್ಪರ್ ರಸೆಲ್ಲರು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಉತ್ತಮ ಯಜ್ಞಗಳ ಖಾಯೆಗಳು ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"... (ದೇವರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ) ನಡುವಿನ ಮರುಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಾಗ, ದೇವರು ಈ ಮಾನವ ಲೋಕವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ನಿವಾಸವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವನು. ಆಗ ಬರೆದಿರುವ ಮಾತು ನೇರವೇರುವುದು ಅದೇನೆಂದರೆ; ದೇವರ ನಿವಾಸವು (ದೇವರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಮಹಿಮ

ಪದವಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಭೆ) ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ; ಆತನು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವನು; ಅವರು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿರುವರು; ದೇವರು ತಾನೇ ಅವರ ಸಂಗಡ (ಅವರ ದೇವರಾಗಿ) ಇರುವನು. (T 76)

ಮೋಶೆಯು ಪಾಳೆಯದಿಂದ ಹೊರ ತೆಗೆದ (ತನ್ನ) ಡೇರೆಯ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಪಾಳೆಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡರದ ನಡುವೆ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಭೆಯು ಇಂದಿನ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ (ಗಭ್ರ) ಅಂಕುರಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಿಮಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಿರುವುದು. ಪೂರ್ವಕಾಲದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರ ನಿಮಾಣದ ನಕ್ಕತ್ತ ವಿವರಗಳನ್ನು ದೇವರು ತಾನೇ ತಯಾರಿಸಿ ಮೋಶೆಗೆ - ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೋರಿಸಿದ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದರ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಾರದ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಿಜರೂಪದ ಗುಡಾರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಗುಡಾರದ ನಿಮಾಣದ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಕುಶಲ ಕೆಲಸಗಾರರಾದ ಬೆಚ್ಚೆಲೇ ಮತ್ತು ಒಹೋಲಿಯಾಬನನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರು ಕುಶಲ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ದೇವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ನಿಜರೂಪದ ಗುಡಾರದ ನಿಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಭೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಕುಶಾಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಯೆಶಾಯನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರು ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಈ ನಿಜರೂಪದ ಬೆಚ್ಚೆಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿರುವನೆಂಬುದು. ಇವುಗಳು ಈ ಮುಂದಿನ ಸಮಾನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿ ಓದೋಣ.

ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಹೀಗೆಂದನು- ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮರದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇವೇ ಮೋದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಶೃಂಗಾರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಯೆಹೂದ ಕುಲದವನಾದ ಹೂರನ ಮೋಹನಗೂ ಉರಿಯ ಮಗನೂ ಆಗಿರುವ ಬೆಚ್ಚೆಲನೆಂಬುವನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆತನಿಗೆ ದಿವ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯೆ ವಿವೇಕಗಳನ್ನೂ ಸಕಲ ಶೀಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. (ವಿಹೋ. 31:1-5)

ಆ ಅಂಕುರದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ ವಿವೇಕದಾರ್ಯಕ ಆತ್ಮ, ಆಲೋಚನಾ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆತ್ಮ, ತಿಳುವಳಿ- ಕೆಯೂ ಯೆಹೋವನ ಭಯ ವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಆತ್ಮ, ಅಂತು ಯೆಹೋವನ ಆತ್ಮವೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದು. (ಯೆಶಾ. 11:2)

ಆದರೆ ಈ ಗುರುತು ಹಚ್ಚಿವ ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯುವದಿಲ್ಲ! ದೇವರು ಬೆಚೆಲೇಲನನ್ನು ಹೇಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆದನೆಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಹೇಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥದ ಕಡೆಗೆ ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನ. ಇದು ಹಿಂಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ.

బెంగల్‌లో అందరే "దేవర నేరళు" ఎందాడ్.

ತ್ರೈಸ್ತನ ವಣಣನೆಯು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಲವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಇಬ್ಲಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೈಸ್ತನನ್ನು "ಆಶನ (ತಂದೆಯ) ತತ್ವದ ಮೂರ್ತಿಯೂ" ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೋ? (ಇಟ್ಟಿಯ 1:1-3) ಆಶನು ಉರಿಯ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. ಮತ್ತು -

ଲୋରି ଅଂଦରେ "ବେଳକୁ" ଏଠାଦିନ୍ତିକୁ

ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು – "ನಿಜವಾದ ಬೆಳಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು, ಆ ಬೆಳಕೇ ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವಂತದ್ದು" (ಯೋಹಾನ 1:9) ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಃ ಯೇಸುವೇ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ "ನಾನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವನು (ಯೋಹಾನ 8:12) ಈತನು ಹೂರನ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು.

ಸೈರಸ್ ಪಾಟ್‌ರವರ "ಡಿಕ್ಕನರಿ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ ನೇಮ್ಸ್" ಪ್ರಕಾರ "ಹೂರ್" ಅಂದರೆ ಉದಾತ್ತ ಸ್ಥಾವರದವನು ಎಂದೂ "ಆಫ್‌ಪಡ್‌ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಕ್ಕನರಿ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ ನೇಮ್ಸ್" ಪ್ರಕಾರ ಭೂರಂದು ಅಥವಾ ನೆಲಗಟಿ ಎಂದೂ ಅಧ್ಯ.

ఈ ఎరడా అంతగటు నిజరూపద బెంగలీలన వ్యక్తిగతమైన దృఢపదిసుత్తవే. తాను ఐశ్వర్యమంతనాగిద్దు నమగోస్తర బడతనదల్లి సేరిదవనాగి, అంధకారద భాయిగే సేరలు బెళ్ళిన రాజ్యమన్న తైపిసి, హిగే ఎల్లరిగోస్తర మరణమన్న అనుభవిసిద యేసువిన ఉదాత్త భావమన్న యారు అల్లగళేయువరు? నిజవాద ఉదాత్త భావపుట్టవరు మాత్ర ఈ త్వాగ బలిదానగళన్న మాడువరు. నిత్యవాగి జీవిసువ హక్కుల్లి ఏకేక మానవ సృష్టియు అంధకారద భాయియల్లి సేరువుదు ఈ పాప శాపగళింద కూడిద ఈ ప్రపంచదల్లి జీవిసువుదు మాత్రవల్లదే భారంద్రదంతిరువ సమాధియల్లి సేరి మరణావస్థగే హోగువుదన్న ఒళగొండిదే. నమ్మ కత్తనాద యేసువు ఎంధా అద్భుతవాద రక్షకను. ఈతను యేహూద కులదవనాగిదను.

ಯೊಹೂದ ಅಂದರೆ "ಸ್ತುತಿ"

ಇದೆಪ್ಪು ಮಹತ್ವಪುಳ್ಳದ್ದು! ಯೇಸುವು (ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೋದಲಿನ) ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವೂ ಫಿನವೂ ಆಗಿ ಪರಲೋಕ ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇವದೂತರಲ್ಲಿರಿಂದ ಗೌರವ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುವಾತಾರಾಯುಗ ಪರಮಾತ್ಮರವೂ ನಿಜ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದ ದೇವಜನರಿಂದ ಸ್ತುತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಬರುವ ನಿತ್ಯಕಾಲದ ಪರಮಾತ್ಮರವೂ ಭೂಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿ ಹೊಂದುವನು.

ಹೀಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ವಾಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು, ತನ್ನ ಗುಣಾತಿಶಯದ ಮೂಲಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಾಗಿ ಬರುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವರ ತ್ರಾಣವುಳ್ಳ ಹಸ್ತದ ಕೆಳಗೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು ಆದನು. ತಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೊಸ್ಕರ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ(ಭಾರಂದ್ರವಾದ) ಸಮಾಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೇರಿದನು. ಈಗ ಆತನು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಫತ್ತಿ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಹೊಂದಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿರುವನು. ಇಂತಹ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ನಿಜರೂಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಡಾರದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿರುವನು.

ಬೆಚೆಲೇಲನಿಗೆ ತಾನು ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮರದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆತ್ತನೆಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇವೇ ಮೋದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಶರ್ಂಗಾರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯಾತ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂದು (ವಿಮೋ. 31:4-5) ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಂತರ ದೇವರು ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿರುವುದು.

"ಅವನೊಂದಿಗೆ ದಾನ್ ಕುಲದವನಾದ ಅಹಿನಾಮಾಕನ ಮಗನಾದ ಒಹೋಲೀಯಾಬನನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದ್ದೇನೆ" ವಿಮೋ. 31:6. ಇಲ್ಲಿ ಸಹ, ನಿಜರೂಪದ ಒಹೋಲೀಯಾಬನನನ್ನಾಗಿ, ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ-

ಒಹೋಲೀಯಾಬ ಅಂದರೆ "ತಂದೆಯ ಗುಡಾರ" ಎಂದಘರ್.

ಕ್ರೀಸ್ತಸಭೆ ಈ ಸುವಾತಾರಾಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಆಶ್ರಯ ಮೂಲಕ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಗುಡಾರವಾಗಿ, ನಿರ್ವಹಿಸಲಿರುವ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಸಭೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸತ್ಯವೋ ಅದು ಪ್ರತಿ ಸಭಾಸದಸ್ಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇ

ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಪ್ಯೋಸ್ತಲನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವಂತೆ ನಾವು ನಿರಂತರವೂ "ದೇವರ ಆಲಯ" ಆಗಿದ್ದೇವೆ. "ನೀವು ದೇವರ ಆಲಯವಾಗಿದ್ದೀರೆಂದೂ ದೇವರ ಆತ್ಮನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ?" (1 ಕೊರಿಂಥ 3:16) ಅವನು ಅಹಿಸಾಮಾಕನ ಮಗನು. ಮತ್ತು

ಅಹಿಸಾಕನು ಅಂದರೆ "ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ಆಧಾರವಾದನು" ಎಂದಭಾಗ.

ಇದೆಷ್ಟು ಸತ್ಯ! ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇವಲ ಕೊಂಬೆಗಳಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ದ್ವಾರ್ತೆ ಬಳಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. "ನಾನು ದ್ವಾರ್ತೆಬಳಿ ನೀವು ಕೊಂಬೆಗಳು... ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರಿ". (ಯೋಹಾನ 15:5) ಆತನು ದಾನ್ ಕುಲದವನಾಗಿದ್ದನು. ಮತ್ತು -

ದಾನ್ ಅಂದರೆ "ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆ" ಎಂದಭಾಗ.

ನಿಗದಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ದೇವರು ಸಭೆಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. (1 ಕೊರಿಂಥ 6:2) ಆದರೆ ಆ ಸಚೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. "ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಪರ್ ರಸಲ್ಲರು ಸತ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯ ಪಾಠಮಾಲೆಯ ಆರನೇ ಗ್ರಂಥದ ಪುಟ 409ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು "ಅಪ್ಯೋಸ್ತಲನಾದ ಹೌಲನು- ನೂತನ ಸ್ವಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು-ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. "ಪ್ರಿಯರೇ, ಈ ವಾಗ್ಣನಗಳು ನಮಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಶರೀರಾತ್ಮೀಗಳ ಕಲ್ಪಶವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುಚಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ" (2ಕೊರಿಂಥ 7:1) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ-ಅವನು (ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ) ಬಿದ್ದುಹೋದ ತನ್ನ ಶರೀರ ಭಾವದ ಬಲಹಿನತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಶುಚಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸಲಿ. ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅದರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಸಮೇತ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ದಿನೇ ದಿನೇ ನೂತನವಾಗುತ್ತಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯೂ ಸಹ ಆಗಿರುವ ದೇವಕುಮಾರನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರ್ಪಣದಲ್ಲಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಶರೀರಭಾವವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶುಚಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಅಧವಾ ಮನೋಭಾವ, ನೂತನ ಮನಸ್ಸು, ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮನೋ ನಿಧಾರ ಅಧವಾ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತ ಇವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ

ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಆರೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಬಂದ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕ ಅಧಿನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಆತನ ಮುಂದಿನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಲಿರುವ ಆ ಗುಡಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಪುದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಭೆಯ ಗುಣ, ಮನಸ್ಸು, ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪೆರಿತ್ತಾತ್ಮವು ಈ ಅರಣ್ಯದ ಅಲೆದಾಟಗಳ ಮಧ್ಯ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದರೆ ದೇವರ ಈ ವಿಶೇಷ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು (ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೀಡಿದ) ಈಡು ಹಾಗೂ ಪಾಪ ನಿವಾರಣಾ ಯಜ್ಞದ ವಿಷಯವಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತಹಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನಿಂತು ಈ ಪುರಾತನ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಸಮಕ್ಕಮದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿನ ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮೋಶೆಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವೇ ಇದರ ವಿನ್ಯಾಸದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರಣೆಗಳು ಇದರ ಉದ್ದೇಶಿತವಾದ ದೇವಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಹೊಂದಿತ್ತು ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಿತ್ತೇವೆ. ದೇವ ಜನರಂದರೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಚಿತ್ರ ಮಾಡ್ಯಮದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿ ಉಂಟುಮಾಡುವನು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯೂರಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಹಲವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಆದರೆ ಇದು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಠವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪ್ರಧಾನಾಗಿ ಬರೆಯಲಷಟ್ಟಿತ್ತು.

ನಾವು ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೊದಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇವರು ನೀಡಿದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ.

(ನನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕಾಗಿ) ಒಂದು ಗುಡಾರವನ್ನು ಹತ್ತು ತಾನು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅವು ಹೊಸೆದ ನಾರಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಧೂಮ್ರ ರಕ್ತವರಣಗಳ ದಾರದಿಂದ ಕೆರೂಬಿಗಳನ್ನು ಚಮತ್ವಾರವಾಗಿ ಕಸೂತಿ ಹಾಕಿರಬೇಕು" (ವಿಮೋ 26:1). "ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯೂ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮೊಳ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಎಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಅಳತೆಯಾಗಿರಬೇಕು" (ವಿಮೋ. 26:2).

ಐದ್ಯೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಜೋಡಿಸಬೇಕು" (ವಿಮೋ. 26:3).

ಈ ಎರಡು ಜೋಡಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರ ಕೊನೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ದಾರದಿಂದ ಕುಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು (ವಿಮೋ. 26:4).

ಆ ಕುಣಿಕೆಗಳು ಇವತ್ತರ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಎದುರಾಗಿರಬೇಕು (ವಿಮೋ. 26:5).

ಅದಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಹೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಗುಡಾರವಾಗುವುದು (ವಿಮೋ. 26:6).

"ಈ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಡು ಕೂದಲಿನ ಹನ್ನೊಂದು ತಾನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

"ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯೂ ಮೂವತ್ತು ಮೊಳೆ ಉದ್ದೇಶಗಾಗಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳೆ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಅಳತೆಯಾಗಿರಬೇಕು (ವಿಮೋ. 26:8).

"ಇದು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ಆರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಆರನೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಡೇರೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿಸಿ ತೂಗಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ವಿಮೋ. 26:9)

"ಒಂದೊಂದರ ಕೊನೆಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತೆಯೇ ಕುಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು" (ವಿಮೋ. 26:10)

"ತಾಮ್ರುದ ಇವತ್ತು ಹೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಒಂದೇ ಡೇರೆಯಾಗುವಂತೆ ಆ ಹೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಕುಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಬೇಕು" (ವಿಮೋ. 26:11)

"ಹೊದಿಕೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥ ಬಟ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದಪ್ರಸ್ತುತಿ; ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಗುಡಾರದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿಸಿ ತೂಗಾಡುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕು." (ವಿಮೋ. 26:12)

ದೇವದಶನ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆಹ್ಲಿಕೆಗಳು ಕಡಲು ಹಂಡಿ ತೋಗಲನ ಮೊದಲನೇ ಮೇಲೆಹ್ಲಿಕೆ

"ಈ ಹೊದಿಕೆಗೆ ಹೊದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹದಮಾಡಿರುವ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕುರಿದೊಗಲುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮೇಲೆಹ್ಲಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಡಲು ಹಂಡಿಯ ತೋಗಲುಗಳಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮೇಲೆಹ್ಲಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು (ವಿಮೋ. 26:14).

ನಿತ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳ ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳ ದ್ಯೈವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ (ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಪಾಪ ಮರಣಗಳಿಂದ) ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಯೊಮೋವನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಫೆಸ. 3:11ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ. "ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪ..." ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರೂಂದಿಗಿದ್ದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿರುವ ಲೋಗಾಸ್ ಎಂಬುವನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ದೇವರ ಯೋಜನೆ ಆಗುವ ಮೊದಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದ ಆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತನಗಿದ್ದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವನಾಗಿ (ಮಾನವ) ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು (ಯೋಹಾನ 1:14) ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅಂದರೆ ಅಭಿಷ್ಕತನು ಎಂದಧರ್ಮ. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬರುವ ಮೊದಲು ತನಗಿದ್ದ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತನು ತಂದೆಯಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿವುದು ಸೀಮಿತ ಮನೋ ಸಾಮಧರ್ಮ್ಯವಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಏರಿದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೂ ದೇವರು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡುವನು. ಇದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಜನರಿಗೆ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತ್ವ ಪ್ರೇರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. (2 ಪೇತ್ರ 1:21) ನಂತರದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನುಲಂಟು ಮಾಡುವ ತನ್ನ ಭೂಜಬಲವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಪ್ರಪಾದಿಗಳು ದೇವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲಿರುವ ಮೆಸ್ಸೀಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆತನ ಶ್ರಮ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಆತನ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ, ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಜನರು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಮಗೆ ಪುನಃ ಸಾಫಿಸಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಭಾವ ಸಾಮಧರ್ಮ್ಯ ಮಾನ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಶೈಷ್ವ ಯುದ್ಧ ವೀರನನ್ನು. ಅವರು ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕರುಡರಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ; ಯೇಸುವು ಸ್ವಜನರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. (ಯೋಹಾನ 1:11) ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಸುವಾತಾರಾಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪದ ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ರಾಗಿರುವ ಅಪೂರ್ವಸ್ತುಲರ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದ ದೇವರಜನರ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನೂ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ತೋರಿಕೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ದೇವರ ಭೂಜಬಲವೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಬರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಜನರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡದೇ

ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಆತನು ಒಬ್ಬ ವೈಭವವುಳ್ಳ ಅರಸನಾಗಿ ಬರದೇ ಲೋಕದ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದ ಎಳೇ ಸಸಿಯಂತೆ ಒಬ್ಬ ದೀನನೂ ಸಾಕ್ಷಿಕನೂ ಅದ ನಜರಾಯನಾಗಿ ಬಂದುದೇ. ಹೌದು, ಆತನು ಒಣನೆಲದೊಳಗೆ ಬೇರಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಅಂಶುರದಂತಿದ್ದನು. ದಾರ್ಶನ ವಂಶವು ತನ್ನ ಪಾರುಷ್ಟವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರುವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದರೆ - ಯೇಸುವಿನ ಶಾರೀರಿಕ ಭಾವ, ಆತನ ದೀನತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಇತರ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅತನು ಯೆಹೋವನ ಬಾಹುವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಗಲಿಲಾಯದವನಾದ ಈ ದೀನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ತನಗೆ ಮರುಸಂಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ನಜರಾಯನ ಶರೀರವೆಂಬ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆತ್ಮನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಪರಿಸಾಯರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಆಸ್ತಿದ ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದೇವರು, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನು ತನಗೆ ಸಂಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ್ದುದು ಆತನನ್ನು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಅಂಗಿಸಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ದೀನತೆ ಸಾಕ್ಷಿಕತೆಗಳು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳುವಂತಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದ್ವೇಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಸಹ್ಯಸಿ ತಿರಸ್ಯಾರವಾಯಿತು. ಹೌದು ಆತನಲ್ಲಿ ನೋಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಂದ ಚಂದಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೆಶಾಯನ ಪ್ರವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಓದೋಣಾ:

ಯೆಶಾಯ 53:1-6 - "ನಾವು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು (ನಮ್ಮಲ್ಲಿ) ಯಾರು ನಂಬಿದ್ದರು? ಯೆಹೋವನ ಬಾಹುವು ಯಾರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿತ್ತು? ಒಣನೆಲದೊಳಗೆ ಬೇರಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಅಂಶುರದಂತೆಯೂ ಬುಡದಿಂದ ಒಡೆಯುವ ಚಿಗುರಿನ ಹಾಗೂ ಅವನು ಯೆಹೋವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂದಚಂದಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನೋಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಧಿಕ್ಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು, ಮನುಷ್ಯರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಷ್ಟಕೊಳ್ಳಗಾದವನು, ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನು, ಜನರು ಮುಖವನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಧಿಕ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಲಕ್ಷಕ್ಕೇ ತರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು; ಅವನು ಹೊತ್ತ ಹೊರೆಯು ನಮ್ಮ ಸಂಕಟವೇ ಹೌದು. ನಾವಾದರೋ ಅವನು ದೇವರಿಂದ ಬಾಧಿತನು, ಪೆಟ್ಟ ತಿಂದವನು, ಕುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ನಮ್ಮ ದ್ರೋಹಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಅವನು ಜಜಲ್ಪಟ್ಟನು. ನಮಗೆ ಸುಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅವನ ಬಾಸುಂಡೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ

ಗುಣವಾಯಿತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಂತೆ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ತೊಳಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನು; ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದೋಷ ಫಲವನ್ನು ಯೆಹೋವನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು.

ಲೋಗಾಸ್ ಆಗಿ ಯೇಸುವಿಗಿದ್ದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಆತ್ಮ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಈಗ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಆಶ್ರೀಕ ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಹಾಗೂ ಆಶ್ರೀಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆತನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನವನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರಿಂದಾದ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳು - ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಸಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ದೇವದರ್ಶನದ ಹೋರ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯಾದ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲುಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದೆಂಬ ಸಚಿತ್ರ ವಿವರಣೆ ದೊರಕುವುದು ಅದು "ಬೆಳಕಿನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಆತನು ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆನ ಮರೆಗೆ ಸೇರುವುದರು" ವಣಿಕನೆ.

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲಿನ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆ ಒಂದೇ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡಾರದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂದ ಚಂದಗಳೇನೂ ಇರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಒರಟಾದ ನೋಡಲು ಬಯಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಾಸ್ಪರ್ ರಸೆಲ್ಲರು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಸೌಂದರ್ಯ ವೈಭವಗಳು, ಅದರ ಬಂಗಾರದ ಗೋಡೆಗಳು ಅದರ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಕಾಸೆ ಮಾಡಿದ ಬಂಗಾರದ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು, ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದ ತೆರೆಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್) ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೊಣವಾಗಿ ಮರೆಮಾಡಿರುವುದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವ ಒಂದೇ ಬೆಳಕಿಂದರೆ; ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಭದ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಅತಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದ (ಮಂಜೂಷದ ಮೇಲಿನ) ಶಕ್ತಿನ ಪ್ರಭೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋರಲು ಪಡಿಸಿದರೆ ಹೋರಿನ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕೂ ಸಹ ಒಳಗೆ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಉಪಯೋಗಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳು ಪೊಣವಾಗಿ ಸರಿಬಿಳುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆ ಗುಡಾರವನ್ನು (ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ) ಅದರ ಸೊಗಸನ್ನು ಪರದೆಗಳು ಮತ್ತು ಒರಟಾದ ನಯವಿಲ್ಲದ ತೊಗಲುಗಳಿಂದ (ಹೋರಗಿನವರಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ) ಮರೆಮಾಡಿರುವನು ಅದರಂತೆಯೇ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ "ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕರು" ಮಾತ್ರ (ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನ) ಆಶ್ರೀಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ವೈಭವಗಳನ್ನು ನೋಡುವರು ಹೋರ ಜಗತ್ತಿನವರು ಗೃಹಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮರೆಮಾಡಲಬ್ಬಿರುವ ಒಂದು

ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಭಾವದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇವರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು, ನೂತನ ಸ್ವಜ್ಞಿಗಳಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕದ ಜನರಿಂದ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮರೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ. (T-27)

ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದು ಒಂದು ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುವವುಗಳು. ಇದು ನಮಗೆ ಬಹು ಸೋಗಸಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದೆಂದರೆ, ತನ್ನ ತೋಗಲಿನಿಂದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಮೊದಲ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯಾಗಲು ಕಡಲು ಹಂದಿಯೂ ಸಹ ತಾನು ಜೀವಿಸುವ ಸಹಜವಾದ ಪರಿಸರದಿಂದ (ನೀರಿನಿಂದ) ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿ ಸಾವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರು ತನ್ನ ಲೋಕ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯದ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಾಗಲು ಲೋಗಾಸೊನು ಸಹ ತಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಸಹಜ ಪರಿಸರದಿಂದ (ಅಶ್ರೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ) ತೆಗೆಯಲ್ಪಡಬೇಕು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ದ್ವೇವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆತನು ಎಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನು ಈಡಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. (1ತಿಮೋಧಿ 2:5, 6)

ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯೇಸುವಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನೀತಿವಂತನಾಗಿ ಅನೀತಿವಂತರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೇವಲ ಸಾಯಬೇಕಿತ್ತಪ್ಪೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವ ಪಡೆದ ಹೊಸ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಯು ಕೇವಲ ಬಾಧೆಗಳಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. (ಇಬ್ರಿಯ 2:10) ಈ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನು ವ್ಯಾಧಿ ಹಿಡಿತನಾಗಿ ಸಂಕಷ್ಟಕೊಳ್ಳಗಾದವನಾದ ಮನುಷ್ಯನಾದನು. ಹೀಗೆ ನಾವೂ ಸಹ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುದನ್ನು (ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೂಸ್ಕರ) ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಆತನು ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಾವೂ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು, ಮುಂದೆ ಕೂಪ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಾಲುದಾರರಾಗುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಆತನು ತನ್ನ ಈಡುಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಿದ ಆ ಅಹಂತಾಶೀವಾದವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿ ನಾವೂ ಸಹ ಆತನೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಆತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೊತ್ತ ಹೊರೆಯು ನಮ್ಮ

ಸಂಕಟವೇ ಹೌದು, ನಮಗೆ ಸುಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಸುಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದಂಡನೆ ಇದೆಂಥಾ ಒಂದು ನಿರೂಪಣೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಾಠ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದ್ರೋಹಗಳ ಫಲವನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾವು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಆತನು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ನೀತಿವಂತರಾಗಿ (ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು) ದೇವರಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದೆವು. ಇದು ಎಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ! ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಂತೆ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ತೊಳಳಿತ್ತಿದ್ದೇವು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದೋಷ ಫಲವನ್ನು ಯೊಮನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು.

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಹುಲಿದೊಗಲನ ಎರಡನೇ ಮೇಲೆಷ್ಟೊಂದಿಕೆ

ಅವನು ಧಿಕ್ಕೂರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು, ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಷೋಳಗಾದವನು ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನು, ಆದರೂ ಬಾಯಿತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರ ಏಪಾರಾಟಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬೀಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಾದಿಯ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳೋಣ:

ಯೆಶಾಯ 53:7, 8 - "ಅವನು ಬಾಧೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ; ವಢ್ಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುವ ಕುರಿಯಂತೆಯೂ ಉಣಿ ಕತ್ತರಿಸುವವರ ಮುಂದೆ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಕುರಿಯ ಹಾಗೂ ಇದ್ದನು, ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂಸೆಯ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು ಆಹಾ, ಇವನು ಜೀವಲೋಕದಿಂದ ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ದ್ರೋಹಗಳ ದಸೆಯಿಂದ ಈ ಪೆಟ್ಟು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವನ ಕಾಲದವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮರುಗಿದರು? ಅವನು ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಂಚನೆಯು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನು ಸತ್ತಾಗ ದುಷ್ಪರ ಮಧ್ಯ ಪುಷ್ಪರ ನಡುವೆ ಅವನನ್ನು ಹೊಣೆಟ್ಟರು"

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಎರಡನೇ ಮೇಲೆಷ್ಟೊಂದಿಕೆಯಾದ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುರಿದೊಗಲಿನ ಮಹತ್ವಗಳ ಸೂಚನೆಗಳು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಯೇಸುವು ಮೂರತನೆಯ ವರುಷ ತಲುಪಿದಾಗ ಆತನು ಮೊದಲನೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಾಮನಿಗೆ ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಸರಿಸಮಾನನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಹಿಂಗೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು - ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಈಡಾಗಿ ಅರ್ಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿ

ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಅಂದರೆ, ತಾನು ಕೊಯ್ಲಿಟ್ಟ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿ (ಪ್ರಕಟಣೆ 13:8) ದೇವರು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಲು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಸಿಕೊಂಡನು. ಯಜ್ಞಗಳಿಗಂತ ವಿಧೇಯತೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ದೆಂದು ಯೇಸುವಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆತನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿಧೇಯತೆಯು ಮರಣದವರೆಗೂ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೂ ಯೇಸುವಿಗೆ ಇವು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯೋಹಾನನ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾನ ದೀಕ್ಷಾಗಿ ತಾನು ಹಾಜರಾದುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕಲ್ಲ (ಎಕೆಂದರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ) ಆದರೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡುದು. ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕೇವಲ ದೇವರಿಗಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸಲು ತನ್ನನ್ನು ಸತ್ತವನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡನು. (ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಯೋಹಾನನು ಆತನನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಸಿದಾಗ - ಹೊಳಿಟ್ಟನು) ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯೋಹಾನನು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಫ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸೋಣ. ಅಗೋ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ಕುರಿ, ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವವನು.

ಯೇಸುವು ಎಂದೂ ಗುಣಗುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮನಾಗಿ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿ ಆತನ ಮರಣವು ಲೋಕದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಮೂಲಕ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದವರೆಲ್ಲನ್ನೂ ವಿಮೋಚಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಜೀವ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬುವನು ಮಾಂಸಧಾರಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಾಗಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಕುರಿದೊಗಲಿನ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವಾಗಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ವಿಮೋಚನಾರ್ಥ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ರಕ್ತವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವುದು ಈ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯೊಂದೇ.

ಆಡು ಕೂಡಲನ ಮೂರನೇ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆ

ಲೋಕದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಈಡು ಬೇಲೆ ಸಂದಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವಾದರೂ. ಅದರ ಯಜ್ಞಫಲವನ್ನು ಈ ವರೆಗೂ (ಲೋಕ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗೆ) ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಭೆಗೆ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಯಜ್ಞವು ಅನ್ವಯವಾಗುವವರೆಗೂ ಲೋಕದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಭೆಯವರು ನೀತಿವಂತರೆಂದು

ನಿಂಬಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ತಾವು ಶ್ರೀಸ್ವನ ಆ ಮಹಾ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿ ನಿಂಬಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಸ್ವನೋಂದಿಗೆ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಅಭಿಹಾಮನ ಸಂತತಿಯಾಗುವರು. (ಗಳಾತ್ಯ 3:29) ಯಜ್ಞ ಘಲವಾದ ಮರುಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಯಜ್ಞ ಘಲವಾದ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈದುಬಲಿಯ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ; ಆದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವು ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸೋಣ. ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಭಾಯಾರೂಪದ ಆಚರಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದೋಷಪರಿಹಾರ ಮಹಾ ದಿನದ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಏರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವರ್ಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಏರಡು ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಗಳು, ಒಂದು ಹೋರಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೋತೆ, ಮುಂಚಿನದು ಶ್ರೀಸ್ವನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು ನಂತರದ್ದು ಸಭೆಯನ್ನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಭಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪ್ರಲ್ಪ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕುಂದೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ, ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹೋತೆದ ಪಾಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದೆಂಬುದು ಒಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಪಾಸ್ವರ್ ರಸಲ್ಲಿರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇವೆ.

"... ಹೋಶೆ ಅವರಿಗೆ – ನೀವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೆಹೋವನು ಆಜ್ಞಾಪ್ರಿಸಿದ್ದ ಇದೆ; ಅದರಂತೆ ನಡೆದರೆ ಯೆಹೋವನ ಮಹಿಮೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಹೋಶೆ ಆರೋನನಿಗೆ – ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞವನ್ನೂ ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮವನ್ನೂ ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕಾಗಿ ನಿನಗೋಸ್ಕರವೂ (ತನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು) ಜನರಿಗೋಸ್ಕರವೂ (ಲೋಕಕ್ಕೆ) ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಯಜ್ಞಕ್ರಮದ ಭಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಚಿತ್ವವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು (ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞಪಶುವಾದ ಹೋರಿಯಾಗಿ) ತನ್ನ ದೇಹವಾಗಿರುವ "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು" ಮತ್ತು ಲೋಕದ ಮಾನವರೆಲ್ಲಿರನ್ನೂ ವಿಹೋಚಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿರುವನು. ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪರ್ವತೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಪಾಲನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಪರಿಶೋಧನೆ ತ್ವಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ಘಲವಾದ ಬಾಧೆ ಇವುಗಳು ನಮಗೆ ಬಾರದಂತೆ ನಾವು ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ತರಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯೆಹೋವನು ಯೇಸುವನ್ನು ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಆದುಕೊಂಡಿರುವುದು

ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ದೇಹವಾಗಿರುವ ಸಭೆಗೆ ಆತನನ್ನು ಶಿರಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಆತನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇವರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ನಾಯಕನನ್ನು ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಶ್ರೀಕ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ ತರುವುದು ಆತನ ಚಿತ್ತ. (ಇಬ್ರಿಯ 2:10; ಕೊಲೆಸೈ 2:24) (T-79)

ಯೇಸುವಿನ ದೇಹವು ಅಂದರೆ ಆತನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವು ಈಡುಬಲಿಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿತು. ದೇವರ ಕೃಪೆ ಹಾಗೂ ಈ ಯಜ್ಞಪ್ರಲವನ್ನು ಈಗ ನಮಗೆ ಆರೋಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಭೂಲೋಕದ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರಣವಾದ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಯೇಸುವು ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪಶುವಾದ ಹೋರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ ಸಭೆಯು ಯೆಹೋವನ ಹೋತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು. ಹೋರಿ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋತಗಳು ಸ್ವತಃ ತಾವಾಗಿಯೇ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರಡೂ ಅದೇ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಿಂದ ಅರ್ಹತೆಯಾಗುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವು ಆತನ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಗಳಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಕುರಿದೊಗಲ ಕೆಳಗಿನ ಹೊದಿಕೆಯು ಆಡಿನ ಕೂದಲಿನದಾಗಿತ್ತು. ಆಡನ್ನು (ಹೋತ) ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಮಹಾ ದಿನದ ಯಜ್ಞಾಜರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಇದು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ. ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಸ್ವಂತ ಪಾಲು - ಇದೊಂದೇ ಸ್ವತಃ ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಅರ್ಥತೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಹೋರಿಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಈಡುಬಲಿ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸರಿಬಿಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವೇ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯದ ಇತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ನೇರವೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಪಾಲು ಒಹು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕುರಿಯದೊಗಲಿನ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಸಭೆಯ ಪಾಲು ಆಡಿನ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ ಒಹು ಕುತ್ಯಾಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ, ಈ ಆಡಿನ ಕೂದಲ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯ ಸುತ್ತಳತೆ, ಗುಡಾರದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಡಿಕೆ ಮಾಡಿ ತೂಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವ ಆರನೇ ಒಟ್ಟೆಯೂ (ವಿಮೋ. 26:9) ಸೇರಿ ಸರಿಯಾಗಿ 144 ಮೊಳೆ. ಇದನ್ನು (ಗುಡಾರದ ಅಳತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ) 1000 ದಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಗುಣಲಭ್ಯವಾಗಿ ಒರುವುದು - ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಂದರೆ 1,44,000.

ಆದರೂ, ಒಹು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಆದು ಕೂಡಲಿನ ಹೊದಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಮಹಾಯಾಜಕನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪಾಲು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಪಾಲನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊದಿಕೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಆರು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಆದರ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವು ಇದು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದು ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಆರು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಹೊದಿಕೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪರ್ವತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಪಾಲು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಸಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವು ಒಂದೇ ಹೊದಿಕೆಯಾಗುವುದು. (ವಿಮೋ. 26:11) ಇದರಂತೆಯೇ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪರ್ವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಭಾಗಗಳೂ ಆದರ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಸ್ತನನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೊಡಿಸುವ ಈ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಂಧನಗೊಳಿಸುವ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಾಡುವ ಕೊಂಡಿಯು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ, ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯೆಹೋವಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ನಿಜವಾದ ಸ್ವತಃ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಯಜ್ಞ ಘಳವನ್ನು (ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ) ಸಭೆಗೆ ಆರೋಪಿಸಿಸುವುದರ ಘಳವಾಗಿ ಆ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಹೊಂದಿರುವರೆಂದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಹು ಸೋಗಸಾಗಿ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಆಡಿನ ಕೂಡಲಿನ ಹೊದಿಕೆಯು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವ ಕೊಂಡಿಗಳು ತಾಮ್ರದವುಗಳು ಎಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಸ್ತರ್ ರೆಸೆಲ್ರರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ತಾಮ್ರವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಉತ್ತಮ ಭಾಯಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ 18ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇವೆ. "... ತಾಮ್ರವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು..." ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿರುವ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು 1ನೇ ಕೊರಿಂಥ 10:16 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ; "ನಾವು ದೇವಸೋತ್ತಮಾದಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೀಸ್ತನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಲ್ಲವೇ. ನಾವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವುದು ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಲ್ಲವೇ" ಯೆಶಾಯನ ಪ್ರವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.

ಯೆಶಾಯ 53:10, 11 – ಅವನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಯೆಹೋವನ ಸಂಕಲವಾಗಿತ್ತು.

ಆತನು ಅವನನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಬಾಧಿಸಿ ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡನು ಇವನು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯನ್ನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಂತಾನವನ್ನು ನೋಡುವನು. ಜಿರಂಜೀವಿಯಾಗುವನು. ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಇವನ ಕೈಯಿಂದ ನೇರವೇರುವುದು. ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅನುಭವಿಸಿದ ಶ್ರಮೆಯ ಫಲವನ್ನು ಕಂಡು ತೃಪ್ತನಾಗುವನು. ಧರ್ಮಾರ್ಥನಾದ ನನ್ನ ಸೇವಕನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಬಹು ಜನರನ್ನು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುವನು; ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು"

ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುರಿದೊಗಲಿನ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆ ಒಂದೇ ರಕ್ತವು ದೊರಕಿಸುವ ಯಜ್ಞಪ್ರಾಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮತ್ತು ಇದು ಕೇವಲ ಯೇಸುವಿನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲಿನದಾಗಲಿ ಅಳತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಾಗಲು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನು ಈಡಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬೆಳೆನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಆತನ (ದೇವರ) ಪ್ರೀತಿಯು ಅಳೆಯಲಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದೆ!! ಇದನ್ನು ಅಳೆಯುವುದು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಎರಡು ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಗಳನ್ನು, ಇನ್ನಿತರ ಎರಡು ಹೊದಿಕೆಗಳಂತೆ, ವಿಭಾಗಗಳಿಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವು - ಸಭೆಯ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಾಗಲು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಗಾಸಾನ ದೀನತೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ತನ್ನ ಈಡುಬಲಿಯ ಮರಣದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಭೆಯ ಯಾವ ಪಾಲನ್ನೂ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೊಂದುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಈಡುಬಲಿಯ ಯಜ್ಞಪ್ರಾಯನ್ನು ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳಾಗಿ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯ ಫಲದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟ! ನಮ್ಮ ಶ್ರಮಸಂಕಟಗಳು ಮೌಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ಅದು ಆತನ ಶ್ರಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆಯೇ ನಗೆ ದೊರೆಯೆವಂತಹ ಮಹಿಮೆಯಾ ಆತನು ಮಹಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆತನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ದೊರೆಯೆತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವ ರೀತಿಯು ಇದೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಘನವಾದ ಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಯೇಸುವಿನ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯ ಫಲ ಎಂಬ ಜಾಡನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಯೆಶಾಯ 53:12 - "ಇವನು ಇಂಥವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಇವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗಡ ಪಾಲು ಕೊಡುವೆನು. ಇವನು ಬಲಿಷ್ಠರೊಡನೆ ಸೂರೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವನು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧಾರೆಯರೆದು ಮರಣಹೋಂದಿ ದ್ರೋಹಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನಮೂರ್ತಿ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ಜನ ದ್ರೋಹಿಗಳ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾ ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ".

ತೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿಗೆ ದೇವರು ನೀಡಿರುವ ಗೌರವವೆಂದರೆ ದ್ಯುವಸ್ತಭಾವದ ಪ್ರಭಾವ ಮಹಿಮೆಗಳು. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಆತನಿಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಎಂತಹಾ ಒಂದು ಗೌರವ! ಈ ಮಹಿಮೆಯು ರಾಜನ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳಿಗಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ತೀಸ್ತನ ನಂಬಿಗಿಸ್ತಿಕೆಯನ್ನೂ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸೋಗಸಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲಸು ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವನು. –

ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ 2:6-11 - "ಆತನು ದೇವಸ್ತರೂಪನಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನನಾಗಿರುವದೆಂಬ ಅಮೂಲ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಡಲೊಳ್ಳಿಸು (ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಿನು) ಎಂದೆಣಿಸದೆ ತನ್ನನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾಸನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಯಶನಾದನು. ಹೀಗೆ ಆತನು ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಣವನ್ನು ಅಂದರೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣವನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದುವಪ್ಪು ವಿಧೀಯನಾದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಅತ್ಯಾನ್ವತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳಿಗಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಆತನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತೆ ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಘನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವರು".

ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಸಹ ಹತ್ತು ತಾನು ಹೊಸೆದ ನಾರಿನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾಗಿವೆ. (ವಿಮೋ. 26:1) ಇದೇ ಸ್ತಂಭಃ ಗುಡಾರವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಈ ಹೊಸೆದ ನಾರಿನ ಬಟ್ಟೆಯು ಅದರ ಅಂದವಾದ ಬಿಳಿಪು - ಯೇಸುವಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನೀತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ನೀಲಿ ಮತ್ತು ರಕ್ತವರ್ಣಗಳು ಆತನ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರವಾಗಿರುವ ನಂಬಿಗಿಸ್ತಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣವು ರಾಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆತನ ರಾಜಜ್ಯಭಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. "ಶೂರರೊಡನೆ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು" (ಜಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಸಭೆಯವರು) ಹತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಇದ್ದೆದರಂತೆ ಆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದುಕೂದಲಿನ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯನ್ನು

ಕೊಡಿಸಿರುವುದು ತಾಮ್ರದ ಕೊಂಡಿಗಳಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿರುವುದು ಚಿನ್ನದ ಕೊಂಡಿಗಳು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯನ್ನು ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಡುವ ಬಂಧವು - ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಪರಿಗೋಳಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರದೆ, ಆ ಬಂಧವು ದ್ವೇವ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಭೆಯು, ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತರ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ನೀತಿ ತಮಗೆ ದೊರಕಿರುವುದರ ಮೂಲಕ, ನೀತಿಯಿಂದು ಎಣಿಸಲಾಗಿ ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಶಕ್ತಿರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ದೇವರ ಸಭೆಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉನ್ನತ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ "ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಭಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾದರೆ" (ರೋಮಾ 8:17) "ಆಶನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವೇವು" ಅವರ ಮಹಿಮೆ ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಆಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಯಿತವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

"ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುವವನೂ ತನ್ನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದವನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಯಾಜಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದವನೂ ಆಗಿರುವಾತನಿಗೆ ಯುಗಂಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಘನ ಮಹತ್ವಗಳಿರಲಿ" (ಪ್ರಕಟಣೆ 1:6).

ಹೀಗೆ ಆ ಹತ್ತು ಪರದೆಗಳು ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಿಸಿದೆ ದೇವರ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ್ದವೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಮತ್ತು ಆಶನ ಸಭೆಯೂ (ಆ ಪರದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೋಗಸಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿಜರೂಪ ನಿವಾಸವಾಗಿ (ಗುಡಾರವಾಗಿ) ನಿಮಾಣಗೊಳ್ಳುವರು (ಪ್ರಕಟಣೆ 21:3).

ಹಾ! ರಾಜವಂಶಸ್ಥರು ಇವರೆಲ್ಲರು
 ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜಕುಮಾರರು
 ದ್ಯುಮಿಕ ಅಮರ ಮುಕುಟಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯರು
 ಇಗೋ, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹಾಡುವರು ಅವರು~
 ಮತ್ತುಕೆ ಅವರು ನಿಕ್ಷಿಪ್ತರಾಗಿ ಕಾಣುವರು
 ಏಕೆ ಅಷ್ಟೇಂದು ತೀರಸ್ಕೃತರಾಗಿಹರು
 ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಶ್ರೀಮಂತ ವಸವು ಕಾಣದು
 ಲೋಕವು ಅವರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಆರಿಯದು.

ಭಾಗ-11

ಯಾಜಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತ್ವ

ಯಾಜಕಕಾಂಡ 8:1-36; ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 29:1-37

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವು ಇನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮತ್ತು ನಾವು ಸೀನಾಯಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರಲು ದೇವರು ತನ್ನ ಭಾಯಾರೂಪದ ಯಾಜಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥಾರಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಇದನ್ನು ನಾವು "ಅವರಿಗೆ (ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ) ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು (ಭಾಯಾರೂಪ) ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ..." (1 ಕೊರಿಂಧ. 10:11) ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರಾಗಿ ಇದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾಜಕಕಾಂಡದ 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸೋಣ. ಅವುಗಳು ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಯಾಜಕಕಾಂಡ 8:1, 2 - "ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ - ನೀನು -

- 1) ಆರೋನನನ್ನೂ
- 2) ಅವನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ
- 3) ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳನ್ನೂ
- 4) ಅಭಿಷೇಕತ್ವಲವನ್ನೂ
- 5) ದೋಷಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಹೋರಿಯನ್ನೂ
- 6) ಎರಡು ಟಗರುಗಳನ್ನೂ
- 7) ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಗಳು ಪುಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು..."

ಯಾರು ದೇವರ ನಿಜರೂಪ ಯಾಜಕವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಅಭಿಲಾಷಿಸುವರೋ ಅವರು ಈ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ಏಳು ಮೂಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಏಳು ಎಂಬುದು ಸ್ವತಃ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. "ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರ" ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ದೇವರು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಕೇವಲ ಈ ಸಂಸ್ಥಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವರು (ದೇವರಿಗಾಗಿ) ಪ್ರತ್ಯೇಕಸಲ್ಪಟಿರುವರು.

ಈ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಭಾಯೆಯಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವನು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮೋಶೆಯು ಭಾಯಾರೂಪದ ಯಾಜಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಸವಾತಾರಾಯಿಗದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತಾನೇ ನಿಜರೂಪದ ಯಾಜಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಅವರನ್ನು (ತನಗಾಗಿ) ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು. ಆರೋನನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ, ಮೋಶೆಯ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇ ಹೊಂದಬಹುದು ಹೊರತು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಜರೂಪದ ಯಾಜಕತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆ ಇರುವುದು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಹೌಲನು ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಬ್ಬಿಯ 5:4 - "ಇದಲ್ಲದೆ ಯಾವನೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಈ ಗೌರವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೇವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆರೋನನೂ ಸಹ ದೇವರಿಂದಲೇ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ ಗೌರವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲಾ".

ಯಾಜಕತ್ವಕಾಗಿರುವ ಈ "ಕರೆಯು" ದೇವರ ಪೂರ್ವೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿರುವುದು. ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪೂರ್ವೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು, ಆರೋನನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಮಹಾ ಯಾಜಕನ ವೃತ್ತತ್ವವನ್ನು ಸಹ ದೇವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ನಿಷ್ಕರ್ಣಿಸಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆರೋನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ನಾದಾಬ್ರ, ಅಬಿಹು, ಇತಾಮಾರ ಮತ್ತು ಎಲಿಯೇಜರನನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಆತನ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ವೃತ್ತಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ ಇದು ಬಹು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು!

ದೇವರ ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಇದನ್ನು "ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಲು ಯೇಸುವನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರು ತಾನೇ ದೃಢ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವರು? ಈ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ಮೂವತ್ತನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾನಾದೀಕ್ಕೆ ಹೊಂದಲು ಯೋಹಾನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರಕಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಲು ತಾನು ಪ್ರತಿಷ್ಟೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ತೋಪ್ರಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ "ಇಗೋ ನಿನ್ನ

ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" (ಇಬ್ರಿಯ 10:9) ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಹೀಗೆ ಯೇಸುವು ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದನು ಹೇಗೆಂದರೆ ದೇವರು ಆತನಿಗೆ ಅಂದು ಅಲ್ಲೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಅಬಿಷೇಕಿಸಿದನು. (ಮತ್ತಾಯ 3:16, ಮಾರ್ಕ 1:10 ನೋಡಿರಿ) ಅದು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಉನ್ನತನಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮಾನಂದ ತೈಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿರುವುದು. ಯೇಸುವಿನ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಯೆಹೋವ ದೇವರೂಂದಿಗೆ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಆತನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದೇ ನಮ್ಮ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದುದಲ್ಲದೆ, ಹೊಸದಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಮೊದಲಿಗನಾದನು (ಏಕೆಂದರೆ ಆತನೇ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿಗನಾಗುವಂತೆ - ಕೊಲೆಂಸ್ 1:18) (ಕೀರ್ತನೆ 50:5) ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚಿತ್ತ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯಜ್ಞವು ಕರ್ನೇಡಿರುವುದು. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

"ಯಾವನಿಗಾದರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ದಿನಲೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಲಿ" ಲೂಕ 9:23

ದೇವರ ಚಿತ್ತವು ಆತನ (ಯೇಸುವಿನ) ಮೇಲೆ, ಸುಸ್ವಾಪಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳು ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಇದು ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅನೀತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಸಹ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಯ ಅಗತ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೃಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಿಫಲರಾಗುವರು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಂಜಕೆ. ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಾಗ್ನೂ, ಅನೀತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ದ್ವೇಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. "ಪರಮಾನಂದ ತೈಲವು" ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅನೀತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ, ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಎಂಬುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ. ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಶ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ.

"ನೀನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಿ, ಅಧರ್ಮವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದಿ. ಅದುದರಿಂದ ದೇವರು ನಿನ್ನ ದೇವರೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರಿಗಿಂತ ಉನ್ನತ ಸಾಫಾಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಪರಮಾನಂದ

ತ್ಯೇಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಸಿದ್ಧಾನ್ಮ" (ಇಬ್ರಿಯ 1:9)

ಯೇಸುವಿಗಾದ ಕರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಆತನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಆತನಿಗಾದ ಅಭಿಷೇಕ ಇವಲ್ಲವೂ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆರೋನನು ಮೋಶೀಯ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮುಂದೆ ಅವನು ಶ್ಲೂಪ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರಾದ ಯಾಜಕರಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮುಖನಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ನಿಷ್ಕಳಂಕನೂ ನಿದೋಣಿಯೂ ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದವನೂ ಆದ ಯೇಸುವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಯಾಜಕನಾದ ಆರೋನನು ತನ್ನನ್ನು ತೊಳಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು ಮೋಶೀಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 8:6) ಆರೋನನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮೋಶೀಯ ಕೃಯಿಂದ (ಶುದ್ಧನಾದ) ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಯೇಸುವು ದೇವರ ಕೃಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧನೂ ಪವಿತ್ರನೂ ಆಗಿ ಬಂದನು. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಆರೋನನಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ದೇವರ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಸಲು ಆಗುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದ ಕೊಡುವ ಸಾಕ್ಷಿಯು:

"ಇಂಥವನೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಹಾಯಾಜಕನು, ಈತನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ, ನಿದೋಣಿಯೂ, ನಿಷ್ಕಳಂಕನೂ ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವವನೂ..." (ಇಬ್ರಿಯ 7:26)

ಆರೋನನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸುವುದೂ ಸಹ-ಅವರು ದೇವರ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧರೂ ನಿಮ್ಮಲರೂ ಅದ ಬಂದು ಯಾಜಕ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅನೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡವರಾದ (ಕೀರ್ತನೆ 51:5) ಇವರು ಯೇಸುವಿನಂತೆ ಮೂಲತಃ ಶುದ್ಧರಲ್ಲ ಯಾವನೂ ನೀತಿವಂತನಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇಲ್ಲ! ಇವರು ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪುಣ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀತಿವಂತರಾಗಿರದೆ ಸ್ವತಃ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀತಿವಂತರಾಗಿರುವರು. ಇವರೂ ಸಹ ದೇವರ ಪೂರ್ವೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಆದರೂ ಆರೋನನ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾಜಕವರ್ಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಕರೆಗಾಗಿ ಆರೋನನಿಗೆ ಬದ್ದರಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ನಿಜರೂಪದ ಯಾಜಕರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ದೇವರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕರೆ ಇವರೆಡು ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಬದ್ದರಾಗಿರಬೇಕು. ಆರೋನನಿಗೆ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ನಾದಾಬ್, ಅಭಿಹು, ಇತಾಮಾರ್ ಅಥವಾ ಎಲೆಯೇಜರರಿಗೆ ಕರೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದಲ್ಲದೆ ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ನಾವು ಸ್ವಂದಿಸಿ (ದೇವರಿಂದ) ಅಂಗಿಕರಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹ ಕರೆ

ನಮಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗಿರುವುದೂ ಸಹ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ರಕ್ತದ ಸಂಬಂಧವೇ; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ (ಆಶನೇ) ದೇವರೇ;

"ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಥಕಾರ ದೊರೆತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಆ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು." ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:13,14.

ಇದೂ ಸಹ ಎಥೇಸ 1:3-6 ರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ.

"ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇವರೂ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವಾತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ. ಆಶನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಆಶ್ಚೀಯ ವರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆಶನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದವರೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಜಗದುತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಶನು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯರ್ಹಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಯಾಪೂರ್ವಕವಾದ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮೊದಲೋ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾನು. ಈ ಕೃಪಾದಾನವು ಆಶನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ದೊರೆಯಿತು."

ಯಾಜಕರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಂಸ್ಥಾರದ ಮೊದಲೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರ, ನಾವು ಈಗ ಮೂರನೇ ಅಂಶದ ಅಂದರೆ, ಆ ವಸ್ತರ್ಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಅರೋನನಾಗಲೀ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಅವರು ಧರಿಸುವ ಯಾಜಕ ವಸ್ತರ್ಗಳನ್ನು ತಾವೇ ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮೋಶೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು; ಕನಿಷ್ಠ ಅಂದರೆ, ಅರೋನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಎರಡು ಜೊತೆಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಅವುಗಳು ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಸ್ತರ್ಗಳಾಗಿದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು "ಗೌರವವೂ ಅಲಂಕಾರವೂ" ಆದದ್ದೆಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಈ ಮುಂದಿನವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು; 1) ಪದಕದ ಚೀಲ, 2) ಮಹಾಯಾಜಕ ಕವಚ, 3) ಮೇಲಂಗಿ, 4) ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಿಲುವಂಗಿ, 5) ಮುಂಡಾಸ ಮತ್ತು ಚೊಕ್ಕ ಬಂಗಾರದ ಪಟ್ಟ 6) ನಡುಕಟ್ಟು 7) ನಾರಿನ ಚಡ್ಡಿ (ವಿಮೋ. 28:2-4, 36, 42) ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅರೋನನಿಗೆ ನಾರಿನ ಮೇಲಂಗಿ, ನಾರಿನ ಚಡ್ಡಿ, ನಾರಿನ ನಡುಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಾರಿನ ಮುಂಡಾಸ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ "ಯಜ್ಞ

"ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳು" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಸಗಳು ಸಹ ಇದ್ದವು. (ಉದಾ: ಯಾಜಕಾಂಡ 6:9-11 ಮತ್ತು 16:3, 4 ನೋಡಿ) ಹಾಗೆಯೇ ಯಾಜಕರಿಗೆ ಕೇವಲ ಆರೋನನ ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವ ನಾರಿನ ವಸಗಳಿದ್ದವು ಆದರೆ ಆರೋನನ ಬಂಗಾರದ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿರುವ ಮುಂಡಾಸದ ಬದಲಾಗಿ ನಾರಿನ ಮುಂಡಾಸಗಳಿದ್ದವು (ವಿಮೋ. 28:40-42) ಈ "ಗೌರವದ" ಮತ್ತು "ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳು" ಅವರಿಗೆ "ಗೌರವವಾಗಿಯೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಯೂ" ಇರಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ತಾನೇ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕಾದುದು. (ವಿಮೋ. 28:2, 40) ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣದಂದು ನಾವೂ ಮತ್ತೂ ಹೇಳುವೆವು! ನಾವು ಈಗ ನಾರಿನ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಾವಸ್ತೇ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾಗಿರುವೆವು ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ನಾವು ನಂಬಿಗೆಸ್ತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗೌರವವೂ ಅಲಂಕಾರವೂ ಆದ ವಿಶೇಷ ವಸ್ಥಾರಿಗಳಾಗುವೆವು ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಸ್ಥಾರಿಸುವಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ ಗೌರವ ಅಲಂಕಾರಗಳಾಗಿ ಇರುವುದು.

ಯೇಸುವಿಗೆ ಈ ನಾರಿನ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ತಾನೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಗಳಿಸಿರುವ ನೀತಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಜಕವರ್ಗದವರಾದ ನಮಗೆ ಈ ಬಿಳಿ ನಾರಿನ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಾವಸಗಳು ನಮಗೆ ಗೌರವವೂ ಅಲಂಕಾರವೂ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ನೀತಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ! ಹೀಗಿರಲು ನಾವು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿರುವ ಆ ಮಹಿಮೆ ವೈಭವಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾಯಾಜಕನ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೋ ಆಗ ಆ ನಾರಿನ ಬಿಳಿ ನಿಲುವಂಗಿಯು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನೀತಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. (ಹೋಲಿಸಿ T-36, 29)

ಈ ಉಳಿದ ವಸಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋನನು ತನಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಜನರಿಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಯಜ್ಞವನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಥಿಸುವ ಹೊದಲೇ ಮಹಿಮಾ ವಸಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಹರಿಸ ಬೇಕಾದ ಹಂಗು ನಮಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನಾಗಿರಬಹುದು? ಆರೋನನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ವಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧರಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಇವು ಆತನು ಮುಂದೆ ಹೊಂದಲಿರುವ ಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಇವು ಕೇವಲ ಮುನ್ನಾಚನೆಯಾಗಿದೆ (ಸಂಚಕಾರ) ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮಹಿಮಾ ವಸಗಳು ಆರೋನನ ವಶದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೂ ಆತನ ಒಡತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ದಿನದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋನನು ಜನರ ಮುಂದೆ ತಾನು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೂ ಈ ವಸಗಳು ಆತನ ಸ್ವಂತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. (ಯಾಜಕ. 16:23, 24)

ಹೀಗೆಯೇ ಪವಿತ್ರತ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸಂಚಕಾರವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಆ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುದು. ಕೇವಲ ನಾವು ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಹೈಗೊಂಡು ನಡೆದಾಗಲೇ (ಎಫೆಸ 1:13, 14) ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಾಸ್ಪರ್ ರಸೆಲ್ಲರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇವೆ.

"... ಈ ಬಗೆಯ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯು, ಅಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೂ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು (ದೇವರು) ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದದ್ದನ್ನೂ ಆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೂ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು, ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಇಂಥವರಿಗೇ ಅಂದರೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಲಿರುವ ಆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾದ ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಆ ಪ್ರಭಾವ ಮಾನ, ನಿಲರಾಯಶ್ವಗಳನ್ನು ಅತನು ವಾಗಾನ ಮಾಡಿದ್ದನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನ ನುಡಿ ಏನೆಂದರೆ, "ನೀನು ಸಾಯಬೇಕಾದರೂ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರು; ನಾನು ನಿನಗೆ ಜೀವವೆಂಬ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನು..." (ಪ್ರಕಟನೆ 2:10) ತನಗೆ ಶಿರಸಾದ ಕರ್ತವ್ಯನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದಂತೆ ಸಭೆಗೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಘಲಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆವರು ಅನುದಿನವೂ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆನಂದ ಮತ್ತು (ಆತ್ಮನ) ಘಲಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಪ್ರನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮಾನ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂಬ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಲು ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ. (ಎಫೆಸ. 1:12–14. ರೋಮಾ 8:16, 17) (T-444)

(ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ) ಆರಂಭ ಕ್ಷಣಾದಿಂದಲೂ ಆ "ನಿಕ್ಕೇಪವು" ನಮ್ಮದಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಎಣಿಸಲೆಂದು ದೇವರು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಜ, ಅದು ಮಣಿನ ಘಟಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ಪಡಕೊಂಡೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ" ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕ್ಷುಪ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು "ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ" ಅಂದರೆ ಈ ದೃವ್ಯದ ಪೂರ್ಣ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ತೆರೆಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಕಂಬಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈಗ "ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ" ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ತೆರೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಕಂಬಗಳನ್ನು ದೃವ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಜಿನ್ನದಿಂದ ಹೊಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ತಾಮ್ರದಿಂದ ಹೊದಿಸುವುದು "ನಾವು ಹೇಗೆ ಈ ನಿಕ್ಕೇಪಗಳನ್ನು (ದೃವ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು)

ಮಣ್ಣಿನ ಘಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವೆವು ಎಂಬುದನ್ನು" ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು (2 ಕೋರಿಂಥ 4:7) ಇದರಂತೆಯೇ ಎರಡನೇ ತರೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುವವರು - ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಒಡತನ ಬಂದಾಗ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ - ಜಿನ್ನದಿಂದ ಹೊದಿಸಿರುವ ಕಂಬಗಳು ಇನ್ನೂ ತಾಮುದ ಗದ್ದಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವು (ಸತ್ಯವಾದ, ನಿಜವಾದ, ವಾಸ್ತವದ ಸೂಚನೆಯಾದ) ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗದ್ದಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. (T-114, 115)

ಹೀಗೆ ಆರೋನನು, ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಸಂಚಕಾರವಾಗಿರುವ, ಗೌರವವೂ ಅಲಂಕಾರವೂ ಆದ ವಸಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ದಿನದ ಯಜ್ಞಾಚರಣೆಯ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ (ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಒಡತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮಹಿಮೆಯ ವಸ್ಥಾರಿಯಾಗಿ) ಜನರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪಾಪರ್ ರಸೆಲ್ಲರು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸೋಣ:

ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿರುವ ಅಭ್ಯಾಮನ ಪೂರ್ಣ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು (ಶಿರಸ್ಸು ಹಾಗೂ ದೇಹವನ್ನು) ಆರೋನನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ವಸತೊಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಹಾ ವಿಮೋಚಕನನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯದರೋಣ. ಮತ್ತೆ ಆತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಸಾಮಿರ ವರ್ಷದ ದಿನದ ಮುಂಜಾನಿನ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಗಮನಿಸೋಣ. ಅ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವರು ಅಗ "ಪರಿಶುದ್ಧ ತೈಲವು" ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯವರೆಗೂ ಹರಿದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸುವುದು. (ಯಾಜಕ. 10:7) ಅನಂತರ ಆತನು (ಕ್ರಿಸ್ತನು) ಮಾನವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವನು. (T-38)

ಧರ್ಮಶಾಸದದಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕವು ಯಾಜಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ ಆಚರಣಾಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು "ಪವಿತ್ರ ಅಭಿಷೇಕತ್ಯಾಲ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ತೈಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸೇವಾಸಾಧನಕ್ಕೆ ನೇಮಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಜಕರ ಹೊರತು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಈ ತೈಲವನ್ನು ಹಾಕುವಂತಿರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರಾಗಲೀ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ತಯಾರಿಸುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿತ್ತು. (ವಿಮೋ. 30:25-33, 38) ಈ ತೈಲವು ಪ್ರತಿಭಾವವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುವುದು ಈ

ಮೂಲಕ ನಾವು ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ "ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕರು" ಆಗುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮುದ್ರೆ (ಅಧಿಕಾರ) ಹೊಂದುವೆವು. ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದ ಯಾಜಕರು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಅಭಿಷೇಕಸಲ್ಪದುವರು. (T-28, 29)

ಭಾಯಾರೂಪವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಕಂಡುಬರುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಆರೋನನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ "ಪರಿತ್ರ ಅಭಿಷೇಕ ತೈಲ" ಹೊಯ್ದಲ್ಪಟ್ಟನು. ಈ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ಆರೋನನು ಮಾತ್ರ ಯಾಜಕ ವರ್ಗವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಸಲ್ಪಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅತನ ಪೂಣ ಕುಟುಂಬದವರೂ ಸಹ ಅಭಿಷೇಕಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಶನು ಯಾಜಕರಾದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇಂತಹ ಯಾಜಕತ್ವಕ್ಕೆ ಶಿರಸ್ಸು ಅಥವಾ ಪ್ರಥಾನ ಇಲ್ಲವೇ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದವನನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಸುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಸುವು ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾಜಕರಾದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಹಾಯಾಜಕದ ಅಭಿಷೇಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಿತ್ರ ತೈಲದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಚಿಮುಕಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವಷ್ಟೇ ಅದು ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಟಗರಿನ ಯಜ್ಞದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ತೈಲವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಚಿಮುಕಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಹೊರತು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊದಲು ಅಭಿಷೇಕವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (ಯಾಜಕ. 8:30) ನಿಜರೂಪದ ದೇವರ ಯಾಜಕ ವರ್ಗವಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಹಾಗೂ ಶಿರಸ್ಸು ಆದಾತನಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕಸಲ್ಪಟಿದ್ದೇವೆ. ಅತನ ಶರೀರದ ಅಂಗಗಳಾಗುವ ಮೂಲಕ ಆಶನ ಅಭಿಷೇಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಆಶನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ಮೌಲ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಆಶನ ಶರೀರದ ಅಂಗಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಸ್ತ್ರ ರಸಲ್ಲರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"ಪ್ರತಿಷ್ಟಾ ರಕ್ತ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಅಭಿಷೇಕ ತೈಲವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಚಿಮುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು (ವಚನ 30) ಬೋಧಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಯು ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವುದು ಕೇವಲ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದಿಂದ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿಣಯ ಹೊಂದಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದು - ಕೇವಲ - "ಆಶನ ತ್ರಿಯನಲ್ಲಿಯೇ" ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಎಫೆಸ. 1:6) (T-46, 47)

ಈಗ ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ ವಿಷಯವಾಗಿ, ನಾವು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾಜಕರ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೋರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದು ಮೋಶಯೇ. ಅದು ಆರೋನನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ

ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಯು ಒಂದು ಹೋರಿ. ಈ ಭಾಯಿ ಮೂಲಕ ನಾವು ಕಲೆ ಹಾಕಿದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಹೋರಿಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದರಿಂದ (ಲೋಗಾಸ್ ತನ್ನ ಮಾನವ ಪೂರ್ವಾಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ) ಯೇಸುವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಾಗಲಿ ಇದನ್ನು (ತಮ್ಮದಾಗಿ) ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ದೇವರೇ ಇದನ್ನು ಈ ನಿಗದಿತ ಯಜ್ಞದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದನು ಎಂಬುದು.

ಯೇಸುವಿಗೆ ಆತನು (ದೇವರು) ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. "... ನನಗೆ ದೇಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೇ" (ಇಬ್ರಿಯ 10:5). ಸಭೆಗೆ ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ (ಸಭೆಯು) ಅದರ ಶಿರಸ್ನಾದವನ ನೀತಿಯನ್ನು ಆರೋಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಶ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. (ಎಫೆಸ. 1:23) ದೇವರ ಈ ಏರಾಟು ಮಾತ್ರವೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. "ಶ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟಗಳೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುದ್ದನ್ನು ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೂಸ್ಥರ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ (ಕೊಲೊಸೆ 1:24). ಭಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರೋನನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಹೋರಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಆದರ ಮಹತ್ವ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? (ಯಾಜಕ. 8:14)

ದೇವರು ಹೀಗೆ ಸಭೆಗೆ ಅದರ ಶಿರಸ್ನಾದ ಶ್ರಿಸ್ತನ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾವಿರ ವರುಷದ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಅದು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಎಣಿಸುವಾಗ ಮನುಕುಲದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಕೆಟ್ಟ ಹೋಗಿರುವ) ಸಮಸ್ಯೆವನ್ನೂ ಸರಿಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಜೀವದ ಹಕ್ಕುಗಳು ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ್ಗಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವು ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿದಂತವರು ಶ್ರಿಸ್ತನ ಯಜ್ಞ ಘಲವಾಗಿ ಗಳಿಸಿದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದೆಂದು ಎಣಿಸುವಾಗ ಆ ಸಭೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ತಾನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಿಂದಾಗಿ ಆ ಸಭೆಯನ್ನು "ತನ್ನ ಶ್ರೀಯನಲ್ಲಿ" ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. (ಎಫೆಸ 1:6) ಆಕೆಯ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ವಿಷಯವಾದ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಮಹಾದಿನದ ಯಜ್ಞಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಧಿತವಾಗುವ ಹೋತದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಲು

ಮತ್ತು ಹೊಟೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತೋಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ (ಯಾಜಕ 8:20, 21). (ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ) ತಲೆಯನ್ನು ತೋಳಿಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಲುಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಪಶುವಾದ ಹೋರಿಯು ತರಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆರೋನನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಕ್ಕಳೂ ಅದರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಈ ಯಜ್ಞಪು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆ ಹೋರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಮತ್ತು ಆತನ ದೇಹವಾಗಿರುವ ನರಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸಭೆಗೂ ಸಂಭವಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇಸ್ತಾರ್ಯೇಲ್‌ರಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಮಾನವಕುಲದವರೆಲ್ಲರ (ದೋಷಪರಿಹಾರಧರ) ಅಗತ್ಯತೆ ಪೂರ್ವೇಸುವುದಕಾಗಿ ಹೋರಿಯನ್ನು (ಮೋಶೇಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ) ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಯಮಗಳ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಷ್ಟಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಯಮದ ಅಗತ್ಯಗತೆಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಲು ಅದನ್ನು ವಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಮೋಶೇಯು ಅದನ್ನು ವಧಿಸಿದನು. (T-41)

ಯಾಜಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಸಂಸ್ಥಾರದ ಆರನೆಯ ಅಂಶ ಟಗರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಟಗರುಗಳು ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮದ ಟಗರು. ಇದು ಈಗಳೇ ಹೋರಿಯ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾದ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಯೆಯನ್ನು ಆದರೆ ಬೇರೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೃವೀಕ ಅಂಗಿಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಅಂಗಿಕಾರದವಾಯಿತು. ದೇವರ ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮಗಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು Mr. Edersheim's "ದೇವಾಲಯ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ 99ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ "ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮ ಪ್ರಾಯಾಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಯಜ್ಞಗಳು ಎಂಬ ತಲೆಬರಹದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

"ಸರ್ವಾಂಗಹೋಮ - ಓಲಾಹ್ ಅಥವಾ "ಚಲಿಲ್" ಓಲಾಹ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಮೂಲವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಪರಿಸುವಿಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಕೊಡುವುದಾಗಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಜರಣಯ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಏಕ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಾಗಲಿ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಶರಣಾಗುವುದರ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಆತನು (ದೇವರು) ಅಂಗಿಕರಿಸುವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಇದೂ ಸಹ "ರಕ್ತಧಾರೆಯಲ್ಲದೆ" ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹೊದಲು ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ

ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಸಮಾಧಾನ ಯಜ್ಞವು ಇವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವಾಂಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರ್ಥವು (ಇತರ ಯಜ್ಞಗಳು) ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಇವುಗಳ ಮೊದಲಿನ (ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞದ) ವಿಶೇಷ ಅಂಗೀಕಾರ, ಇದನ್ನು (ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ) ಸ್ತಾತ್ರೇಸಿಯಮ್ ಲಾಟ್‌ಟೆಚಿಮ್ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಯಜ್ಞವೇಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಇವು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಹಾಗೂ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೋಮಗಳಾಗಿ ಅರ್ಚಿತವಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಬ್ಬತ್ತು ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಹಾಗೂ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ, ಅನುದಿನದ ದೇವಾರಾಧನಾರ್ಥಕಣ ನಂತರ ಒಂದು ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಜನರು ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಯಜ್ಞಪಶುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಸಿದ ಯಜ್ಞಗಳು ದೇವರಿಗೆ ತಾವು ಸ್ವಾತಃಪೂರ್ಣ ಆನಂದಭರಿತರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಶರಣಾದುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಡು ಪಶುವು ಅರ್ಚಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇದು ಘನವಾದುದಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕ ಬಲಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿತ್ತು ಈ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪನ್ನು ಬೆರಸುತ್ತಿದ್ದು ಇವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಿನಸಲ್ಪದುತ್ತದ್ದವು.

ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಟಗರನ್ನು ಅಂದರೆ "ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತದ ಟಗರನ್ನು" ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖಿವು ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥಕಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಮೋಶೆಯು ಪಶುವನ್ನು ವಧಿಸಿದ ನಂತರ ಅದರ ರಕ್ತವನ್ನು (ದೋಷಪರಿಹಾರದ) ಹೋರಿ (ಯಾಜಕ. 8:15) ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮದ ಟಗರಿನವುಗಳನ್ನು (ಯಾಜಕ. 8:19, 23) ಯಜ್ಞವೇದಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಂತೆ ಹಚ್ಚಿದ ಅದನ್ನು ಯಾಜಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಯೆಯು ವೃತ್ತಿಗತವಾದ ವಿಷಯವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ವಿವರಣೆಯು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ; ಮೋಶೆಯು ಆ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಲಗಿವಿಯ ತುದಿಗೆ ಬಲಗ್ಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಗಾಲಿನ ಪಾದದ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಿಗೂ ಹಚ್ಚಿದನು. ಪಾಸ್ತರ್ ರಸಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ:

"ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಯೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವು "ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ" ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳನ್ನು -ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ - ಶ್ಲಾಘಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಲಪಟ್ಟರಲಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕರ್ತನಿಗಾಗಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪೂರ್ಣಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವೆವು. ನಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿರಲು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು "ಅನ್ಯ ಜನರಂತೆ ನಡೆಯದೆ" ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "ಜೀವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿ" "ನಂಬಿ

"ನಡೆಯುವವರಾಗಿ" "ಆತ್ಮನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿ" "ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ" ಶ್ರೀಸ್ತನನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಶನಲ್ಲಿದ್ದವರಾಗಿ ನಡೆಯೋಣ. (T-45)

ಒಗರಿನ ಉತ್ತಮ ಭಾಗಗಳಾದ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗಪು ಹಾಗೂ ಕೊಬ್ಬಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾಜಕನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ನಿವಾಳಿಸುವುದು, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಜೀವ ಯಜ್ಞಗಳಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಲಿ, ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಲಿ, ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ಆಸೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು ನಮ್ಮ ಬಲಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿ ಮುಗಿದು ಇದು ಆಶನಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವವರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಇರುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯ ನೀವಾಳಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಅವರ (ಯಾಜಕರ) ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹೊಂಡನು (ಯಾಜಕರು ಇದನ್ನು ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ), ಅಗ್ನಿಯು ದೇವರ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ "ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕರಾದ" ನಾವು ಸಹ ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ನಮಗಿರುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮಗಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು - "ಇನ್ನು ಸಾಕು" ಮೇಲೆ ಏರಿ ಬಾ - ಎಂದು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಂತರಾಳದೊಳಗಿನ ತ್ರೀತಿಯನ್ನು (ಕೊಬ್ಬಿ) ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದಾಗ ದೇವರ ಅಂಗೀಕಾರ ಸೂಚಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅದು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತ್ರೀತಿ ತೋರಿದಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞಾರ್ಪಣಗಳು ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದಹಿಸಲಬ್ಬಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುತ್ತವೆ." (T-45)

ಮೋಶೆಯ ಹೆಳಿಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪುಟ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವಾಳಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು.

- 1) ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ
- 2) ಎಣ್ಣೆ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಹೊಳೆಗೆಯನ್ನೂ
- 3) ಒಂದು ಕಡೆಬನ್ನೂ ಇಟ್ಟನು. (ಯಾಜಕ 8:26)

ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಮೂರು ವಿಶೇಷ ಮೂಲ ಸತ್ಯಾರ್ಪಣಗಳು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವು ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯ, ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಗಳು ಇವುಗಳಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೂ ಎಂದೂ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿ— "ಅನೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡವನು" ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಂತ ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಶೀವ್ ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ಅರಿವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ದಾವೀದನಂತೆ, ನಮ್ಮ ಅಂತರಾಳದ ಕೂಗು ಹೀಗೆ ಬರುವುದು.

"ಪ್ರೀತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ, ನನ್ನ ದೈತ್ಯಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಬಿಡು, ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಳೆದುಬಿಡು; ನನ್ನ ದೊಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಶುಭಿಗೊಳಿಸು, ನಾವು ದೈತ್ಯಾಣಿಯೆಂದು ನಾನೇ ಒಷ್ಣಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ನನ್ನ ಪಾಪವು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇದೆ" (ಕೀರ್ತನೆ 51:1-3)

ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು "ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಜಜ್ಞಿ ಕುಗಿಹೋದ ಮನಸ್ಸು, ದೇವರು ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಕನಿಕರಗಳ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವನು. ಇದೇ ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯ (Justification) ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಸಾಮಿರ ವರುಷದ ಆಜ್ಞೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ದೊರಕಲಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾಡಿದಂತೆ ದೇವರಿಗೆ ಮೇಚಿಕೆಯಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ನಿಜವಾದ ನೀತಿ ಶುದ್ಧತೆಗಳು ಈ ಒಂದು ಮೂಲಿಯಲ್ಲದ ರೋಟಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಭೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯತ್ವವು ದೇವರ ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ವೃತ್ತಿತ್ವವು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವ ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕಾಪಾಡಲು ಹೇಗೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮೂಲಕ ಅವರಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವನು. ಅದು ದೈವ ಸ್ವಭಾವ! ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಣಿನ ಫಟಗಳಾದ ಅವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮನು ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಆಜಾಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಒಳಗೆ (ಆತ್ಮನು) ನೆಲೆಸುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿ ಅವರ ಶುದ್ಧಿ-ಕರಣ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೇವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಂತಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಎಣ್ಣೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಹೋಳಿಗೆಯು ಒಳಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಶುದ್ಧಿಕರಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ತಮ್ಮಳಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಶುಭ್ರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದ ಈ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಇವುಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ದೇವರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಾಗ್ಣನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಭಾವ ಮಾನ ನಿರ್ಲಾಯತ್ತದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಪಡದಿರುವವರು. (2 ಪ್ರತ್ಯೇ 1:3, 4) ಈ ಪ್ರಭಾವದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದವರಾದ ಇವರೋ ಕರ್ತನು ಶುಭ್ರಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಶುಭ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. (1 ಯೋಹಾನ 3:3) ಹೀಗೆ ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಮುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೋಟಿಯು ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವ ಮಾನ ನಿರ್ಲಾಯತ್ತಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡಿರುವ ಉತ್ಕಷ್ಟವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಆದ ವಾಗ್ಣನದ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕಡುಬು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಮ್ಮ ತೆಳುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರದೆ ಅದು ಅರೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ! ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೂ ಸಹ; ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಾಗ್ಣನಗಳು ಕೇವಲ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆಸುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ (ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಭರವಸಕ್ಕೆ) ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದವುಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೂ (ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದವುಗಳ ಒಗ್ಗೆ ನಿತ್ಯಿತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವುದೂ) ಆಗಿದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 11:1)

ಕೊನೆಯದು, ಅಂದರೆ ಏಳನೆಯ ಅಂಶ; ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಕ್ರಮದ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈಗಳೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೋಟಿ ತುಂಬಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಧಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಭಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿನೊಳಗೆ ಏಳು ದಿವಸ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇತರ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಲರಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬಾರ ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಮೋಶೇಯ "ಪ್ರತಿಷ್ಯೆಯ ಪ್ರಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ" ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೋಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸಂಭೂಮಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಯಾಜಕ. 8:31-35 ಎಂತಹ ಜಿತ್ರಣ, ಏಳು ದಿವಸಗಳು, ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಯೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮರಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮುಗಿಸುವವರಿಗಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪರಾತ್ಮನ ಮರಹೊಕ್ಕು ಸರ್ವಶಕ್ತಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಕೀರ್ತನೆ 91:1) ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಾನ ಪಡೆದ ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಾವು ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ (ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ) ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಅಥವಾ (ಲೋಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ) ಪಾಳಿಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ (ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಿಂದ) ಹೊರ ಬರಬಾದು. ಈ ಪ್ರತಿಬಂದಕಾಜ್ಞಿಯನ್ನು ಮೀರುವುದು ದೇವರ ಜಿತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗ ಮಾಡುವುದು. ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ

ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವ ಆಹಾರಗಳಿಂದ (ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ) ನಾವು ದೂರವಿದ್ದು, ದೇವರು ತಾನೇ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ದಯವಾಲಿಸಿರುವ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಹುಣಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಸಂಭವದಿಂದಿರಬೇಕು.

ಪಾರಾನ್ ಅರಣ್ಯಕ್ತಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಪ್ರಯಾಣ ಅಲ್ಲನ ಷಟನೆಗಳು

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 9:15-23; 10:1-28 ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 3:25, 26, 31, 32, 36, 37

ವಿಭಾಗ ೧೦

ದೇವದಶನ ಗುಡಾರದ ಮೇಲನ ಮೇಳದ ಮಾಗಣದಶನ.

ಸೀನಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ತಂಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕಲ್ಹಾಕಿದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದು ದೇವರ ಕರುಣಾ ಪೂರ್ಣ ದೀರ್ಘಶಾಂತಿಯ ವಿಷಯವಾದದ್ದು. ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಜಿನ್ನದ ಬಸವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದ ಆರಾಧಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಶೋರಿದ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾದ ಅವಿಧೀಯತೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿದ್ದರು. "ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಾಗಲೇ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೇ, ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಣ ನೀರಿನಲ್ಲಾಗಲೇ ಇರುವ ಯಾವ ರೂಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿಳಿಳಬಾರದು... ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನೆಂಬ ನಾನು ನನಗೆ ಸಲ್ಲತೆಕ್ಕಿಂತ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸದವನಾದ್ದರಿಂದ... (ವಿಮೋ. 20:4, 5) ಎಂದು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಏರಕದ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವುಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅದೃಶ್ಯವಾದವುಗಳ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ದೃಶ್ಯವಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಅಂಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರಲು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ಮೋಶೇಯ ಕೈಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ದೇವರು ತನಗಾಗಿ ಪಾಳೆಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಮೋಡದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಶೋರಿಸುವನು. ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ (ದೇವರ) ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯು ಶೋರ್ವಾದಿಸಿದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ;

"ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರು ದೇವದಶನ ಗುಡಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಸಂಜಯಿಂದ ಮುಂಜಾನೆಯವರೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ನಿತ್ಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದು; ಮೇಘವು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕಾಣವುದು" (ಆರಣ್ಯ. 9:15, 16).

ಇದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ದೇವರು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದನೆಯೇ ಅಥವಾ

ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯನಾದರೂ ಚಿಂತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಆತನು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆ ಇರುವುದು ತಿಳಿಯವುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ (ದೇವರ) ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಅರಿವು ಸಹ ಅತನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ! ಹೀಗಿರಲು, ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಚಿಕೆಯಾದರೆ, ಅದು ಅವನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ವಿಫಲನಾದುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂಥಾ ಒಂದು ಪಾಠ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವುದು! ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ. ಅದು ಹಗಲಿನಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿ ಅಥವಾ ಇರುಣಿನಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಾವು ಅತನ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಹಸ್ತ ಹಾಗೂ ಸಂತ್ಯೇಸುವ ಹಸ್ತವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯ ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರುವ ದೇವಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಫಲರಾಗುವುದು ಆತನು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದ ಘಲವಾಗಿಯಲ್ಲ (ಹೌದು, ಆತನು ಸದಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುವನು). ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಆತನಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವುದರ ಫಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಂಡನೆಯ ಭಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯನು ತನ್ನ ಶಾಂತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಂಡು, ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಗೆ ಸೂಚಕವಾದುದನ್ನು (ಮೇಘಸ್ತಂಭವನ್ನು) ನೋಡಲು ತನ್ನ ದುಷ್ಪತನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಧ್ಯೇಯವೂ ಮಾಡದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಟಿಸಬಲ್ಲೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ನಾವೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗದೆ, ಭಯಪಡುವವರಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಪ್ರಭಾವ. ಇದು ಯೇಸುವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಬಂದು ಪಾಪ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯತೀವಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರುಮ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಭಂದಿಸಿರುವುದು. (ಯೋಹಾನ 16:8)

ಆದರೆ ಯಾವುದು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದಂಡನೆ ತಿದ್ದುಪಾಟಿಗೂ, ನೀತಿಶಿಕ್ಷೆಗೂ, ಯೋಗ್ಯವೋ ಅದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನ ಆರಂಭಣೆಯಾಗಿಯೂ ಆಗಿರುವುದು. ಹೌದು, ಇದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅನ್ನೋನ್ಯತೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆಹಾ, ತ್ರಿಯ ಮಿಶ್ರಣೇ, ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸೋಣ; ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನುಡಿಯತ್ತದೋ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಏಕೆ?

ಯಾವ ಮೋಡವು ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಗದಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಕೊಂಡ್ರೋ. ಅದೇ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇರುವ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು

ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ ಸಹ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾವಾಗ ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತೋ ಅಥವಾ ಯಾವಾಗ ನಿಲ್ಲಬೇಕಿತ್ತೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ.

"ಆ ಮೇಘವು ಗುಡಾರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಾಗ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವರು. ಆ ಮೇಘವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಯೆಹೋವನ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವರು; ಯೆಹೋವನ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆ ಮೇಘವು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಮೇಲಿರುವ ತನಕ ಅವರು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇರುವರು. ಆ ಮೇಘವು ಬಹುದಿನದವರೆಗೂ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಯೆಹೋವನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡದೆ ಇರುವರು. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಮಾತ್ರ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದು. ಯೆಹೋವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರು ಇಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೆಹೋವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಕಿರುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ಸಾಯಂಕಾಲದಿಂದ ಹೊತ್ತಾರೆಯವರೆಗೆ ಇರುವುದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಾಗ ಜನರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವರು. ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹಗಲಿರುಳು ನಿಂತಿರುವುದು; ಅದು ಯಾವಾಗ ಏಳುವುದೋ ಆಗ ಜನರು ಹೊರಡುವರು. ಆ ಮೇಘವು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದು ಎರಡು ದಿನವಾದರೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಒಂದು ವರುಷವಾದರೂ ಸರಿಯೇ. ಆ ಪರ್ಯಂತರವೂ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡದೆ ಇಳುಕೊಂಡೇ ಇರುವರು; ಅದು ಎದ್ದಾಗ ಅವರು ಹೊರಡುವರು. ಯೆಹೋವನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಯೆಹೋವನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಕಿರು ಹೊರಡುವರು ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಅವರು ಯೆಹೋವನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು" (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 9:17-23)

ಆಹಾ, ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಇವೆ! ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಸಂತ್ಯೇಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನಾವು ಎಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಹ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟಿದೆ. ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯಿಂದಲೂ ಎಂದೂ ನಾಶಿಸಲಾರದ ಶಾಂತಿ ನಮಗೆ ದೂರೆಯುವುದು. ಯೇಸುವಿನ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

"ಅದರೆ ಆ ಸಹಾಯಕನು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರತ್ವನೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವನು... ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ... ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳಿರಲಿ, ಹೆದರದಿರಲಿ. (ಯೋಹಾನ 14:26, 27)

ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ:

"ಸತ್ಯದ ಆಶ್ಚರ್ಯನ್ನು ಬಂದಾಗ ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಕಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವನು. (ಯೋಹಾನ 16:13)

ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುತ್ತಾಲಿಗಳು ಅದರ ಉಪಯೋಗಗಳು

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಮಗ್ನಾಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯನು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲಿನ ಮೇಘದ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಷಲನಾಗಬಹುದು. ಇಂತರವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು, ಅಲ್ಲದೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರೆಲ್ಲರನೂ ಎಚ್ಚರಿಸಲು, ದೇವರು ಹೋಶೆಗೆ ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುತ್ತಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾಜಕರು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋರಡುವ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

"ನೀನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಗಡಿನಿಂದ ಎರಡು ತುತ್ತಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಜನಸಮೂಹದವರನ್ನು ಕೂಡ ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ದಂಡುಗಳನ್ನು ಹೋರಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆರೋನನ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಯಾಜಕರೇ ಆ ತುತ್ತಾರಿಗಳನ್ನು ಉದಬೇಕು. ಇದು ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿಗೂ ಶಾಶ್ವತ ನಿಯಮ" (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 10:2-8)

ಇತರರು ಇಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ - ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುತ್ತಾರಿಗಳು ಒಂದೇ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಗಡಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎರಡು ತುತ್ತಾರಿಗಳು ಒಂದೇ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಗಡಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸತ್ಯಾರ್ಥದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಬಹು ಸುಂದರವಾದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಬರುವ ಸ್ವರವಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಬರುವ (ತುತ್ತಾರಿ) ಸ್ವರವಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಇಲ್ಲಿ "ದೇವರ

"ವಾಕ್ಯ" ಎಂಬುದು ಒಂದೇ. ಈ ತುತ್ತೂರಿಗಳನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಉದಲು ನಂಬಿಗಸ್ತರಾದ ಕೆಲವು ಯಾಜಕರಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸಾರಿ ಅಗತ್ಯಬೀಳುವುದು! ಹೌದು, ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಆಲಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚಿತ್ತಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಲವು ಸಾಧಾರಣ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ದೇವರ ಜಿತ್ತವೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಸಾಗಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ತುತ್ತೂರಿ ಉದಿ ಎಚ್ಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಸಹ ತನ್ನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವೇ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾದ ಯಾಜಕರಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ದೀನಭಾವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರನ್ನು ಅವರ ಕೆಟ್ಟಿ ನಡತೆಗಳಿಂದ ಅವರ ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬರಲು ನಾವು ಅವರಿಗಾಗಿ ತುತ್ತೂರಿ ಉದಿ ಎಚ್ಚಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೀಡುವನು. ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಹೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ.

"ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುತ್ತೂರಿಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಲರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪಾರ್ಶಿಸಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಧಿಗಳು ಸಹ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪರ್ಷ ಮಾಡಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುತ್ತೂರಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರಿಂದ ಉದಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇವ ಪ್ರಮಾಣವಿಧಿಗಳು ಈಗ ಯಾಜಕರಾಗಿ ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನಿಗೆ ಈ ದೇವ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕರ್ತನ ಆದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೂ ಆತನು ಕಾದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಆತನು ಮುನ್ಸುಡೆಯಬೇಕು. ಹಿಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ, ದೇವರು ಈಗಲೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಹೊರಾಟ ತ್ವಿಯಾದ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲನು ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವನು. ನಿಜ, ಈಗ ಅದು ತುತ್ತೂರಿ ಧ್ವನಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಮೇಘ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೋ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನ ವಚನಗಳ ಹಾಗು ತನ್ನ ಆಶ್ವನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾಡುವನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಇಂದಿಯಗಳಿಗೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಶೋಕದ ತಂದೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವನು."

ಲೇಖಿತುಲದ ಮೂರು ಉಪಕುಲಗಳು ಅವರ ಹೊಣಿಗಾಲಕೆಗಳು

"ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಎರಡನೆಯ ತಿಂಗಳಿನ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೇಘವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಲರ ಸೀನಾಯಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಆ ಮೇಘವು

ಪಾರಾನ್ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ... ತರುವಾಯ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದಾಗ ಗೆಷೋಫೇನ್ಸ್‌ರು, ಮುರಾರಿಯರೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು... ಅವರ ಹಿಂದೆ ಕೆಹಾತ್ಯರೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಹೊಂಡು ಹೊರಟರು..." (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 10:11, 12, 13, 17, 21)

ಲೇವಿಯ ಕುಲದ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಉಪಕುಲಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಲೇವಿಯ ಕುಲದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಮಂಜಸ ಎನಿಸಲಾರದು. ಮೋಶೆಯು ಜಿನ್ಯುದ ಬಸವನವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅಂದರೆ ಬಹು ನಿದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜನಾಧಿಪತಿಗಳು ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಶೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎದ್ದವರು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ:

"...ಮೋಶೆ ನೋಡಿ ಪಾಳೆಯದ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು - ಯೆಹೋವನ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು..." (ವಿಮೋ. 32:26)

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇವಿಯ ಕುಲವು ಆತನ (ಮೋಶೆಯ) ಬಳಿಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಆ ಕರೆಗೆ ಕೇವಲ ಸ್ವಂದಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. "ನಾವು ಯೆಹೋವನ ಪಕ್ಷದವರು" ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಮೋಶೆ ಹೇಳುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ:

"... ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ - ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪಾಳೆಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಲಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಗಲಿನವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ನೆರೆಯವ ಎಂದು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಜನರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು" (ವಿಮೋ. 32:27)

"ಲೇವಿಯ ಕುಲದವರು ಮೋಶೆಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಜನರೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು" (ವಿಮೋ. 32:28) ಎಂದು ಲಿಖಿತವಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ

ದೇವರು ಮೋಶೆಗೆ (ಹಿಂಗ) ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯರ್ವಾಣಿ.

"... ನಾನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಚೊಚ್ಚಲಾದ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಲೇವಿಯರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿ. ಆದದರಿಂದ ಲೇವಿಯವರು ನನ್ನ ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಸೊತ್ತು" (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 3:11, 12)

ದೇವರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು, ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಈ ಲೇವಿಯರು ಮೊದಲು ಧರ್ಮವಿಧಿ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಆರೋನನಿಂದ "ದೇವರ ಮುಂದೆ" ಅರ್ಥಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕೇವಲ ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಸೇವೆಗೆ ನೈಜ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆದೆಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 8:21, 22).

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವರ ಮಗನಿಗೆ ಇದು ಎಂಥಾ ಒಂದು ಚಿತ್ರವತ್ತಾದ ವರ್ಣನೆ. ನಾವು "ಯೊಮನ ಪ್ರಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಸಹ ಆತನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಕೊಡುವ ಕತ್ತಿರುನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನ ಧ್ಯೋಯೋದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಳಗಿಂದ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಅದನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದು ಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ರುಜುಪಿಸಬೇಕು. ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೊರೆಯುವ ನೀತಿಯ ಮೂಲಕವಾದ ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಕರೆನೀಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅರಿಯಲು ಕರೆನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದಾವುದೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ದೋಷ ಹತ್ತದಂತೆ ಶರೀರಾತ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಂಗಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ, ಹಿಂಗೆ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ನಮ್ಮ (ನೀತಿ) ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಲಿನವಾಗಿರುವ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಯೊಮನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಅರ್ಥಿತವಾಗಲು, ಲೇವಿಯರಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಸೇವೆಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಲೇವಿಯರಲ್ಲರೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾದರೂ, ಕರ್ತನು - ನಿಜರೂಪದ ಲೇವಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಗಳು ಇರುವವೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ - ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಗಂಡನೆನನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಡೇರೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಪರದೆಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿನು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಬಂಡಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಎತ್ತುಗಳು ಸಹ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. (ಅರಣ್ಯ, 3:25-26; 4:24-26; 7:7) ಮೇರಾರಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುಡಾರದ ಚೌಕಟ್ಟಗಳು, ಕಂಬಗಳು,

ಗದ್ದಿಗೆಕಲ್ಲುಗಳು, ಹಗ್ಗಿಗಳು, ಗೂಟಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಆಶನು ಕೊಟ್ಟನು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಂಡಿಗಳು ಎಂಟು ಎತ್ತುಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. (ಅರಣ್ಯ. 3:36, 37; 4:31. 32; 7:8) ಕೇಹಾತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಂಜೂಷ, ಮೇಜುಗಳು, ವೇದಿಗಳು, ದೀಪಸ್ತಂಬ ಮುಂತಾದವು ಮತ್ತು ತೆರೆಗಳು ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆದರೆ ಈ ಹೋರೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೋಹಾತ್ಯರ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋರಬೇಕಿತ್ತು. (ಅರಣ್ಯ 3:31. 4:15; 7:9)

"ತರುವಾಯ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದಾಗ ಗೆಮೋಎನ್ನರು ಮೇರಾರಿಯರು ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋರಟರು... ಅವರ ಹಿಂದೆ ಕೋಹಾತ್ಯರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋರಟರು" (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 10:17, 21)

ಗೆಮೋಮ್ ಮತ್ತು ಮೇರಾರಿಗೆ ಪರದೆಗಳು, ಚೌಕಟ್ಟುಗಳು, ಹಗ್ಗಿಗಳು, ಗೂಟಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಭಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಈತಾಮಾರನ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ (ಅರಣ್ಯ. 4:28, 33). "ಮಹಾ ಸಮೂಹದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ" ಸೇರಿದವರ ಒಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಚಿತ್ರವತ್ತಾದ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಳ್ಳಿ ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಓದುಗರೇ, ಇದನ್ನು ಗಾಥವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ! ಹಾಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಾದರೆ, ಕೋಹಾತ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೋರೆಗಳನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಲಿಯೇಜರನ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ (ಅರಣ್ಯ. 4:16) ಅಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹತ್ವವಿರಬೇಕು. ದೇವರ ಮನುಖ, ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸು! ಕೋಹಾತ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಂಗಾರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೊರುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು. "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡಿನವರಲ್ಲಿ" ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಈ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಾಲವಾದ ವಿವರಣೆಯು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಈತಮಾರ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಯೇಜರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವತಃ "ಮಹಾ ಸಮೂಹ" ಮತ್ತು "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡಿಗೆ" ಬಾಯೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆರೋನನು ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾಜಕರಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿದ್ದರು. (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 8 ಮತ್ತು 9ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ) ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಂದರೆ ನಾದಾಬ್ ಮತ್ತು ಅಭೀಮ ಎಂಬುವರು ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಹೋರಟ ಬೆಂಕಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾಶವಾದರು. (ಯಾಜಕ. 10:1,2) ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಪಾಸ್ತರ್ ರಸಲ್ಲರು "ಚೇಬರ್‌ನಿಕಲ್‌ ಶ್ಯಾಡೋಸ್ ಆಫ್‌ ದ ಬೆಟರ್

ಸ್ವಾತ್ಮಿಷ್ಟೇಸ್ಸ್" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ 1914 ಸಂಪುಟ, 119ನೇ ಪುಟದ ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ, ಈ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವದಾನ ಪಡೆದ ಬಹು ಪಾಲಿನವರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹೃದಯದ ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟಗಳಿಗೆ ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿ, ಇದರ ಫಲವಾಗಿ (ನಿತ್ಯ) ಜೀವ ಪಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯರನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡನೇ ಮರಣವೆಂಬ ಮರವೆಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಂತಹವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿರುವರು.

ವಿಷಯವು ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದ ಈತಾಮಾರ್ ಹಾಗೂ ಎಲಿಯೇಜರ್ ಎಂಬುವರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವದಾನ ಪಡೆದ ಉಳಿದ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾದ "ಮಹಾ ಸಮಾಹ" ಮತ್ತು "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡು" ಇವುಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾಯೆಯಾಗಿರೇಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಈ ಯಾಜಕರ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಗಮನಿಸೋಣ:

ನಾದಾಬ್ - ಅಂದರೆ "ಉದಾರ"

ಅಭೀಮು - ಅಂದರೆ "ಅವನು (ಅಂದರೆ, ದೇವರು) ತಂದೆ"

ಆರೋನನ ಈ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ (ನಾದಾಬ್ ಮತ್ತು ಅಭೀಮು, ಕನಿಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮರಣಕರವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸೂಚ್ಯವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು) ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ಗವು - ಒಮ್ಮೆ ದೇವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ನಾ, ಬಹು ಉದಾರ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಿಕ ಭಾವವು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಈ ಅಂಶವು, ತಾವು ಭಾಯೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರೋ ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ (ಯಾಜಕ. 10:1-11). ಈ ಮನೋಭಾವವು ಮೊದಲು ಅವರ ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಸುಕು ಮಾಡಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗೆ "ದೇವರಿಗೆ ಏಂಸಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಶಾಂತಿವಾದವುಗಳನ್ನು ಅಶುದ್ಧವಾದವುಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದೂ" (ಯಾಜಕ. 10:10) ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅವರು ಕರ್ತನಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧೂಪವನ್ನು ಅಪಿಸಬಹುದೆಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಮನ್ಯಾದೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ, ಕೇವಲ ಎರಡನೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ ಮಹಾ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಳಗಾದರು.

ಎಲಿಯೇಜರ್ - ಅಂದರೆ "ದೇವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವಿಕೆ"

ಆರೋನನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಯಾಜಕನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪಡೆದವನು ಕೇವಲ ಎಲೀಯೇಚರ್ ಒಬ್ಬನೇ ಈ ವರ್ಗವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು. ಅವು ಯಾವುದೆಂದರೆ: ದೇವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು, ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ "ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕತ್ವದಲ್ಲಿ" ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಸೇರಲಿರುವ ಆ "ಚಿಕ್ಕೆ ಹೀಂಡು".

ಈತಾಮಾರ್ತ - ಅಂದರೆ "ಖಿಜೂರಗಳ ದ್ವೀಪ"

ಖಿಜೂರವು (ಗರಿಗಳು) ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತಗಳು. ಈತಾಮಾರನು ಎಂದೂ ಮಹಾಯಾಜಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವೆಂದರೆ ಏಲಿಯನ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಇವನ ಸಂತಾನದವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಸಂತಾನದವರು ಮಹಾ ಯಾಜಕ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಇಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸನ್ವಿಷೇಶವು - ಭಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಈ ವರ್ಗವು ಯಾಜಕತನಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಆ "ಮಹಾ ಸಮೂಹವು" "ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕತನದ್ದು" ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲು ವಿಫಲರಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಖಿಜೂರದ ಗರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. (ಪ್ರಕಟಣೆ 7:9),

ವಿಭಾಗ ಎರಡು
ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಹೀಂಡೆಂಟಕರಣಗಳೂ
ತ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹತ್ವಗಳೂ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 4:5-14

ಕೋಹಾತ್ಯರು ದೇವದರ್ಶನದ ಪಾತ್ರೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿತವಾದ ಸನ್ವಿಷೇಶದಲ್ಲಿ, ಬಹು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಹಾತ್ಯರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದ ದೇವರ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆ ಪಾತ್ರೆ ಉಪಕರಣಗಳು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಚಿತ್ರಣ. ನಾವು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಿರುವ ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಕೆ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವು ದೇವ ಭಕ್ತರ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ, ದೇವರ ಹಾಗೂ ಲೋಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯರ ಪಾಳೆಯ ಇವರಡರೆಂದಿಗೆ ಇರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಪಾತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರವು ಇನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳ ಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಬಹು ಸೋಗಸಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಧೂಪವೇದಿ, ಸ್ಯಾವೇಧ್ಯ ರೋಟಿಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಮೇಜು, ಚಿನ್ನದ ವೇದಿ, ಇವುಗಳು ಹೊರಗಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರಿಗೆ ಅವು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಗಳಾಗಿ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಯಾಜಕವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿವೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳವು ಸ್ವತಃ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ "ತೆರೆಯ ಈಚೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು" ಪವಿತ್ರತ್ವದಾನ ಪಡೆದರೂ ಇನ್ನೂ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ "ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ (ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ)" ಸಭೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೆಂಜೂಷವಾದರೂ - ಅದು ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದು ಇನ್ನೂ "ತೆರೆಯನ್ನು ದಾಟದೇ" ಇರುವವರಿಗೂ ಮರೆಯಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ದೇವರಿಗೆ ಇದು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡದೆ ಇರುವ ಚಿನ್ನದ ಏಂತೋಪಕರಣಗಳಾಗಿದ್ದು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಅಂತಿಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅತಿ ನಿಕಟವಾಗಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಹೊಂಲಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು, ಅತಿಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳವು ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿ, "ತೆರೆಯ ಆಚೆಯಲ್ಲಿದ್ದು", ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಿಮೆಗೆ ಸೇರಿರುವ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸುವುದು! ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ (13:10) ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನು. "ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಬಂದಾಗ ಅಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು".

ತಾಮ್ರದ ಯಜ್ಞವೇದಿಯು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುವುದಾದರೂ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪರದೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಮರೆಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಪಾಳೆಯವನ್ನು ಬಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಪಾಳೆಯದವರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾವಾಗಲೂ ಅದು (ಪ್ರಯಾಣದ) ಬಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಟಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಲಾರದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಗಾಳವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಏಂತೋಪಕರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾವಾಗ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಲಪಟಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಚಚ್ಚೆಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಯಜ್ಞವೇದಿಯು, ಪಾಸ್ತ್ರ್ ರಸೆಲ್ಲರು ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈದುಬಲಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು. ಅದು ತಾಮ್ರದಿಂದ ಮಾಡಲಪಟಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿದೆ. "...ಎಲ್ಲರ ವಿಮೋಚನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು (ಈಡಾಗಿ) ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು" (1ಿಮೋಧೆ 2:5.6) ನಿಜರೂಪದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ, ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ, ಮರಣ ಪಯ್ಯಂತರವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು

ಕಂಡಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರೂ ಕಂಡನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಮುಂದಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಸಾಫನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ "... ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಆತನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತೆ, ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದ ಯೇಸು ತ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಒಡೆಯನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಘನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವರು" (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:9, 10) ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನ ಯೇಸುವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತರರಂತೆ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೀನನಾದ ನಜರೇತಿನವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನನ್ನು ನೋಡಿರುವರು. ಉಳಿದವರು ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲವೂ ಯಜ್ಞಪೇದಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲನ್ನು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪದ ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಅಂದರೆ ನೀಲಿವರ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಭಾಯಾರೂಪದ ಯಜ್ಞಪೇದಿಯು ಅವರಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದು. ಭಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟಿತ್ತು.

"ಯೇಹೋವನು ಮೋಶೆ ಆರೋನರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ... ದಂಡು ಹೊರಡುವಾಗ... ಅವರು ಯಜ್ಞಪೇದಿಯ ಬೂದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು ಆ ವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಧೂಮ್ರವರ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ... ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿ..." (ಅರಣ್ಯ. 4:1, 4, 13) ನಂಬಿಗ್ಸಿಕೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಷ್ಣಾವಂತಿಕೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಧೂಮ್ರವರ್ಣವು (ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ) ಹಾಗೂ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವು (ರಕ್ತವರ್ಣ) ಮರಣಕ್ಕೆ ಬಹು ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಂಕೇತಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಯಾವುದೂ ಯಜ್ಞಪೇದಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿ. ರಾಜತ್ವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣವು ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸ ಸಹ; ಏಕೆಂದರೆ, ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಮರಣ ಪಯ್ಯಂತರವಾಗಿರುವ ನಂಬಿಗ್ಸಿಕೆಯು ಉನ್ನತ ಪದವಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಹೀರೋಪಕರಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ: ಬಳಿಕ ಅವರು ಯೇಹೋವನ ಸಮುಖಿದಲ್ಲಿರುವ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ... ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹರಿವಾಣ ವನ್ನು ಧೂಪಾರತಿಗಳನ್ನು ಹೂಜೆಗಳನ್ನು ಪಾನ ದ್ರವ್ಯಾಪಕಣೆಯ ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು... ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕಾದ ರೊಟ್ಟಿಗಳೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು... ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ರಕ್ತವರ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿ... ದೀಪಸ್ತಂಭವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣತೆಗಳನ್ನು

ಕತ್ತರಿಗಳನ್ನು ದೇವದ ಕುಡಿ ತೆಗೆಯುವ ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಬಿಟ್ಟು... ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿ... ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೇವೋಪಕರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿ..." (ಅರಣ್ಯ. 4:7-12).

ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿರುವ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಹೀರೋಪಕರಣಗಳೂ, ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೀರೋಪಕರಣಗಳೂ ಒಂದೇ ತೆರನಾದವುಗಳಾದರೂ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗಿರುವ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧ, ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟರುವಾಗ ಇವುಗಳಿಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅತನ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಬಹು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲೇ ಅಡಗಿರುವುದು ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳ ವಿಷಯವಾದ ಮಹ್ರ್ಮ! ದೀಪಸ್ತಂಬವು ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಬವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅರ್ಪಣಾ ರೋಟ್ಟಿಗಳು ಇಟ್ಟ ಮೇಜು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದು ಅರ್ಪಣೆಯಾದ ರೋಟ್ಟಿಗಳು ಇಡುವ ಮೇಜಾಗಿದ್ದಾಗ್ನೂ, ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ರೋಟ್ಟಿಗಳು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಸರ್ವಾಂಗ ಹೋಮದ ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ, ದೀಪಸ್ತಂಬದ ವಿಷಯ, ರೋಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಜಿನ ವಿಷಯ, ಧೂಪವೇದಿಯ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಹ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪಾಠೆಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠೆಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೊಗಲಿನಿಂದ ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟರುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ನಾವುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಲೋಕವು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯೂ ಬಹು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವನು. ನಮ್ಮ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದ್ಯೇವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಲೆಖ್ವಿಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಡುವನು.

ఈ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ವತಃ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಹೀರೋಪಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚೆತ್ತಿತವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಲೋಕವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಾಣಲಾಗದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಲೋಕವು ನೋಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಯಾರಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರತ್ವದಾನ ಪಡೆಯುವ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿಜರೂಪದ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಸೇರುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪಡೆಯುವರೋ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಬದ ಮೂಲಕ ಆಶ್ರೀಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ರೋಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿ,

ಚಿನ್ನದ ಧಾರಪವೇದಿಯ ಮೇಲೆ (ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಂಬ) ಧಾರಪವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆ ಚಿನ್ನದ ಏರೋಪರಕರಣಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವರು. ಹಾಸ್ಪರ್ ರಸೆಲ್ಲರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವೇವು.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಮೇಜು ಸಭೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯೇಸು ಆತನ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಹಾಗೂ "ಜೀವದಾಯಕ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ" (ಫಿಲಿಪ್ಪ 2:16) ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರೆಲ್ಲರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ (ಸುವಾತಾರ) ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸಭೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವು - ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮೀಕಾರಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೋಷಿಸಿ, ಬಲಪಡಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಸಿ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. (ಪ್ರಕಟಕ 19:7) ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುವುದು (ಆಕೆಗೆ) ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಎರಡನೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದು ಆಕೆಗೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬಂದುದು. (ನಿಜರೂಪದ ದೋಷಪರಿಹಾರ ದಿನದ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕಣದೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ) ಸುವಾತಾರಯುಗ ಮುಗಿದ ತರುವಾಯ ದೇವರ ನಿಗಧಿತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಭ ಚಿನ್ನದ ಮೇಜಿನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದು. ಅದು ಒಂದೇ ಚಿನ್ನದ ತಗಡಿನಿಂದ ತಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಏಳು ಕೊಂಬೆಗಳಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ದೀಪಗಳಿದ್ದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯಾದ ಏಳು ದೀಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಇದು ಶಿರಸ್ವಾಗಿರುವ ಯೇಸುವನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಆಯಲ್ಪಟ್ಟು ದ್ಯುವ (ಚಿನ್ನದ) ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಹೊಂದಲಿರುವ "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡಿನ" ಕೊನೆಯ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪೂರ್ಣ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. "ನೀನು ನೋಡಿದ ಆ ಏಳು ದೀಪಸ್ತಂಭ ಗಳು ಅಂದರೆ ಆ ಏಳು ಸಭೆಗಳು" (ಪ್ರಕಟಕ 1:20) ಏಳು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ಆ ಒಂದೇ ಸಭೆಗೆ ಅಸ್ಯ ಸಿಮೆಯ ಏಳು ಸಭೆಗಳು ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವವು (ಪ್ರಕಟಕ 1:11). ಹೌದು, ಈ ದೀಪಸ್ತಂಭವು ನಿಜವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ರಾಜವಂಶದ ಯಾಜಕತ್ವ ಹೊಂದಿ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬರಸಿಕೊಂಡ ಚೊಜ್ಜಲು ಮೃಕ್ಷಳ ಇಡೀ ಸತ್ಯಸಭೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹೆಸರಿನ ಕ್ರೀಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ (T-115).

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ದೂರಪವೇದಿಯು ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಭೆಯಾದ ಭಕ್ತ ಹಿಂಡನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಾಗಿ

ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವೇದಿಯಿಂದ ಸುಗಂಧ ವಾಸನೆಯಂತಿರುವ ಅವರ ದೇವಸ್ತೋತ್ರಗಳು, ಪೂಜೆ ವಿಧೀಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದ ಯಾಜಕರುಗಳ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಸೇವೆಗಳು ಏರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಾಡುವ ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವರು.

ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಿರುವ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶರೀರಭಾವ ಅಥವಾ ಆತನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಜ್ಞಾತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲು, ತಮ್ಮ ಶರೀರಭಾವ ಅಧವಾ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿದ್ದು ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅತನೊಡನೆ ಭಾದೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಎಂಬ ಕೇವಲ ಈ ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಸತ್ಯವೇದವು ಕೊಡುವ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜಿತ್ವವತ್ತಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇದು ನೀಡಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈದುಬಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಅದರೆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರದ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಶ್ರಮ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಮೊದಲಿನದರಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಹೊಂದಲು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೃಪಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳಾಗಲು ಆಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲವೇ? ಅತನೊಡನೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅತನೊಡನೆ ಭಾದೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳಿಲ್ಲವೇ? ಆಕೆ ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೂ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವವಳಿಲ್ಲವೇ? (ರೋಮಾ. 6:3-5; ಗಲಾತ್ಯ. 3:27; ರೋಮಾ. 8:17; 2 ತಿಮೋಥೆ. 2:11, 12) ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಈ ಬೋಧನೆಯ ತತ್ವವೇ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಯಜ್ಞಾಜರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾಯಾ ರೂಪದ ಸೂಕಣೆಯಾಗಿರುವುದು. ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ದಿನದ ಯಜ್ಞಾಜರಣಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪೂರ್ಣಿಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದು ಒಂದು ಹೋರಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೋತೆ. ಈ ಎರಡು ಪೂರ್ಣಿಗಳೂ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬನೇ ಯಾಜಕನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅರ್ವಣಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ರಕ್ತವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಹಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ಕಾರ್ಯ ನೇರವೇರಲು (ಸಂಧಾನವಾಗಲು) ಕೃಪಾಸನದ ಎದುರಾಗಿ ಚಿಮುಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೋರಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೂ, ಹೋತೆವು (ಅಂದರೆ ಯೆಹೋವನಿಗಾಗಿ ಚೀಟು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಹೋತೆ) ಅತನ ದೇಹವಾಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಎರಡು ಪೂರ್ಣಿಗಳೂ ನಿಜವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದೇ ದೋಷಪರಿಹಾರ

ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ. ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ. ಸಭೆ ಆತನೆ ಶರೀರವಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವೋ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದರ ಶಿರಸ್ನೇಂಬುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ದಮಸ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸಲು ತಾರ್ಕ ಪಟ್ಟಣದ ಸೌಲನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನಿಗೆ "ಸೌಲನೇ, ಸೌಲನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಂಸೆಪಡಿಸುತ್ತೀ" ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ, ಹೀಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ, ನಾವು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲ್ಮೈದಿಕೆಯಾದ ಕಡಲು ಹಂಡಿಯ ತೊಗಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡಿದ್ದರೂ, ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಹಿಂತೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಕಡಲು ಹಂಡಿಯ ತೊಗಲಿನಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟಿರಲೇಬೇಕು. ಆದರೂ ನೀತಿಯಳಿದೆಂದು ನಿಂಬಾಯಿಸಲಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ನಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯತ್ವವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಲೋಕವು ಗುರುತಿಸಲಾರದು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೂ ಆಗಲಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಾಧಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಲೋಕವು ನೋಡಿರುವುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ದೋಷಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞವಾಗಿ) ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಸ್ತ್ರ ರಸಲ್ಲರು ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ:

"ಲೋಕವು ನೋಡಿರುವುದು, ಶಿರಸ್ಸು ದೇಹಗಳನ್ಮೊಳಗೊಂಡ ಆ ಯಾಜಕನು (ಕ್ರಿಸ್ತನು) ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಈ (ಸುವಾತ್ರಾ) ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಯೇಸುವು ಯೊಮನ್ಯಾರಿಗೆ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ (ದೋಷ ಪರಿಹಾರದ ಯಜ್ಞಾರ್ಥಿತನಾಗಿ) ತೋರ್ವಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು - ಯೇಸುವಿನ ಜೀವವು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಿಂದು (2ಕೋರಿಂಥ 4:11) ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಪೋಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. (ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ) ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೀಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರ್ವಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಪಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ಲೋಕದವರ ಮುಂದೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದುವನು. ((T-84)

ತಾವುದ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನುಳಿದು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಾಗ ನಂಬಿಗಳಿಕೆಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಂಬಿಕೆ (ನಂಬಿಗಿಸ್ತಿಕೆ) ಇಲ್ಲದ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಹೇಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. (ಇಬ್ರಿಯ 11:6) ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಏಪಾರಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳವೂ ಇರಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡಲು ಹಂಡಿಯ ತೊಗಲು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ, ಭಕ್ತರ ನಂಬಿಗಿಸ್ತಿಕೆಯು ಸಹ ದೇವರಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಷಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಭಾವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡುವವರೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಸಮರ್ಪಣ ರೋಟಿಗಳನ್ನಿಡುವ ಮೇಜನ್ನು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಹೊದಿಸಿ ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತರ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಾಫ್ತ್‌ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡುವವರ ರಾಜಮನೆತನ ಹಾಗೂ ಅರಸುತನದ ಮರ್ಯಾದೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನೇರಳೆ ಬಳ್ಳಿದ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯಾದರೂ (ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಯಜ್ಞಪ್ರೇರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ) ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೇಜನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಣಿನ ಘಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರೆಗೂ ವಾಸಿಸುವವರಾದರೂ ಪರಲೋಕದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ ಅವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವರು. ದ್ಯುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಈ ನಿಧಿಯು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೇಜನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಮೇಜನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಒಂದು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಸರಾಂಗ ಹೋಮದ ಯಜ್ಞಪ್ರೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರ ಸಲುವಾಗಿರುವ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರವಾದ (ಸಭೆಯ) ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯು ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರದ, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರವಾದ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯು ಎಂದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯಾಜಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಪರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಯಾಜಕರುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿರುವರು. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು (ಲೋಕದವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ) ತನ್ನ ದೇಹದ (ಸಭೆಯ) ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಭೆಯೂ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಪರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರುವುದು. (1ಯೋಹಾನ 3:16) ಅಪೋಸ್ತಲನಾಡ ಪೌಲನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಹೇಳುವುದು; "ಪೌಲನೆಂಬ ನಾನು ಈ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಸೇವಕನಾದೆನು. ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೋಸ್ತರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೋಸ್ತರ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಕೊಲೊಸ್. 1:24) ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಪರವಾಗಿರುವ ಈ ವಿಧವಾದ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯು ಅವರ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೆ ಆಹಾರದಂತಿರುವುದು. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಒಂದು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಮೇಜನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಉಳಿದ ಇತರ ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಈ ಬಗೆಯ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರವಾದ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಲೋಕವು ಪ್ರಶಂಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನೋಡುವುದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲನ್ನು ಮಾತ್ರ.

ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮಹಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಪಕರಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ;

"ದಂಡು ಹೊರಡುವಾಗ ಆರೋನನೂ ಅವನ ಮಕ್ಕಳೂ ಒಳಗೆ ಬಂದು (ಮಹಾ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು) ಮರೆ ಮಾಡುವ ತೆರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಆಜ್ಞಾ ಶಾಸನಗಳ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಮುಚ್ಚಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲನ್ನು ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ (ಮಂಜೂಷದ ಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ) ಹೊರುವ ಕೋಲನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು" (ಅರಣ್ಯ. 4:5, 6)

ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಇತರ ಉಪಕರಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರದ ಹಾಗೆ, ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಮಂಜೂಷಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣಾದ್ವಾಗಿದ್ದು, ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ತೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಜೂಷದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾದ ತೆರೆಯ ಆಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಮಾ ಪದವಿಗೆ ಸೇರಿದವರು - ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು - ಒಮ್ಮೆ ಶರೀರ ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದುದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವರು ಕೇವಲ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದವರು, ಇನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಾಗದು ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಫಲವಾದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಅಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಮೂಲಕವಾದ ವಿಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆದರೆ ಗಮನಿಸಿ, ಅದು ತೆರೆಯ ಆಚೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ; ತೆರೆ ಅಂದರೆ ಮರಣ. ಘಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಡಲು ಹಂದಿಯ ಹೊದಿಕೆಯು ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿರುವ (ಗುಡಾರದ ಎರಡನೆಯ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ! ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಇನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾರದವರಾದರೂ, ಅಂದರೆ ಒಂದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವರು ದೇವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಶರೀರವು ಇನ್ನೂ ತೆರೆಯ ಆಚೆಕಡೆಗೆ ದಾಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ "ರಕ್ತ ಮಾಂಸವು ದೇವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು". (1 ಹೊರಿಂಥ 15:50) ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಯು ಮಂಜೂಷದ ಹೊರಗಿನ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು "ಈ ವರ್ಗವು ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯಳ್ಳಾಗಿತ್ತು" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಇಂದಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಲೋಕದ ಜನರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಇದನ್ನು ಮನುಕು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ದೇವರಿಗೆ ಆಲಯವಾಗಿರುವ ಈ ವರ್ಗವು ತೆರೆಯ ಆಚೆಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನೂಂದಿಗೆ ಮಹಿಮಾ ಪದವಿಗೆ ಸೇರಲಿರುವರು.

"ಅಹಾ ದೇವರ ಷಶ್ಯಯ್ವಾ ಜ್ಞಾನವೂ ವಿವೇಕವೂ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಾಧಿ! ಅತನ ಶೀಮಾನಗಳು ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಮ್ಯ! ಅತನ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಸಾಧ್ಯ! ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳುಕೊಂಡವರಾರು? ಅತನಿಗೆ ಆಲೋಚನಾ ಕರ್ತನ ಯಾರು? ಮೊದಲು ಅತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಯಾರು? ಸಮಸ್ತವೂ ಅತನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಅತನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಅತನಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ; ಅತನಿಗೇ ಸದಾಕಾಲವೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಆಮೇನ್" (ರೋಮಾ. 11:33-36).

Scripture Index

Genesis

1:28	45	15:23-25	33	20:2-5	72
2:2, 3	43	15:24	32	20:4	71, 76
3:17-19	43	15:25	28	20:4, 5	125
6:3	13	15:27	29	20:23-26	69
36:1, 2	5	16:1	32	21:1-36	69
36:12	51	16:1-35	32	22:1-31	69
		16:2, 3	32	23:1-33	69
Exodus	16:3		33	24:4	69
1:11	6	16:4	42, 46	24:5-8	69
1:13, 14	7	16:8	38	24:7	69, 70
1:15-19	7	16:12	36	24:8	69
1:22	7	16:12-14	37	25 : 1	69
2:11, 12	55	16:14, 15	39	26:1	95, 107
2:13, 14	55	16:16, 19	42	26:1-12	95, 96
2:15	56	16:20	42	26:9	96, 104
3:7, 8	33	16:26	46	26:11	96, 105
3:11, 12	74	17:1	47, 49	26:14	96
3:18	26	17:1-16	42	28:2	114
3:22	74	17:2, 3	47	28:2-4	113
4:10-17	69, 74	17:3	47	28:36	113
9:12	9	17:4	47	28:40	114
12:37-39	15	17:5, 6	48	28:40-42	114
13:17-22	15	17:8	50	28:42	113
13:20-21	19	17:11	52	29:1-37	109
14:1-31	15	17:16	53	30:1-11	69
14:2	21	18:2-12	55	30:25-33	116
14:10-12	32	19:1, 2	56	30:38	116
14:13	21	19:1-8	55	31:1-4	91
14:29, 30	33	19:4	60, 61	31:1-6	90
15:1	32	19:5, 6	57	31:4, 5	91, 93
15:1, 2	24	19:8	60, 69	31:6	93
15:1-27	23	20:	67	31:18	69
15:22	26	20:1-17	69	32:1	70
15:22-24	26	20:2	60	32:2-4	74

32:5	67, 75	Numbers	33:5-8	15
32:7, 8	80	3:11, 12	131	33:6
32:7-29	80	3:25, 26	131	33:7
32:9, 10	80, 85	3:31	132	33:8
32:11,13	81	3:31, 32	125	33:8, 9
32:19	85	3:36, 37	132	33:10, 11
32:20, 21	86	4:1	136	33:12-14
32:26	86, 130	4:4	136	42, 46 33:15
32:27	87, 130	4:5, 6	142	Deuteronomy
32:28	130	4:5-14	135	
32:28, 29	87	4:7-12	137	1:19-26
32:31, 32	88	4:13, 14	136	5:6
32:32	80	4:15	132	7:2
32:34	90	4:16	132	9:9
33:1-7	90	4:24-26	131	18:15
33:3	90	4:28	132	26:17-19
33:7	90	14:31, 32	132	32:10-12
36:1-19	90	4:33	132	
		7:7	131	
Leviticus		7:8	132	1 Samuel
6:9-11	114	7:9	132	15:
8:1, 2	109	8:21, 22	131	
8:1-36	109	9:15, 16	125	Psalms
8:6	112	9:15-23	125	
8:14	118	9:17-23	127	7:11
8:15	120	10:1-28	125	19:12, 13
8:19	120	10:2	128	50:5
8:20, 21	119	10:8	128	51:1-3
8:23	120	10:11, 12, 13	130	51:5
8:26	121	10:17	130	90:12
8:30	117	10:21	130	91:1
8:31-35	123	11:9	39	91:7, 8
		11:31	37	
10:1, 2	132	11:33	37	91:10, 11
10:1-11	133	14:1-3	48	91:15
10:7	116	14:4	48	107:21, 22
10:10	133	14:26-45	13	107:22
16:3, 4	114	4:30, 32	48	116:12, 14
16:23, 24	114	21:5	41	119:165
				31

	Proverbs		John		11:33-36	143
14: 12		20	1:9	92	13:10	65
			1:11	56, 97		
	Isaiah		1:14	97		1 Corinthians
11:1, 2		91	4:24	72	2:9	10
42:8		72, 76	5:28, 29	49	3:16	94
51:5, 9		54	6:32, 33, 35, 38	40	4:6-11	12
52:10		54	6:41, 48	40	6:2	94
53:1		54	6:50	40	9:27	45
53:1-6		98	6:51	40	10:4	48
53:7-9		101	8:12	92	10:5	12, 24, 50
53:10, 11		105	8:37-40	57	10:6	5, 80
53:12		107	8:39	34	10:6-10	50
59:15-20		54	12:38	54	10:6-11	109
65:24		36	14:26, 27	128	10:11-1, 2, 4, 9, 19, 22, 31	
	Jeremiah		15:5	52, 94	Pg. 5, 9, 17, 34, 69, 80	
17:9		70	16:8	126	10:12	13
31:29		6	16:13	128	10:15	80
	Obadiah			Acts	10:16	105
21		83	3:22	82	13:4	47
	Matthew		7:39	33	13:10	135
3:16		111		Romans	15:39	37
6:8		47	4:3	66	15:50	142
6:9		47	4:23-25	44, 66		
7:11		47	5:1	44	2 Corinthians	
10:32		87	5:12	6	4:7	116
10:34-38		87	5:20	58	4:10	45
22:37		60	6:3-5	139	4:11	140
	Mark		7:7-13	58, 59	4:16	45
1:10		111	7:10	61	7:1	94
			7:13	59	12:9, 10	51, 51
	Luke		7:24	10		
9:23		111	8:4	65	Galatians	
14:26-33		62	8:16, 17	115	3:6	62
24:21		40	8:17	108, 139	3:19	57
					3:27	139
					3:29	103
					5:17	38

Ephesians		Hebrews		1 Peter	
1:3-6	113	1:1-3	92	1:11	11
1:6	117, 118	1:9	52, 112		
1:12-14	115	2:10	33		2 Peter
1:13, 14	115	3:7, 8	33, 100, 104	1:3, 4	123
1:23	118	3:10	24	1:4-8	11
2:8	11	3:10, 11	33	1:21	97
2:8, 9	22, 44	3:10-19	12		
3:11	97	3:12	25, 48		1 John
4:1	50	3:16-19	80	3:3	11, 45, 123
4:26	85, 85	3:17-19	24	3:16	141
6:10	50	3:19	44	4:16	47
		4:2	80		
Philippians		4:3, 4	44	Revelation	
2:5-11	107	4:6	80		
2:9, 10	136	4:8	25	1:5, 6	108
2:12	13	4:9, 10	44	1:11	138
2:16	138	5:4	110	1:20	138
4:7	31	7:19	59	2:10	115
		7:26	112	7:9	134
Colossians		8:5	70	13:8	102
1:12	28	9:19	69	19:7	138
1:12-14	113	10:5	118	21:3	108
1:18	111	10:7, 9	62	22:17	49
1:23, 24	141	10:9	111		
1:24	104, 118, 141	10:22	10		
1 Timothy		11:1	11, 67, 71, 133		
2:5, 6	100	11:6	17, 140		
		11:38	63		
2 Timothy		11:39	63		
2:11, 12	139	12:1, 2	64		
		12:2	62		

Bible Students

Bangalore